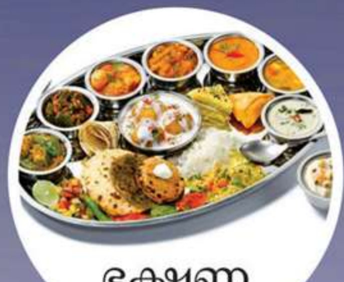
ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം

ഭക്ഷണ ദാനം

ഔഷധ ദാനം

വിജ്ഞാന ദാനം

അഭയ ദാനം

ഒരു ജീവിയിലും ഭയം ജനിപ്പിക്കുകയോ, വേദനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പെരുമാറ്റ രീതിയിൽ ആയിരിക്കുക

ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം

(ദാനം)

(Noble Use of Money)

മൂലരൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.

അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.

ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്

Publisher :**Mr. Ajit C. Patel**
Dada BhagwanVignan Foundation
1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,
Opp. Navrangpura Police Station,
Navrangpura, Ahmedabad: 380009.
Tel.: +91 79 3500 2100

First Edition : 500 copies, May 2023

Price : Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of “ **I Don’t Know Anything**”

Rs. 75.00

Printed at: **Amba Multiprint**
B -99, Electronics GIDC, K-6 Road
Sector - 25, Gandhinagar - 382044.
Gujarat, India.
Tel.: +91 79 3500 2142

ISBN/eISBN : 978-93-91375-38-6

Printed in India

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ
നമോ അരിഹന്താണം
നമോ സിദ്ധാണം
നമോ ആയരിയാണം
നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം
നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹ്ലൂണം
എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ
സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ
മംഗളാണം ച സവ്വേശിം
പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]
ഓം നമഃ ശിവായ [3]

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, ഗുജറാത്തിലെ സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, '**ദാദാ ഭഗവാൻ**' അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (***ജ്ഞാന വിധി***) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിനാല് ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും

ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നില്ക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും, ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, ഓരോ വാക്കിനും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ 'അക്രം ശാസ്ത്രം' കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും, പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം.

വായനക്കാരന് പ്രത്യേക കുറിപ്പ്

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലെ ആത്മാവാണ് (ആത്മാവ്) '**സ്വയം**'(Self).

ജ്ഞാന വിധിക്ക് ശേഷം, ശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന പദം, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' എന്നതിന് ജ്ഞാനി പുരുഷൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'S' എന്ന വലിയക്ഷരം ഉള്ള സെൽഫ് എന്ന വാക്ക്, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന സ്വയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, 's' എന്ന ചെറിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലൗകിക-സംവേദനാത്മക സ്വയത്തിൽ (self) നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ 'നാം', 'നമ്മൾ', അല്ലെങ്കിൽ 'നമ്മുടെ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം, അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെയാണ്, ജ്ഞാനി പുരുഷനെത്തന്നെയാണ്, പരാമർശിക്കുന്നത്.

അതുപോലെ, ഒരു വാക്യത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു വലിയക്ഷരം ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ (You) അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ (Your) ഉപയോഗം, അല്ലെങ്കിൽ വാക്യത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഒറ്റ ഉദ്ധരണികളിൽ 'You', 'Your' എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' അല്ലെങ്കിൽ പ്രജ്ഞയുടെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ആത്മാവും ലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന സ്വയവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന വ്യത്യാസമാണിത്.

'ചന്ദുഭായ്' എന്ന പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് പകരം വയ്ക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് കാര്യം വായിക്കുകയും വേണം.

'അവൻ' എന്ന പുല്ലിംഗമുള്ള മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തി സർവ്വനാമവും, അതുപോലെ 'അവൻ' എന്ന വസ്തു സർവ്വനാമവും വിവർത്തനത്തിലുടനീളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'അവൻ' എന്നതിൽ

‘അവൾ’ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും ‘അവൻ’ എന്നതിൽ ‘അവൾ’ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അവലംബത്തിനായി (റെഫറെൻസ്) , എല്ലാ ഗുജറാത്തി വാക്കുകളുടെയും ഒരു നിഘണ്ടു (ഗ്ലോസറി) ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് നൽകിയിട്ടുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റിൽ ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്:

http://www.dadabhagwan.org/books-media/glossary/

നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശവും വ്യാകരണപരമായ തെറ്റ് തിരുത്തലും ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കും. nlt.m@dadabhagwan.org എന്ന വിലാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ പ്രതികരണം (ഫീഡ്ബാക്ക്) നൽകാം.

<u>ആമുഖം</u>

പുണ്യ കർമ്മം (*പുണ്യ*) ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വഴികളിൽ ഒന്നാണ് ദാനം (*ദാൻ*). ദാനം കൊടുക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം തനിക്കുള്ളത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകി അവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുക എന്നാണ്.

ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്ന ശീലം ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മനുഷ്യരിൽ വളർത്തിയെടുക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയെ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ പോലും, ക്ഷേത്രത്തിന് പുറത്ത് ഇരിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് പണവും ഭക്ഷണവും നൽകാൻ അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു; ക്ഷേത്രത്തിലെ കളക്ഷൻ ബോക്സിൽ (വഞ്ചി) പണം ഇടാൻ അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, കുട്ടിക്കാലം മുതലുള്ള ഒരു മൂല്യമായി ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഒരു ദാനം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഉള്ളിൽ അവബോധമില്ലായ്മ ഉണ്ടായാൽ എങ്ങനെ ഒരു വലിയ നഷ്ടം പോലും സംഭവിക്കാം എന്നതിന്റെ സൂക്ഷ്മതകൾ തികച്ചും ആദരണീയനായ ദാദാശ്രീ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സംഭാവന നൽകുമ്പോൾ എങ്ങനെയുള്ള അവബോധം നിലനിർത്തണം? ഏറ്റവും നല്ല ദാനം എന്താണ്? വിവിധ തരത്തിലുള്ള സംഭാവനകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? എന്ത് ഉദ്ദേശ്യങ്ങളായിരിക്കണം അതിനു പിന്നിൽ? ആർക്ക് സംഭാവന നൽകാം? ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിപുലമായ വിവരങ്ങളും ദാദാശ്രീയുടെ വിജ്ഞാന സമൃദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയിട്ടുള്ള സംഭാവനയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റ് വിശദാംശങ്ങളും സമാഹരിച്ച് ഈ ലഘുലേഖയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വായനക്കാർക്ക്, ഇത് സംഭാവന നൽകുന്നതിനുള്ള ആത്യന്തിക വഴികാട്ടിയായി മാറും!

ഡോ. നീരുബെൻ അമീൻ

ഉള്ളടക്കം

ദാനം

(Noble use of Money)

(പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം)

[1] എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു സംഭാവന നൽകുന്നത് ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ സംഭാവനകൾ (***ദാൻ***) നൽകുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: സത്യമാണ്, ഒരാൾ സംഭാവന നൽകുന്നു, കാരണം അയാൾക്ക് പകരം എന്തെങ്കിലും വേണം. പകരം സന്തോഷം ലഭിക്കാൻ അവൻ സന്തോഷം നൽകുന്നു. അവൻ മോചനത്തിന് വേണ്ടി (***മോക്ഷം***) ദാനം ചെയ്യുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ആളുകൾക്ക് സന്തോഷം നൽകിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് പകരം സന്തോഷം ലഭിക്കും. എന്ത് കൊടുത്താലും തിരിച്ച് കിട്ടും. അതിനാൽ ഇതാണ് നിയമം. മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതിലൂടെയാണ് നാം സ്വീകരിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയുന്നതിലൂടെ, അനിവാര്യമായും നമുക്ക് അത് നഷ്ടപ്പെടും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉപവസിക്കുന്നതാണോ നല്ലത്, അതോ **ദാനം** ചെയ്യുന്നതാണോ നല്ലത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരു ദാനം ചെയ്യുക എന്നാൽ ഒരു വയലിൽ വിത്ത് പാകുക എന്നാണ്. ഒരു പറമ്പിൽ വിത്ത് പാകിയാൽ ഫലം ലഭിക്കും. ഉപവാസത്തിലൂടെ, [ആത്മീയ] അവബോധം ആന്തരികമായി വർദ്ധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, സ്വന്തം കഴിവിനനുസരിച്ച് ഉപവസിക്കാൻ ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

[2] ഒരു സംഭാവന നൽകുക എന്നാൽ സന്തോഷം നൽകുക എന്നാണ്

ഒരു **ദാനം** നൽകുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മറ്റേതൊരു ജീവിയ്ക്കും അത് മനുഷ്യനോ മറ്റേതെങ്കിലും മൃഗമോ ആകട്ടെ, സന്തോഷം നൽകുക എന്നാണ്. അതിനെയാണ് ***ദാൻ*** എന്ന് പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ

മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുമ്പോൾ, അതിന്റെ പ്രതികരണത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. നിങ്ങൾ സന്തോഷം നൽകുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു ശ്രമവുമില്ലാതെ സന്തോഷം ഉടൻ നിങ്ങളിലേക്ക് വരുന്നു!

ദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ സന്തോഷം അനുഭവപ്പെടും. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പണം നൽകുന്നു, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം തോന്നുന്നു, കാരണം നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നല്ലത് ചെയ്യുന്നു. ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ സന്തോഷവും മോശമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ ദുരിതവും അനുഭവപ്പെടും. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടിൽ ഏതാണ് നല്ലതെന്നും ഏതാണ് ചീത്തയെന്നും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമോ?

[3] പരമാനന്ദം നേടാനുള്ള വഴി

ചോദ്യകർത്താവ്: മനസ്സമാധാനം ലഭിക്കാൻ ദരിദ്രരെയോ ദുർബ്ബലരെയോ സേവിക്കണോ അതോ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണോ അതോ ആർക്കെങ്കിലും ദാനം നൽകണോ? നാം എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സമാധാനം വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കുള്ളത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകണം. നാളെ ഒരു വലിയ കണ്ടെയ്നർ (പെട്ടി) ഐസ്ക്രീം കൊണ്ടുവന്ന് ഈ ആളുകൾക്കെല്ലാം ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. അപ്പോൾ പറയൂ ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം സന്തോഷം തോന്നുന്നു. ഈ ആളുകൾ ഐസ്ക്രീം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സമാധാനത്തിനായി ഇത് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക. ശൈത്യകാലത്ത് ഐസ്ക്രീം കഴിക്കാൻ ഇത്തരക്കാർക്ക് താൽപ്പര്യമില്ല. അതുപോലെ, നിങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും മൃഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വറുത്ത കടല കുരങ്ങുകൾക്ക് എറിഞ്ഞാൽ, അവ സന്തോഷത്തോടെ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും ചാടും, ആ സമയത്ത് നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന് അതിരുകളില്ല. അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന് അതിരുകളില്ല. നിങ്ങൾ ധാന്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ഈ പ്രാവുകൾ ചാടുന്നു. നിങ്ങൾ അത് അവർക്ക് നൽകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതായ എന്തെങ്കിലും നൽകുന്നു,

അതിനാൽ ഉള്ളിൽ സന്തോഷം ഉദിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒരാൾ റോഡിൽ വീണു കാൽ ഒടിഞ്ഞു രക്തം ഒഴുകുന്നു എന്നു കരുതുക. നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു കഷണം വലിച്ചുകീറി അവന്റെ കാലിൽ കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ, ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം അനുഭവപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വിലയേറിയതാണോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല; നിങ്ങൾ അത് കീറി അവന്റെ കാലിൽ കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ, ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് വളരെ അധികം സന്തോഷം അനുഭവപ്പെടും.

[4] സംഭാവനകൾ എവിടെയാണ് നൽകേണ്ടത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചില മതങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾ എന്ത് സമ്പാദിച്ചാലും അതിന്റെ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം സംഭാവനയായി നൽകണം, അതിന്റെ അഞ്ച് മുതൽ പത്ത് ശതമാനം വരെ ദാനം ചെയ്യണമെന്ന് പറയാറുണ്ട്. അപ്പോൾ അതെന്താ?

ദാദാശ്രീ: മതപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് സംഭാവന നൽകുന്നതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നാൽ പണം ശരിയായ രീതിയിൽ മതത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മത സ്ഥാപനത്തിന് സംഭാവന ചെയ്യുക. അത് ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നിടത്ത് ദാനം ചെയ്യരുത്, മറ്റെവിടെയെങ്കിലും ദാനം ചെയ്യുക.

പണം ശരിയായ രീതിയിലാണ് വിനിയോഗിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തുക. അല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ പക്കൽ മിച്ചമുള്ള പണമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളെ താഴ്ന്ന ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. അതിനാൽ, ഏത് സ്ഥലത്തും പണം നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. എന്നിരുന്നാലും, മതനേതാക്കന്മാർ പണം [അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ഉപയോഗത്തിനായി] എടുക്കരുത്.

[5] നിങ്ങളുടെ പണം മതത്തിലേക്ക് നയിക്കുക

പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്! പകരം കുറച്ച് സമ്പാദിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഒരാൾ പന്ത്രണ്ട് മാസം കൊണ്ട് പതിനായിരം രൂപ സമ്പാദിക്കുകയും മതപരമായ കാര്യത്തിന് ആയിരം സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്താൽ അയാൾക്ക്

പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല. ലക്ഷങ്ങൾ നൽകുന്ന വ്യക്തിയും ആയിരം രൂപ നൽകുന്ന വ്യക്തിയും തുല്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു , എന്നാൽ ഒരാൾ കുറഞ്ഞത് ആയിരം രൂപയെങ്കിലും നൽകണം. ഞാൻ പറയുന്നത്, ഒന്നും നല്കാതിരിക്കരുത്, നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഇല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞ തുക നൽകുക, കൂടുതൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് മതത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ബാധ്യതയും ഉണ്ടാകില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ബാധ്യത ഉണ്ടാകും. അത് [അധിക പണം] ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു! പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പശുക്കളെയും പോത്തിനെയും പരിപാലിക്കുന്നത് എളുപ്പമാണ്; അവയെ ഒരു തൂണിൽ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞത് അവ രാവിലെവരെയെങ്കിലും അകന്നുപോകില്ല. എന്നാൽ പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്; അത് ഒരുപാട് പ്രശ്നങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു.

[6] പണം ആർക്കുവേണ്ടി നിലനിൽക്കില്ല?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ പ്രതിമാസം പതിനായിരം രൂപ സമ്പാദിക്കുന്നു, പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്റെ പണം അധികകാലം നിലനിൽക്കാത്തത്?

ദാദാശ്രീ: 1942-ന് ശേഷം സമ്പാദിച്ച പണം അധികകാലം നിലനിൽക്കില്ല. ഈ പണം ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മവുമായി (പാപ്) ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടാണ് ഇത് അധികകാലം നിലനിൽക്കാത്തത്. രണ്ടോ അഞ്ചോ വർഷം കഴിഞ്ഞ് സമ്പാദിക്കുന്ന പണം ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കും. 'നാം' ഒരു ജ്ഞാനിയാണെങ്കിലും (ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവനാണ്), 'നാം' പണം സമ്പാദിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും അത് അധികകാലം നിലനിൽക്കില്ല. ആദായനികുതി അടയ്ക്കാൻ ആവശ്യത്തിന് പണമുണ്ട്, അത്രമാത്രം.

ചോദ്യകർത്താവ്: പണം അധിക കാലം നിലനിൽക്കാത്തതിനാൽ നമ്മൾ എന്തുചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: പണം വളരെക്കാലം നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നല്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ ഒഴുക്കിന്റെ ദിശ മാറ്റുക. അത് ഒരു പ്രത്യേക

ദിശയിലാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഒഴുക്ക് തിരിച്ചുവിടുകയും അതിനെ മതത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുക. അർത്ഥം, യോഗ്യമായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനായി എത്രമാത്രം ചെലവഴിച്ചാലും അത് വിലമതിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഭഗവാൻ വിഷ്ണു [നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ] വന്നാൽ, ലക്ഷ്മിജി (സമ്പത്തിന്റെ ദേവത; പണത്തിന്റെ ഹിന്ദു പ്രതീകം) അവിടെ നിലനിൽക്കും; അല്ലാതെ ലക്ഷ്മിജി എങ്ങനെ ജീവിക്കും? ദൈവം ഉള്ളിടത്ത് സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല, എന്നാൽ ലക്ഷ്മിജി മാത്രമുള്ളിടത്ത് സംഘർഷങ്ങളും തർക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ആളുകൾ ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കുന്നു, പക്ഷേ അവർ അത് ഉപയോഗശൂന്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിക്കുന്നു. മഹത്തായ കർമ്മമുള്ള ഒരാൾക്ക് പണം ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാം. പണം ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് മഹത്തായ കർമ്മമായി (***പുണ്യ***) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

1942ന ശേഷമുള്ള പണം ഗുണകരമല്ല. ശരിയായ ഉപയോഗത്തിന് ഇന്ന് പണം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നല്ല കാര്യത്തിന് പണം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ നല്ലതായിരുന്നു.

[7] പണം ഏഴ് തലമുറ നിലനിൽക്കും

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്ത്യയിൽ, കസ്തൂർഭായ് ലാൽഭായ്ക്ക് [ഒരു ഇന്ത്യൻ വ്യവസായിയും മനുഷ്യസ്നേഹിയും, 19 ഡിസംബർ 1894 - 20 ജനുവരി 1980] രണ്ടോ മൂന്നോ നാലോ തലമുറകളായി തുടരാവുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അത് അവന്റെ മക്കളിൽ നിന്ന് അവന്റെ പേരക്കുട്ടികളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇവിടെ, അമേരിക്കയിൽ, ഒരാളുടെ പൈതൃകം പരമാവധി ആറ് മുതൽ എട്ട് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിന്നേക്കാം, തുടർന്ന് അതെല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യമാകും. പണമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അപ്രത്യക്ഷമാകും, അല്ലെങ്കിൽ പണമില്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾ പണക്കാരനായി പോലും അവസാനിക്കാം. അപ്പോൾ എന്തായിരിക്കണം ഇതിന് കാരണം?

ദാദാശ്രീ: സത്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ, ആ പുണ്യ (മെറിറ്റ്) കർമ്മം വളരെ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതാണ്, അത് കഴുകിയാലും പോകില്ല. കൂടാതെ, അപകീർത്തികരമായ കർമ്മവും വളരെ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതാണ്, അതും

കഴുകിയാലും പോകില്ല. അതിനാൽ, ഒരാൾ വൈഷ്ണവനായാലും (ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തനായാലും) ജൈനനായാലും, അവൻ പുണ്യ കർമ്മം വളരെ ശക്തമായി ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അത് നീക്കം ചെയ്താലും അത് പോകുന്നില്ല. ഉദാരമതിയായ പെറ്റ്ലാഡിലെ രമൻലാൽ സേട്ടുവിൻറെ സമ്പത്ത് ഏഴാം തലമുറ വരെ നിലനിന്നു. തുക നോക്കാതെ അദ്ദേഹം ഉദാരമായി ആളുകൾക്ക് പണം സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു, എന്നിട്ടും അയാൾക്ക് അത് തീർന്നില്ല. അവൻ ശക്തമായ, അചഞ്ചലമായ കർമ്മം ബന്ധിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ, കുടുംബം ഏഴ് തലമുറകളിലേക്ക് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്ന് കരകയറാതിരിക്കാൻ, ഒരാൾക്ക് അത്തരം ദൃഢമായ ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അവർ അനന്തമായ വേദന അനുഭവിച്ചേക്കാം. അതിനാൽ ഇത് അമിതമാകാം, അത് പരിധികളില്ലും ആകാം.

ഇവിടെ [അമേരിക്കയിൽ], അത് കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു, പിന്നെ അത് കുറയുന്നു . എന്നിട്ട് അത് വീണ്ടും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു. കുറഞ്ഞതിന് ശേഷവും അത് വീണ്ടും കവിഞ്ഞൊഴുകിയേക്കാം. ഇവിടെ അധികം സമയം എടുക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ അവിടെ, [ഇന്ത്യയിൽ], കുറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ, അത് വീണ്ടും കവിഞ്ഞൊഴുകാൻ വളരെ സമയമെടുക്കും. അങ്ങനെ അത് ഏഴു തലമുറകളോളം നിലനിൽക്കും. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എല്ലാ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും കുറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? കസ്തൂർഭായിയുടെ കുടുംബത്തിൽ ആരാണ് ജനിക്കുക? കസ്തൂർഭായിക്കുണ്ടായിരുന്നതിന് തുല്യമായ മഹത്തായ കർമ്മം ഉള്ള ഒരാൾ മാത്രമേ അവിടെ ജനിക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ, ആ വ്യക്തിയുടെ വീട്ടിൽ ആരാണ് ജനിക്കുക? അവനെപ്പോലെ തന്നെ മഹത്തായ പുണ്യ കർമ്മമുള്ളവൻ! ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കസ്തൂർഭായിയുടെ മെറിറ്റ് കർമ്മമല്ല. അവനെപ്പോലെ മറ്റൊരാൾ കുടുംബത്തിലേക്ക് വരുന്നു, അതിനാൽ അത് അവന്റെ കർമ്മമാണ്, എന്നിട്ടും അതിനെ കസ്തൂർഭായിയുടെ പാരമ്പര്യം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്ത്, ഇത്രയും മഹത്തായ കർമ്മം ഉള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടോ? അടുത്തിടെ, കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തിയഞ്ച് വർഷത്തിനിടയിൽ,

അങ്ങനെ പ്രത്യേകിച്ച് ആരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

[8] അല്ലെങ്കിൽ, അത് കാനയിൽ താഴേക്ക് പോകും

പണ്ട്, പണം കുറഞ്ഞത് അഞ്ച് തലമുറയെങ്കിലും നിലനിൽക്കും, അത് കുറഞ്ഞത് മൂന്ന് തലമുറയെങ്കിലും നിലനിൽക്കും. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് പണം ഒരു തലമുറ പോലും നിലനിൽക്കില്ല. ഇന്നത്തെ കാലത്തെ പണം എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? ഇത് ഒരു തലമുറ പോലും നിലനിൽക്കില്ല. ഈ പണം സ്വന്തം സാന്നിധ്യത്തിൽ വന്നുപോകുന്ന തരത്തിലാണ്. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ 'പാപാനുബന്ധി പുണ്യത്തിന്റെ' ഫലമായി വരുന്ന പണമാണ് (ഈ ജീവിതത്തിലെ ഗുണപരമായ കർമ്മത്തിന്റെ കർമ്മഫലം, ഇത് അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് ദോഷകരമായ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു). 'പുണ്യാനുബന്ധി പുണ്യത്തിന്റെ' (ഈ ജന്മത്തിലെ പുണ്യ കർമ്മത്തിന്റെ കർമ്മഫലം, അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്കുള്ള പുണ്യ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന) ഫലമായി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച കുറച്ച് പണമാണ് നിങ്ങളെ ഇവിടെ വരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് നിങ്ങളെ ഇവിടെ എത്തിക്കുകയും ഇവിടെ പണം ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ പണം ഒരു നല്ല കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു, അല്ലാത്തപക്ഷം, അതെല്ലാം പാഴായിപ്പോകും. എല്ലാം കാനയിൽ ഇറങ്ങും. ഈ കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ പണം ആസ്വദിക്കുന്നു, അല്ലേ? നിങ്ങൾ അവരോട് പറഞ്ഞാൽ, "നിങ്ങൾ എന്റെ പണം ആസ്വദിക്കുകയാണ്." അപ്പോൾ അവർ മറുപടി പറയും, "നിങ്ങളുടേത് എന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? ഞങ്ങളുടേത് തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, എല്ലാം കാനയിലേക്ക് പോകുന്നു, അല്ലേ!

[9] കൂടുതലുള്ള പണം ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുക

യഥാർത്ഥത്തിൽ, മറ്റുള്ളവരെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സാമൂഹിക സ്വാധീനത്തിലൂടെയാണ് ഒരാൾ പഠിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, നമ്മൾ ***ജ്ഞാനിയോട്*** ചോദിച്ചാൽ, അദ്ദേഹം പറയും, "അല്ല,

നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഈ കുഴിയിൽ വീഴുന്നത്?" ഒരാൾ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ കുഴിയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ പണത്തിന്റെ ഈ കുഴിയിൽ വീഴുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് മിച്ചമുള്ള പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ചാരിറ്റിക്ക് നൽകുക. അത് മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയുള്ളൂ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന മെറിറ്റ് കർമ്മമായി], എന്നാൽ ഈ ബാങ്ക് ബാലൻസ് കുമിഞ്ഞുകൂടില്ല [അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുക]. മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിടേണ്ടിവരില്ല. ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടുന്നില്ല.

[10] നിങ്ങളുടെ പണത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് തിരിച്ചുവിടുക

ആവശ്യമുള്ള സമയങ്ങളിൽ, ധർമ്മം (മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകൽ; നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിലനിർത്തൽ; ശരിയായ പ്രവൃത്തി) മാത്രമേ നിങ്ങളെ സഹായിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് ധനം ധർമ്മത്തിലേക്ക് ഒഴുകട്ടെ. സുഷംകാലിൽ (പ്രധാനമായും സന്തോഷത്താൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സമയചക്രത്തിന്റെ ഒരു യുഗം, മിക്കവാറും അസന്തുഷ്ടി ഇല്ല) മാത്രമേ പണത്തോടുള്ള ഭ്രമാത്മകമായ ആസക്തി (*മോഹ*) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് മൂല്യവത്താകുന്നുള്ളൂ. അത്തരത്തിലുള്ള പണം [ഇപ്പോൾ] വരുന്നില്ല! സമ്പന്നരായ ഈ വ്യവസായികളിൽ ആരാണ് ഹൃദയസ്തംഭനവും ഉയർന്ന രക്തസമ്മർദ്ദവും ഉണ്ടാക്കുന്നത്? ഇത് തീർച്ചയായും ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പണമാണ്.

പണത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണ്? അത് ക്ഷണികമാണ്. അർത്ഥം, അത് വരുന്നു, ഒരു നല്ല ദിവസം അത് പോകുന്നു. അതിനാൽ, പണം മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയോജനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കർമ്മം പ്രതികൂലമാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകിയത് മാത്രമേ നിങ്ങളെ സഹായിക്കൂ. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഇത് ആദ്യം മുതൽ മനസ്സിലാക്കണം. പണം തീർച്ചയായും ഉചിതമായി ചെലവഴിക്കണം, അല്ലേ?

നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം [ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട] ശുദ്ധമായാൽ, നിങ്ങൾ ലോകത്തെ മുഴുവൻ ജയിച്ചിരിക്കും. എന്നിട്ട് മുന്നോട്ട് പോകുക, നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് തിന്നുക, കുടിക്കുക, നിങ്ങൾക്ക് മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് നൽകുക. നിങ്ങൾക്ക്

മറ്റെന്താണ് ചെയ്യാൻ കഴിയുക? അത് കൂടെ കൊണ്ടുപോകാമോ? നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്ന പണം മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടേത്, അത് അടുത്ത ജീവിതത്തിനുള്ള ബാക്കിയാണ്. അതിനാൽ ആരെങ്കിലും അടുത്ത ജീവിതത്തിനായി ബാലൻസ് ശേഖരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അയാൾ മറ്റുള്ളവർക്കായി പണം ചെലവഴിക്കണം. അപ്പോൾ അത് നിങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ആർക്കായാലും, ഏതൊരു ജീവജാലമായാലും, അത് ഒരു കാക്കയാണെങ്കിലും, അത് ഒരു ചെറിയ അളവ് [ഭക്ഷണം] സാമ്പിൾ ചെയ്താലും, അത് നിങ്ങളുടെ ബാലൻസിൽ [ക്രെഡിറ്റഡ്] ആയിരിക്കും! എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളും എന്താണ് കഴിച്ചത്, അത് നിങ്ങളുടെ ബാലൻസിൽ [ക്രെഡിറ്റ്] ആകില്ല, അതെല്ലാം കാനയിൽ (ഗട്ടറിൽ) പോയിരിക്കും. പക്ഷേ, അത് ഗട്ടറിൽ ഇറങ്ങുന്നത് തടയാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല, നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ കടമയുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടോ? [ഇല്ല,] എന്നാൽ അതോടൊപ്പം, മറ്റുള്ളവർക്കായി ഉപയോഗിക്കാത്തതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ കാനയിൽ (ഗട്ടറിൽ) ഇറങ്ങുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാതെ, നിങ്ങൾ കാക്കകൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കുരുവികൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയാൽ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരേയും പോറ്റുകയാണെങ്കിൽ, അതും മറ്റുള്ളവർക്കായി ചെലവഴിച്ചതായി കണക്കാക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പ്ലേറ്റ് ഭക്ഷണത്തിന്റെ വില ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചു, അല്ലേ? കുരുവികൾക്ക് ഒരു പ്ലേറ്റ് ഭക്ഷണത്തിന്റെ വില വളരെ വലുതല്ല, അല്ലേ? എന്നാൽ വീണ്ടും, ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യുന്നതെന്തും കുറവായിരിക്കും, അല്ലേ?

[11] കാരണം, മനസ്സിലെ ഉദ്ദേശം നശിച്ചു...

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്, എന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ മുപ്പത് ശതമാനം ഞാൻ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നൽകാറുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അതെല്ലാം നിലച്ചു. ഞാൻ എത്രമാത്രം ദാനം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ

എനിക്ക് അതിന് കഴിയുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷവും അത് അനിവാര്യമായും സംഭവിക്കും! അവിടെ ഒരു കുറവുമില്ല. അവിടെ ധാരാളം ഉണ്ട്. [എന്നാൽ] നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദ്ദേശ്യം നശിച്ചാൽ എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

[12] അത് ഒരിക്കൽ വന്നാൽ കൊടുക്കണോ അതോ അത് കൊടുത്താൽ വരുമോ?

ഞങ്ങൾ ഒരാളുടെ ബംഗ്ലാവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റ് വന്നു. അങ്ങനെ വാതിലുകൾ മുട്ടാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു, "ഈ ചുഴലിക്കാറ്റ് വന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എല്ലാ വാതിലുകളും അടയ്ക്കണോ?" ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "എല്ലാ വാതിലുകളും അടയ്ക്കരുത്. കാറ്റ് കടക്കുന്നതിനായി ഒരു വാതിൽ തുറന്നിടുക, പുറത്തുകടക്കുന്ന എല്ലാ വാതിലുകളും അടയ്ക്കുക. അപ്പോൾ എത്ര കാറ്റ് പ്രവേശിക്കും? നിറച്ചത് ഒഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ കാറ്റിന് അകത്ത് കടക്കാൻ കഴിയൂ, അല്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു തരത്തിലുള്ള ചുഴലിക്കാറ്റിനും പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയില്ല. പിന്നെ, ഞാനവനെ ഇത് അനുഭവിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ അത് വരുന്നില്ല." അതിനാൽ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ അവസ്ഥ ഇതാണ്.

നിങ്ങൾ പണത്തിന് ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചാൽ, അത് ഒഴുകുകയില്ല. എത്ര പൂരിപ്പിച്ചാലും അത് അതേപടി നിലനിൽക്കും. നിങ്ങൾ അത് ഒരു വശത്ത് നിന്ന് വിടുകയാണെങ്കിൽ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ അത് തടസ്സപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ അളവ് അതേപടി തുടരും. ഇങ്ങനെയാണ് പണം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ, അത് ഏത് പാതയിലൂടെ ഒഴുകാൻ അനുവദിക്കണം എന്നത് നിങ്ങളുടേതാണ്; അത് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെയും കുട്ടികളുടെയും ആസ്വാദനത്തിന് വേണ്ടി ചെലവഴിക്കണോ, അതോ പ്രശസ്തിക്ക് വേണ്ടി ചെലവഴിക്കണോ, അതോ ജ്ഞാനദാനത്തിന് (വിജ്ഞാന ദാനം) വേണ്ടി ചെലവഴിക്കണോ, അതോ അന്നദാനത്തിന് (അന്നദാനം) വേണ്ടി ചെലവഴിക്കണോ എന്ന്. അത് ചെലവഴിക്കാൻ നിങ്ങൾ

അനുവദിക്കുന്നത് നിങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അത് ചെലവഴിച്ചാൽ കൂടുതൽ വരും. നിങ്ങൾ അത് ചെലവഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കും? നിങ്ങൾ അത് ചെലവഴിച്ചാൽ കൂടുതൽ വരില്ലേ? അതെ, അത് വരും.

[13] വിവിധതരം ദാന ധർമ്മങ്ങൾ

എത്ര തരം ദാനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? ദാനം നാല് തരത്തിലുണ്ട്. ആദ്യത്തേത് ***ആഹാർദാൻ*** (ഭക്ഷണദാനം; ***അന്നദാൻ*** എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു), രണ്ടാമത്തേത് ***ഔഷധ്ദാൻ*** (മരുന്ന് ദാനം), മൂന്നാമത്തേത് ***ജ്ഞാൻദാൻ*** (അറിവ് ദാനം), നാലാമത്തേത് ***അഭയദാൻ*** (ഏതെങ്കിലും ജീവികളിൽ ഭയം ജനിപ്പിക്കുകയോ, ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത അവസ്ഥയിലായിരിക്കുക).

[14] ആദ്യത്തേത് അന്നദാനം ആണ്

ദാനത്തിന്റെ ആദ്യ തരം ***അന്നദാൻ*** ആണ് (ആഹാരദാനം; ***ആഹാർദാൻ*** എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു). ഇത്തരത്തിലുള്ള ദാനത്തിന്, ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വാതിൽക്കൽ വന്ന്, "എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ തരൂ, എനിക്ക് വിശക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, "ഇരിക്കൂ, ഭക്ഷണത്തിന് ഇരിക്കൂ" എന്ന് നിങ്ങൾ മറുപടി നൽകണം. ഞാൻ നിനക്ക് ഭക്ഷണം വിളമ്പിത്തരാം." അതാണ് ***ആഹാർദാൻ.*** എന്നാൽ ബുദ്ധിയെ അമിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ പറയും, "ഈ തടിയുള്ളവന് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണം നൽകും , പക്ഷേ വൈകുന്നേരം എങ്ങനെ ഭക്ഷണം നൽകും?" അതിന് ഭഗവാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, "ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ബുദ്ധിമാനാകരുത്. ഈ മനുഷ്യൻ അവന് ഭക്ഷണം നൽകി , അതിനാൽ അവൻ ഇന്നത്തേക്കെങ്കിലും ജീവിക്കും. നാളെ, അവനെ ജീവനോടെ നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്ന മറ്റൊരാളെ അവൻ കാണും. നാളെയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. 'നാളെ അവൻ എന്ത് ചെയ്യും?' അവൻ നാളെ എന്തെങ്കിലും കണ്ടെത്തും എന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഇടപെടരുത്. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും അവന് ഭക്ഷണം നൽകാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. അവൻ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ

വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതെല്ലാം അവനു നൽകുക. ഇന്നെങ്കിലും അവന് ജീവിച്ചിരിക്കാം, അത് മതി! നാളെ, അയാൾക്ക് മറ്റെന്തെങ്കിലും കർമ്മം ഉണ്ടാകാം, നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: *അന്നദാനത്തെ* മികച്ചതായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: *അന്നദാനം* നല്ലതായി കണക്കാക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര *അന്നദാനം* നൽകാൻ കഴിയും? ഇത് ആളുകൾ എന്നെന്നേക്കുമായി നൽകുമെന്നല്ല. നിങ്ങൾ ഒരാൾക്ക് ഒരു നേരം ഭക്ഷണം നൽകിയാലും അത് മതിയാകും. അടുത്ത ഭക്ഷണത്തിന് വേറെ എന്തെങ്കിലും കിട്ടും. എന്നാൽ ഇന്നത്തേക്ക്, അവൻ ഒരു ഊണിന് പോലും അതിജീവിച്ചു, അല്ലേ! ഇനി ഇതിനും ഇവരൊക്കെ ബാക്കി വരുന്ന ഭക്ഷണം കൊടുക്കുമോ അതോ പുതിയ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ബാക്കി വരുന്ന ഭക്ഷണം മാത്രമാണ് അവർ നൽകുന്നത്. അത് അവരുടെ സ്വന്തം നേട്ടത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം ബാക്കിയുള്ളതിനാൽ അവർ മറ്റെന്താണ് ചെയ്യുക?

ദാദാശ്രീ: എന്നിരുന്നാലും, അവർ അത് നന്നായി ഉപയോഗിക്കുന്നു, എന്റെ സഹോദരാ! എങ്കിലും ഒരാൾ പുതിയ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി വിളമ്പിയാൽ അത് ശരിയാണെന്ന് ഞാൻ പറയും. *വിതരാഗ്* (തികച്ചും വേർപിരിഞ്ഞ) ഭഗവാന്മാർക്ക് ചില നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലേ? അതോ അടിസ്ഥാനരഹിതമായി കാര്യങ്ങൾ തുടർന്നാൽ അത് ചെയ്യാമോ ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, ഇല്ല, കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായി തുടരും?!

ദാദാശ്രീ: അത് വിതരാഗ് ഭഗവാന്മാരുമായി പ്രവർത്തിക്കില്ല; അത് മറ്റെല്ലായിടത്തും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

[15] ഔഷധ ദാനം

രണ്ടാമത്തേത് ***ഔഷധ്ദാൻ*** ആണ് (മരുന്ന് ദാനം). ഇത് *ആഹാർദാനേക്കാൾ* മികച്ചതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. *ഔഷധ്ദാനത്തിൽ* എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? സാമ്പത്തികമായി അത്ര സുഖകരമല്ലാത്ത ഒരാൾ ഉണ്ടെന്ന് കരുതുക, അയാൾക്ക് അസുഖം വരുന്നു. അവൻ ആശുപത്രിയിൽ പോകുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നു , "ഓ, ഡോക്ടർ എനിക്ക് ഈ മരുന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു, പക്ഷേ അത് വാങ്ങാൻ എന്റെ പക്കൽ അമ്പത് രൂപയില്ല. അപ്പോൾ എനിക്ക് എങ്ങനെ ഈ മരുന്ന് ലഭിക്കും?" ആ സമയത്ത്, നിങ്ങൾക്ക് അവനോട് പറയാം, "ഇതാ മരുന്നിന്റെ അമ്പത് രൂപ, ഇതാ മറ്റൊരു പത്ത് രൂപ." അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും നിന്ന് മരുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് സൗജന്യമായി നൽകാം. പണം മുടക്കി മരുന്ന് വാങ്ങി സൗജന്യമായി കൊടുക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഈ മരുന്ന് കഴിച്ചാൽ നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യന് നാലോ ആറോ വർഷം ജീവിക്കാം. *അന്നദാനത്തെ* അപേക്ഷിച്ച് *ഔഷധദാനം* നൽകുന്നതിൽ കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ട്. നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ? ഏതാണ് കൂടുതൽ പ്രയോജനം നൽകുന്നത്? അന്നദാനമാണോ നല്ലത്, അതോ ഔഷധദാനമാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: *ഔഷധദാനം.*

ദാദാശ്രീ: *ആഹാർദാനേക്കാൾ* പ്രധാനമായി *ഔഷധദാനത്തെ* കണക്കാക്കുന്നു, കാരണം അത് വ്യക്തിയെ രണ്ട് മാസം കൂടി ജീവിക്കാൻ സഹായിച്ചേക്കാം. ഇത് ഒരു വ്യക്തിയെ കൂടുതൽ കാലം ജീവിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. വേദനയുടെ സംവേദനത്തിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് കുറച്ച് ആശ്വാസം നൽകുന്നു.

അത് പോലെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും സ്വാഭാവികമായും *അന്നദാനവും ഔഷധദാനവും* നൽകുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സംഭാവനയ്ക്ക് വളരെയധികം ചിലവ് വരുന്നില്ല, പക്ഷേ അത് ചെയ്യണം. ദരിദ്രനായ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, അസന്തുഷ്ടനായ ആരെങ്കിലും നമ്മുടെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ വന്നാൽ, ലഭ്യമായ ഭക്ഷണം അയാൾക്ക് ഉടൻ നൽകുക.

[16] ജ്ഞാന ദാനം കൂടുതൽ മൂല്യമുള്ളതാണ്

അപ്പോൾ, ***ജ്ഞാനദാനം*** (വിജ്ഞാന ദാനം) ഇതിലും മികച്ചതാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. *ജ്ഞാനദാനത്തിൽ* പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു; ആളുകൾക്ക് ശരിയായ ധാരണ നൽകുകയും അവരെ ശരിയായ പാതയിൽ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും അവരുടെ ആത്മീയ നേട്ടത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമായ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതാണ് *ജ്ഞാനദാനമായി* കണക്കാക്കുന്നത്. *ജ്ഞാനം* ഒരാളെ ഒരു നല്ല ജീവിത രൂപത്തിലേക്കും ഉയർന്ന ജീവിതത്തിലേക്കും മോക്ഷത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് *ജ്ഞാനദാനമാണ്* പ്രധാനം എന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പണത്തിന്റെ ഇടപെടൽ ഇല്ലാത്തിടത്ത് അദ്ദേഹം *അഭയദാനിനെ* കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു (ഒരു ജീവിയിലും ഭയം ജനിപ്പിക്കുകയോ വേദനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പെരുമാറ്റം). പണമിടപാടുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക്, അദ്ദേഹം *ജ്ഞാനദാനത്തെക്കുറിച്ചും*, സാമാന്യമായ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയുള്ള ആളുകൾക്ക്, അത്ര സുഖകരമല്ലാത്തവർക്ക്, *ഔഷധദാനത്തെക്കുറിച്ചും ആഹാർദാനത്തെക്കുറിച്ചും* സംസാരിച്ചു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഒരാൾക്ക് ബാക്കി പണം ഉള്ളപ്പോൾ അത് സംഭാവന ചെയ്യാം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ദാനമാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമം. മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ദുരിതങ്ങൾ കുറയ്ക്കാൻ ഇത് ഉപയോഗിക്കുക, രണ്ടാമതായി, അത് ശരിയായ പാതയിൽ ഉപയോഗിക്കുക. ആളുകളെ ശരിയായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തരത്തിൽ *ജ്ഞാനദാനം* ചെയ്യുക. ഈ ലോകത്ത്, *ജ്ഞാനദാനം* മികച്ചതാണ്! [അറിവ് നിറഞ്ഞ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ] ഒരു വാചകം വായിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം പ്രയോജനം നേടാനാകും! ഇപ്പോൾ, ആ പുസ്തകം ആളുകളുടെ കൈകളിലേക്ക് പോയാൽ, അവർക്ക് എത്രമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടും!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ശരിക്കും മനസ്സിലായി.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതുകൊണ്ട് മിച്ചം പണം ഉള്ളവർ പ്രാഥമികമായി *ജ്ഞാനദാനം* ചെയ്യണം.

ഇപ്പോൾ, അത് എങ്ങനെയുള്ള അറിവായിരിക്കണം? അത് മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്ന അറിവായിരിക്കണം. അതെ, നിയമവിരുദ്ധരെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കായി ഇത് പാടില്ല. അത്തരത്തിലുള്ള അറിവ് കൊണ്ട് ആളുകൾ വഴുതി വീഴുന്നു [ആത്മീയമായി ഇറങ്ങുന്നു]. അത്തരം കഥകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾക്ക് ആസ്വാദനം ലഭിക്കുന്നു, പക്ഷേ അത് അവരെ താഴ്ന്ന ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് ഇറക്കുന്നു.

[17] അഭയദാനം എല്ലാറ്റിലും ശ്രേഷ്ഠമാണ്

നാലാമത്തേത് ***അഭയദാനമാണ്.*** ഒരു ജീവിയെയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെയും ഉപദ്രവിക്കാതെയും പെരുമാറുന്നതിനെ *അഭയദാനം* എന്നു പറയുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: *അഭയാനത്തെക്കുറിച്ച്* കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുക.

ദാദാശ്രീ: *അഭയദാൻ* എന്നാൽ ഒരു ജീവിയെയും നമ്മൾ ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉദാഹരണം തരാം. ചെറുപ്പത്തിൽ, ഇരുപത്തിരണ്ടോ ഇരുപത്തഞ്ചോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഞാൻ സിനിമയ്ക്ക് പോകുമായിരുന്നു. ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ സമയം അർദ്ധരാത്രിയോ പന്ത്രണ്ടരയോ ആയിരിക്കും. ഞാൻ നടന്ന് വരുമ്പോൾ, എന്റെ ഷൂസ് കുറച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. എന്റെ ഷൂസിന്റെ അടിയിൽ മെറ്റൽ ക്ലീറ്റുകൾ വെച്ചതിനാൽ, അവർ ക്ലിക്കുചെയ്യും, രാത്രിയിൽ അവ ധാരാളം ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. പാവം നായ്ക്കൾ രാത്രി ഉറങ്ങും, അവ ശാന്തമായി ഉറങ്ങും, എന്നിട്ട് അവർ ഇതുപോലെ ചെവി ഉയർത്തും. അതിനാൽ, ഞാൻ മനസ്സിലാക്കും, 'പാവം ഞാൻ കാരണം ഞെട്ടിപ്പോയി! ഈ നായ്ക്കൾ എന്നെ കണ്ട് ഞെട്ടിയുണരാൻ ഈ പ്രദേശത്ത് ഞാൻ എങ്ങനെയുള്ള ആളാണ്?' അതിനാൽ ഞാൻ ദൂരെയായിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്റെ ഷൂസ് നേരത്തെ അഴിച്ചുമാറ്റി, എന്റെ കൈകളിൽ ഷൂസുമായി ഞാൻ നടക്കും. ഞാൻ അവരെ കടന്നുപോകും, പക്ഷേ ഞാൻ അവരെ ഞെട്ടാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

ചെറുപ്പത്തിലെ എന്റെ സമീപനം ഇതായിരുന്നു. ഞാൻ കാരണം അവർ ഞെട്ടും, അല്ലേ?!

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അത് അവരുടെ ഉറക്കം കെടുത്തുകയും ചെയ്യും, അല്ലേ?.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതിലുപരി, അവർ ഞെട്ടിപ്പോകും, അവർ അവരുടെ സ്വഭാവം ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. അവർ ചിലപ്പോൾ കുരയ്ക്കുക പോലും ചെയ്യും; അത് അവരുടെ സ്വഭാവത്തിലാണ്. പകരം അവരെ ഉറങ്ങാൻ അനുവദിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത്? അതും ആ പ്രദേശത്ത് താമസിക്കുന്നവരോട് അവർ കുരയ്ക്കില്ല.

അതിനാൽ, *അഭയദാനത്തിനായി,* ആദ്യം, 'ഒരു ജീവജാലത്തിനും ഒരു ചെറിയ ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാകരുത്' എന്ന ഉദ്ദേശം (*ഭാവം*) നിലനിർത്തുക, തുടർന്ന് അത് പ്രയോഗത്തിൽ വരും. ഉദ്ദേശം നടപ്പിലായാൽ അത് പ്രയോഗത്തിൽ വരും, പക്ഷേ ഉദ്ദേശം തീരെ നടന്നില്ലെങ്കിലോ? അതിനാൽ, ഈ ദാനത്തെ പരമപ്രധാനമായ ഒന്നായി ഭഗവാൻ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഇത് എല്ലാവരുടെയും ഏറ്റവും ഉയർന്ന ദാനമാണ്, പക്ഷേ ആളുകൾക്ക് ഇതിനുള്ള കഴിവില്ല. പണമുള്ളവർക്ക് പോലും ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് പണമുള്ളവർ പണത്തിലൂടെ സംഭാവന നൽകണം.

അതിനാൽ, ഈ നാലല്ലാതെ മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള ദാനവുമില്ല; അതാണ് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞത് . മറ്റുള്ളവർ സംസാരിക്കുന്ന സംഭാവനകൾ അവരുടെ ഭാവനയാണ്; [യഥാർത്ഥത്തിൽ,] ഈ നാല് തരത്തിലുള്ള സംഭാവനകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. *ആഹാർദാൻ, ഔഷധ്ദാൻ,* പിന്നെ *ജ്ഞാനദാനവും അഭയദാനവും* വരുന്നു. കഴിയുന്നിടത്തോളം, *അഭയദാനം* നൽകാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിലനിർത്തുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ബാക്കിയുള്ള മൂന്നും *അഭയദാനിൽ* നിന്നാണോ? ഈ ഉദ്ദേശത്തിൽ നിന്നോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. വളരെ [ആത്മീയമായി] വികസിതനായ ഒരാൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാണ് *അഭയദാനം* എന്നതാണ്

വസ്തുത. പണമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് പോലും അത് നൽകാൻ കഴിയും. ഉയർന്ന [ആത്മീയമായി] വികസിതരായ ആളുകൾക്ക് പണമുണ്ടാകാം അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ലായിരിക്കാം. അതിനാൽ, അവർക്ക് പണമിടപാടുകൾ ഇല്ലായിരിക്കാം, പക്ഷേ അവർക്ക് തീർച്ചയായും *അഭയദാനം* നൽകാൻ കഴിയും. പണ്ട്, പണക്കാരായ പുരുഷന്മാർ *അഭയദാനം* നൽകിയിരുന്നു, എന്നാൽ ഇന്ന് അവർക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല; അവ കുറയുന്നു. അവർ പണം മാത്രം സമ്പാദിച്ചു, അതും ജനങ്ങളിൽ ഭയം ജനിപ്പിച്ച്!

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ ഭയദാനമാണോ നല്കിയിരിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല. അത് ചെയ്തിട്ടും അവർ ഇപ്പോഴും *ജ്ഞാനത്തിനായി* ചെലവഴിക്കുന്നു, അല്ലേ? ഇവിടെ വരുന്നതിന് മുമ്പ് എന്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ *ജ്ഞാനത്തിനായി* ചെലവഴിക്കുന്നു, അതാണ് നല്ലത്; അതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിച്ചെയ്തത്.

[18] ജ്ഞാനികൾക്കു മാത്രമേ അഭയ ദാനം നല്കാനാവൂ

അതിനാൽ ഏറ്റവും നല്ല ദാനം *അഭയദാനം* ആണ്. രണ്ടാമത്തെ മികച്ചത് *ജ്ഞാനദാനം* ആണ്. ഭഗവാൻ *അഭയദാനത്തെ* സ്തുതിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം ആരും നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടാത്ത തരത്തിൽ *അഭയദാനം* നൽകുക. രണ്ടാമത്തെ *ജ്ഞാനദാനം* ആണ്. മൂന്നാമത്തേത് *ഔഷധദാനം*, നാലാമത്തേത് *ആഹാരദാനം*

അഭയദാനം ജ്ഞാനദാനത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്! എന്നിരുന്നാലും, ആളുകൾക്ക് *അഭയദാനം* നൽകാൻ കഴിയില്ല, അല്ലേ? ജ്ഞാനികൾക്കേ *അഭയദാനം* നൽകാൻ കഴിയൂ. ജ്ഞാനികളും ജ്ഞാനികളുടെ കുടുംബവും [മഹാത്മാക്കൾ; ആത്മസാക്ഷാത്കാരമുള്ളവർക്ക്] *അഭയദാനം* നൽകാം. ജ്ഞാനിയുടെ അനുയായികൾക്ക് *അഭയദാനം* നൽകാം. ആരിലും ഭയം ജനിപ്പിക്കാത്ത രീതിയിലാണ് ഇവർ ജീവിക്കുന്നത്. ചുറ്റുമുള്ള മറ്റുള്ളവർ ഭയത്തിൽ നിന്ന് മുക്തരാകുന്ന വിധത്തിൽ അവർ സ്വയം പെരുമാറുന്നു. പട്ടിയെപ്പോലും ഞെട്ടിക്കാത്ത തരത്തിലാണ് ഇവരുടെ പെരുമാറ്റം. കാരണം, മറ്റുള്ളവർക്ക് സംഭവിക്കുന്ന വേദന സ്വന്തം സ്വയത്തിലേക്ക് (അവബോധത്തിൽ) എത്തുന്നു; അതിനാൽ, ഒരു

ജീവിയിലും ചെറിയ ഭയം ഉണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ നാം ജീവിക്കണം.

[19] ഈ മൂന്നിലും പണം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഈ നാലു തരം ദാനത്തിലും പണത്തിനു സ്ഥാനമില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: *ജ്ഞാനദാനത്തിൽ* പണം ഉൾപ്പെടുന്നു. അറിവ് നല്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ പ്രിന്റ് ചെയ്യാൻ പണം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അത് *ജ്ഞാനദാനമാണ്.*

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത് പണത്തിലൂടെയാണ്, അല്ലേ? *അന്നദാനം* പോലും നൽകുന്നത് പണത്തിലൂടെയാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: മരുന്ന് കൊടുക്കണമെങ്കിലും നൂറു രൂപ കൊടുത്ത് വാങ്ങണം, പിന്നെ ആവശ്യക്കാർക്ക് കൊടുക്കാം അല്ലേ? അതിനാൽ, പണം അനിവാര്യമായും എല്ലാത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ രീതിയിൽ പണം സംഭാവന ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്.

[20] എങ്ങനെയാണ് പണം നല്കേണ്ടത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനാൽ, [വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള] സംഭാവനകളിൽ പണം നേരിട്ട് നൽകുന്നില്ല എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം.

ദാദാശ്രീ: അതെ, നേരിട്ട് കൊടുക്കേണ്ട. *ജ്ഞാനദാനത്തിന്റെ* രൂപത്തിൽ നൽകുക, അതായത് പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഭക്ഷണം നൽകി ഭക്ഷണം നൽകുക. നേരിട്ട് പണം നൽകണമെന്ന് ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

[21] സ്വർണ്ണ നാണയങ്ങൾ കൊണ്ട് ദാനം

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മുടെ മതത്തിൽ, പണ്ട് അവർ സ്വർണ്ണ നാണയങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്തിരുന്നതായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്; അത് പണത്തിന് തുല്യമാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, സ്വർണ്ണ നാണയങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അവ ഒരു പ്രത്യേക തരം ആളുകൾക്ക് മാത്രമാണ് ദാനം ചെയ്തിരുന്നത്. അവ എല്ലാ ആളുകൾക്കും നൽകിയിട്ടില്ല. ഭിക്ഷയിൽ ഉപജീവനം നടത്തുന്ന ചില ബ്രാഹ്മണർക്ക് (ഹിന്ദു ജാതി വ്യവസ്ഥയിലെ ഉയർന്ന സാമൂഹിക പദവിയിലുള്ളവർ, പരമ്പരാഗതമായി പുരോഹിതന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും) അവരുടെ പെൺമക്കളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും തടസ്സമുണ്ടായിരുന്നവർക്ക് സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ സംഭാവനയായി നൽകി. രണ്ടാമതായി, അത് അവരുടെ ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനായി അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടു. അല്ലാത്തപക്ഷം, സ്വർണ്ണ നാണയങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് സംഭാവന ചെയ്തിട്ടില്ല. ലൗകിക ഇടപാടുകളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ഉപജീവനം നടത്തുന്നവരുമായവർക്കേ അത് ലഭിക്കൂ. ഭിക്ഷയിൽ ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർക്ക് ആരോടും ചോദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അക്കാലത്ത് നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് പണം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ഇതല്ല സ്ഥിതി. ഭഗവാന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പോലും പണിയുന്നത് കള്ളപ്പണം [ആദായവും മറ്റ് നികുതികളും അടക്കാത്ത കരിഞ്ചന്തയിലൂടെ സമ്പാദിച്ച പണം] ഉപയോഗിച്ചാണ്. അത് തീർച്ചയായും കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ യുഗത്തിന്റെ ഫലമാണ്!

[22] ജ്ഞാനിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട്

ചോദ്യകർത്താവ്: വിജ്ഞാന ദാനവും പണ ദാനവും ഉൾപ്പെടെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള സംഭാവനകളിൽ ഏതാണ് നിങ്ങളുടെ വീക്ഷണമനുസരിച്ച് ഏറ്റവും മികച്ചത്? രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ ഒരു ധർമ്മസങ്കടം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അറിവിന്റെ ദാനം ഏറ്റവും മികച്ചതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പണമുള്ളവർ അറിവിന്റെ ദാനം നൽകണം; അവർ *ജ്ഞാനദാനത്തിന്* പണം നൽകണം. *ജ്ഞാദാനം* എന്നാൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക എന്നാണ്. അറിവ് എങ്ങനെ പ്രചരിപ്പിക്കാം? ഈ ആവശ്യത്തിനായി മാത്രമേ പണം ചെലവഴിക്കാവൂ. പണമുള്ളവർ

ഈ ആവശ്യത്തിനായി നൽകണം, അല്ലാത്തവർ *അഭയദാനം* പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം. ആരും നിങ്ങളെ കണ്ട് പേടിക്കാത്തവിധം ശ്രദ്ധയോടെ പെരുമാറണം. ആരും നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുകയോ നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോഴാണ് അത് *അഭയദാനമായി* കണക്കാക്കുന്നത്.

സംഭാവനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആളുകൾ [പൊതുവായി] അവർക്ക് അത് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ നൽകുന്നു, അത് ശരിയല്ല. ദാതാക്കളുടെ പേരുകൾ ഒരു ഫലകത്തിൽ തൂക്കിയിടാൻ അവർ സ്മാരക മതിലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നു, പക്ഷേ ആ സ്മാരകങ്ങൾ അധികകാലം നിലനിൽക്കില്ല. ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരാളുടെ ദാനം എപ്പോഴാണ് [അടുത്തതിലേക്ക്] മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നത്? അറിവ് പ്രചരിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് നമ്മോടൊപ്പം വരും.

[23] സഹായിക്കുന്ന പുസ്തകം മൂല്യവത്താണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ലക്ഷക്കണക്കിന് മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചടിക്കപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ ആരും അവ വായിക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അത് സത്യമാണ്. താങ്കൾ പറയുന്നത് സത്യമാണ്. ആരും അവ വായിക്കാറില്ല. പുസ്തകങ്ങൾ വെറുതെ കിടക്കുന്നു. വായിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകം ഉപയോഗപ്രദമാണ്. താങ്കൾ പറയുന്നത് സത്യമാണ്. ഇക്കാലത്ത് ആരും പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാറില്ല. ആളുകൾ മതഗ്രന്ഥങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അച്ചടിക്കുന്നില്ല. ആ മഹാരാജ് (ഒരു ഉന്നത ജൈന സന്യാസി) എന്താണ് പറയുന്നത്? അത് എന്റെ പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കൂ. അതിനാൽ മഹാരാജ് തന്റെ പേര് [പബ്ലിസിറ്റിക്കായി] ചേർക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഗുരുവിന്റെ പേര് തിരുകുന്നു, 'ഞങ്ങളുടെ ഗുരു ഇങ്ങനെയായിരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവിന്റെ ഗുരുവും അവന്റെ ഗുരുവും.... അന്തസ്സ് അത്രയും പുറകിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നു.' ആളുകൾ പ്രശസ്തരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ഇക്കാരണത്താൽ അവർ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുക്ക് അറിവ് ഉപകാരപ്പെടുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെങ്കിൽ

ആളുകൾക്ക് ഉപകാരപ്പെട്ടും. അത്തരമൊരു പുസ്തകം അച്ചടിക്കേണ്ടതാണ്; അല്ലാത്തപക്ഷം, വെറുതെ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചിട്ട് എന്ത് കാര്യം? മാത്രമല്ല ആരും അവ വായിക്കാറില്ല. ഒരു പ്രാവശ്യം വായിച്ചതിനുശേഷം ആളുകൾ അവ മാറ്റിവെക്കുന്നു. ആരും അവ വീണ്ടും വായിക്കുന്നില്ല, ആരും അവ ആദ്യമായി മുഴുവനും വായിക്കുന്നില്ല. ആളുകൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു പുസ്തകം നിങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പണം വിലമതിക്കുന്നതായിരിക്കും. മാത്രവുമല്ല, അർഹതയുള്ള കർമ്മമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയൂ, നിയമാനുസൃതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പണം സമ്പാദിച്ചതാണെങ്കിൽ, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല, അല്ലേ? അത് സാധ്യമാകില്ല, അല്ലേ! പണം വരുകയും പോകുകയും ചെയ്യും, ക്രെഡിറ്റ് ഒരിക്കലും ഡെബിറ്റ് ആകുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ അവസാനം നിയമം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു? ക്രെഡിറ്റ് മാത്രമേ നടക്കു അതോ ഡെബിറ്റും ഉണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: രണ്ടും ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതിനാൽ ക്രെഡിറ്റും ഡെബിറ്റും എപ്പോഴും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: തീർച്ചയായും അതാണ് സംഭവിക്കേണ്ടത്.

ദാദാശ്രീ: പക്ഷെ രണ്ടു വഴികൾ ഉണ്ട്. ചിലവ് ഒന്നുകിൽ നല്ല കാര്യത്തിന് ചിലവഴിക്കപ്പെട്ടും. അത് അല്ലെങ്കിൽ അഴുക്കു ചാലിലൊഴുകും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വഴിക്കേ അത് പോവൂ. ബോംബെയിലെ മുഴുവൻ സമ്പത്തും ഇപ്പോൾ അഴുക്കു ചാലിൽ ആണ് ഒഴുകുന്നത്.

[24] മഹത്തായ മെറിറ്റ് കർമ്മമുള്ള ആളുകളുടെ ഒരു മേളപോലെയാണ് മുംബൈ

ചോദ്യകർത്താവ്: ഏറ്റവും കൂടുതൽ സംഭാവനകൾ നടക്കുന്നത് മുംബൈയിൽ മാത്രമാണ്. ലക്ഷങ്ങളും പതിനായിരക്കണക്കിന് രൂപയും സംഭാവനയായി ലഭിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ, എന്നാൽ ആ സംഭാവനകളെല്ലാം

അംഗീകാരം നേടാനുള്ളതാണ്, കൂടാതെ മറ്റു ചില നല്ല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ഔഷധദാനം പോലെയുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അങ്ങനെ, മുംബൈയിൽ മറ്റ് പല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ സംഭാവനകളുടെ പ്രയോജനം ദാതാക്കൾക്ക് ലഭിക്കുമോ ഇല്ലയോ?

ദാദാശ്രീ: അവർക്ക് ധാരാളം പ്രയോജനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. അവർ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കില്ല, അല്ലേ! എന്നാൽ മുംബൈയിൽ എത്ര പണമുണ്ട്?! താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, എത്ര ആശുപത്രികളുണ്ട്? മുംബൈയിൽ ധാരാളം പണമുണ്ട്, അത് സമുദ്രം പോലെ വലുതാണ്, അത് തീർച്ചയായും സമുദ്രത്തിലേക്ക് പോകുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ പണവും മുംബൈയിൽ മാത്രം കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: മുംബൈയിൽ മാത്രമാണോ പണം കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നത്? മികച്ച കാര്യങ്ങൾ മുംബൈയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുമെന്നത് തീർച്ചയായും നിയമമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതാണോ സ്ഥലത്തിന്റെ സവിശേഷത?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും ലൊക്കേഷൻ! മികച്ച കാര്യങ്ങൾ മുംബൈയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. മികച്ച കുരുമുളക് പോലും, പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ പോലും മുംബൈയിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്നു. ഏറ്റവും മോശമായ ആളുകൾ, ഏറ്റവും അയോഗ്യരായ ആളുകൾ, മുംബൈയിലും കാണപ്പെടുന്നു. രണ്ടു ഗുണങ്ങളും മുംബൈയിലുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അവരെ തിരഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: മുംബൈയിലെ ആളുകൾ നിഷ്പക്ഷരാണ്, അല്ലേ അവർ?

ദാദാശ്രീ: അതിഭയങ്കരമായ ആളുകളുടെ ഒരു മേളയാണിത് പുണ്യകർമ്മം. അത്യധികം പുണ്യകർമ്മമുള്ള ആളുകൾ നിറഞ്ഞ ഒരുതരം മേളയാണിത്. മഹത്തായ കർമ്മം ഉള്ളവരെല്ലാം ഇവിടെ ഒരുമിച്ചാണ് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

മുംബൈയിലെ ജനങ്ങൾ എല്ലാം അംഗീകരിക്കുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ പ്രതികാരം ചെയ്യുകയോ അത്തരത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ആരെങ്കിലും ഒരാളുടെ കാലിൽ ചവിട്ടിയാൽ, മുംബൈയിൽ നിന്നുള്ള ആൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും, "ദയവായി...." അവൻ ആളെ അടിക്കില്ല, "പ്ലീസ്..." എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഗ്രാമങ്ങളിൽ അവർ തിരിച്ചടിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മുംബൈയിലെ ജനങ്ങൾ വികസിതരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

[25] അഴുക്കുചാലിലൊഴുകുന്ന ധനം

ജനങ്ങളുടെ പണം ശരിക്കും ഓടയിലേക്ക് പോകുന്നു; മഹത്തായ പുണ്യ കർമ്മമുള്ള അപൂർവ വ്യക്തിയുടെ പണം മാത്രമാണ് ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്! പണം ഓടയിൽ ഇറങ്ങുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതാണ് സംഭവിക്കുന്നത്, അല്ലേ!

ദാദാശ്രീ: മുംബൈയിൽ വൻ തോതിൽ പണവും ട്രക്ക് നിറച്ചും പണവും കാനയിൽ താഴ്ന്നു. മിഥ്യാബോധം നിറഞ്ഞ ഒരു കമ്പോളമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല അത്! ഒരാളുടെ പണം വളരെ വേഗത്തിൽ ഊത്തുവാരുന്നു. പണം സമ്പാദിച്ചത് അവിഹിത മാർഗങ്ങളിലൂടെയാണ്, അല്ലേ! അത് നിയമാനുസൃതമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിക്കുന്ന പണമല്ല; അത് നിയമാനുസൃതമാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കും.

നിലവിൽ, ലോകത്തെ മുഴുവൻ പണവും കാനയിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. അവർ കാനകളുടെ പൈപ്പുകൾ വീതികൂട്ടി; എന്തുകൊണ്ടാണത്? കാരണം, സമ്പത്തിന് ഒഴുകാൻ ഇടം വേണം, അല്ലേ? സമ്പാദിക്കുന്ന പണമെല്ലാം തിന്നും കുടിച്ചും പാഴായിപ്പോകുന്നതിനാൽ അത് ഓടയിലേക്ക് പോകുകയാണ്. നേരായ വഴിക്ക് ഒരു രൂപ പോലും ചിലവഴിക്കുന്നില്ല, കോളേജുകളിലും മറ്റും ഡോണേഷൻ കൊടുത്ത് പണം ചിലവഴിക്കുന്നവർ, അതൊക്കെ ഈഗോയിസം! പണം അഹംഭാവമില്ലാതെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് ശരിയാണെന്ന്

കണക്കാക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരാൾ എപ്പോഴും തന്റെ അഹന്തയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തും, അവൻ പ്രശസ്തി നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കും! പക്ഷേ, പ്രശസ്തി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഫലം കിട്ടും. പിന്നെ ആ പ്രശസ്തി മാറുമ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കും? അപമാനമുണ്ട്. ആ സമയത്താണ് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്; പകരം, നിങ്ങൾക്ക് പ്രശസ്തി ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾക്ക് പ്രശസ്തിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, അപമാനം പിന്തുടരും, അല്ലേ? പ്രശസ്തി മോഹിക്കാത്തവൻ എന്നെങ്കിലും അപമാനിക്കപ്പെടുമോ?

[26] ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഇത് ഉപയോഗിക്കുക

പണം പോയേക്കാം, ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പണം നിറയും. ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി അത് ഉപയോഗിക്കാൻ വൈകിക്കരുത്. ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി അത് ഉപയോഗിക്കണം; അല്ലാത്തപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പണം ഓടയിലേക്ക് പോകും. മുംബൈയിൽ പതിനായിരക്കണക്കിന് രൂപയുടെ കള്ളപ്പണം ഒഴുകിപ്പോയി. സ്വന്തം വീടും കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതെല്ലാം ഓടയിൽ പോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. അത് ഓടയിൽ ഇറങ്ങിയെന്ന് ഞാൻ അവരോട് പറയുമ്പോൾ, അവർ പറയും, "അതെ, അത് തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്." അപ്പോൾ മനുഷ്യാ , എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ആദ്യം മുതൽ ജാഗ്രത പാലിക്കാത്തത്?! ഇപ്പോൾ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ ജാഗ്രത പാലിക്കുക. അതിന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "അതെ, ഞാൻ ഇനി അശ്രദ്ധനാകില്ല." അത് തീർച്ചയായും വീണ്ടും വരും, അല്ലേ! പണത്തിന് അതിന്റെ ഉയർച്ച താഴ്ചകളുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ, പരുക്കനായ രണ്ട് വർഷങ്ങളുണ്ടാകാം, അടുത്ത അഞ്ച് വർഷം മികച്ചതായിരിക്കാം; അത് ഇതുപോലെ തുടരുന്നു. എന്നാൽ അത് ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് ഗുണം ചെയ്യും, അല്ലേ? അത്രമാത്രം നമ്മുടേതാണ്, ബാക്കിയുള്ളത് പാഴായിപ്പോകുന്നു.

നിങ്ങൾ വളരെയധികം സമ്പാദിച്ചു, പക്ഷേ അത് എവിടെ പോയി? അത് ഓടയിൽ ഇറങ്ങി!! [ഒരാളോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ,] "നിങ്ങൾ ചാരിറ്റിക്ക് സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ടോ?" അപ്പോൾ അവൻ മറുപടി പറയും, "എനിക്ക് അത്രയും പണം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയില്ല. എനിക്ക് ലാഭിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല, അപ്പോൾ എനിക്ക് എങ്ങനെ സംഭാവന നൽകാനാകും? അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പണം എവിടെപ്പോയി? ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ആരാണ് 'കൃഷി' ചെയ്യുന്നത്, ആരാണ് 'ഭക്ഷണം' ചെയ്യുന്നത്? പണം അത് സമ്പാദിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടേതല്ല. അത് ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടേതാണ്. നിങ്ങൾ എത്ര പുതിയ 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റുകൾ' [ഈ ജീവിതത്തിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മം, അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകും] അയച്ചാലും, അത്രയും നിങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്. നിങ്ങൾ അവ അയച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഉത്തരവാദിത്തം നിങ്ങളുടേതാണ്!

[27] ദാനം എന്നാൽ നടുകയും പിന്നീട് വിളവെടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ആത്മാവും ദാനവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, അതിനാൽ ദാനം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ ഇല്ലയോ?

ദാദാശ്രീ: ദാനം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? കൊടുക്കുക, തിരിച്ചു വാങ്ങുക എന്നർത്ഥം. ഈ ലോകം പ്രതിധ്വനികളുടെ രൂപത്തിലാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്താലും അതിന്റെ ഒരു പ്രതിധ്വനിയും അതിന്റെ താൽപ്പര്യവും ഉണ്ടാകും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ പകരം കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുക. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു; ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി പണം ചിലവഴിക്കുന്നത് പോലെയുള്ള എന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഇത്തരമൊരു കാര്യം വീണ്ടും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, എല്ലാം തകരും. നിങ്ങളുടെ ഫാമിൽ (വയലിൽ) നിന്ന് ഇരുപത് ടൺ ഗോതമ്പ് നിങ്ങൾ വിളവെടുത്തിട്ടുണ്ടാകാം, പക്ഷേ വീണ്ടും നടുന്നതിന് അഞ്ചെണ്ണം മാറ്റിവെച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്ത് സംഭവിക്കും?!

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഒന്നും വളരില്ല

ദാദാശ്രീ: ഇതൊക്കെ അങ്ങനെയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ നൽകണം, അപ്പോൾ അത് ഒരു പ്രതിധ്വനി സൃഷ്ടിക്കുകയും പലമടങ്ങ് തിരികെ നൽകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ പണ്ട് നൽകിയിരുന്നു, അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് അമേരിക്കയിലേക്ക് കുടിയേറാൻ കഴിഞ്ഞത്. അല്ലെങ്കിൽ, അമേരിക്കയിലേക്ക് കുടിയേറുന്നത് എളുപ്പമാണോ?! ഇത്രയധികം പുണ്യം കർമ്മം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുമ്പോൾ ആണ് ഒരാൾക്ക് വിമാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത്. ഒരു വിമാനം പോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എത്രയോ പേരുണ്ട്!

[28] സമ്പത്ത് തീർച്ചയായും അവിടെ തിരികെ വരുന്നു.

നിങ്ങളുടെ കുടുംബം മുമ്പ് സമ്പന്നമായിരുന്നു, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാം കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ബന്ധിതമായ കർമ്മം മൂലമാണ്!

ദാദാശ്രീ: മറ്റുള്ളവരെ വലിയ തോതിൽ സഹായിച്ചപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾക്ക് പണം വരുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ പണം വരില്ല! പണം തട്ടിയെടുക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവന്റെ അടുത്ത് പണം വരുന്നില്ല. വന്നാൽ പോകും, നിലനിൽക്കില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പണം എടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് പണം വരുന്നില്ല. കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ പണം ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. പണം ചെലവഴിക്കുന്നവനും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നവനും കുലീനത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവനും പണം വരുന്നു. ചിലവഴിച്ചതായി തോന്നിയേക്കാം, പക്ഷേ അത് ഒരിക്കൽ കൂടി മടങ്ങിവരും.

[29] അത്യാഗ്രഹം ദാനധർമ്മങ്ങൾ മറക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും

വരുമ്പോൾ മാത്രമേ കൊടുക്കാൻ പറ്റൂ, അല്ലേ! ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ, അവൻ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? 'എനിക്ക് [പണം] കിട്ടുമ്പോൾ ഞാൻ അത് തരാം.' അത് വരുമ്പോൾ, അവൻ കവർ [പണം അടങ്ങിയ] [ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കാൻ] മാറ്റിവെക്കുന്നു! അല്ലാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സ്വഭാവം [ഒരാൾ,] 'ഞാൻ ദാനം ചെയ്യും; എനിക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു ലക്ഷത്തി അൻപതിനായിരം ഉണ്ട്, രണ്ട് ലക്ഷം

ഉള്ളപ്പോൾ ഞാൻ സംഭാവന നൽകും.' ഈ രീതിയിൽ, അത് തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നു! ഇതുപോലൊരു കാര്യം വരുമ്പോൾ കണ്ണടച്ച് മുന്നോട്ട് പോകുന്നതാണ് നല്ലത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ''എനിക്ക് രണ്ട് ലക്ഷം കിട്ടിയാൽ ഞാൻ പണം സംഭാവന ചെയ്യും'' എന്ന് വെറുതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾക്ക് അത് ചെയ്യാതെ അന്തരിച്ചാലോ?

ദാദാശ്രീ: അവൻ മരിക്കുന്നു , സംഭാവന നൽകിയില്ല. അത് നൽകിയിട്ടില്ല, ഒന്നും നേടിയിട്ടില്ല. അത് മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവമാണ്. എന്നിട്ടും, അവന്റെ പക്കൽ [പണം] ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ പറയുന്നു, ''എനിക്ക് അത് ലഭിച്ചാലുടൻ, ഞാൻ അത് ഉടൻ തന്നെ സംഭാവന ചെയ്യും. എനിക്ക് അത് ലഭിച്ചാലുടൻ അത് സംഭാവന ചെയ്യാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, അത് വരുമ്പോൾ, ഈ മിഥ്യാധാരണ (മായ) അവനെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ആരെങ്കിലും അറുപതിനായിരം രൂപ തിരികെ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, അവൻ പറയും, "ഇപ്പോൾ കുഴപ്പമില്ല, അത് എന്റെ എന്തെങ്കിലും കർമ്മ കണക്ക് ആയിരിക്കണം, അത് എന്റെ വിധിയിലായിരുന്നില്ല." അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവൻ അത് ഉപേക്ഷിക്കും, പക്ഷേ ഇവിടെ [സംഭാവനയ്ക്കായി] അവൻ അത് ഉപേക്ഷിക്കില്ല. മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവം ഭ്രമാത്മകമായ ആസക്തി അവരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു. ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നൽകാൻ കഴിയൂ. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ പറയുന്നത്, "എന്തെങ്കിലും ചെയ്യൂ", അപ്പോൾ അവൻ മിഥ്യാധാരണയിൽ അസ്വസ്ഥനാകില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പുഷ്പം നൽകാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു ദളമെങ്കിലും നൽകുക. ഓരോരുത്തരും അവരുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച് ആർക്കെങ്കിലും പിന്തുണ നൽകേണ്ടതുണ്ട്, അത് ഒരു വിരലിന്റെ മൂല്യമാണെങ്കിലും. രോഗിയായ ഒരാൾക്ക് കൈകൊണ്ട് അൽപ്പം പിന്തുണ നൽകിയാൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമുണ്ടാകുമോ?

[30] ഒരു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യസ്നേഹി

ഒരിക്കലും കുറവില്ലാത്തതിനെയാണ് സമ്പത്ത് എന്ന്

പറയുന്നത്! നിങ്ങൾ മഹാമനസ്കതയോടെ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാലും, ഒരു കുറവും ഇല്ലെങ്കിൽ, അത് സമ്പത്ത് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. അത് പോലെ, ഒരു വ്യക്തി ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ മുഴുവൻ വർഷത്തിൽ രണ്ട് ദിവസം നൽകുന്നു; അത് സമ്പത്തായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. മനുഷ്യസ്നേഹിയായ ഒരു ധനികനായ വ്യവസായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്തിനാണ് അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യസ്നേഹി എന്ന് വിളിച്ചത്? കാരണം, കഴിഞ്ഞ ഏഴ് തലമുറകളായി ഈ കുടുംബം പണം സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം മഹാമനസ്കതയോടെ സംഭാവന നൽകി. വന്നവർക്ക് അദ്ദേഹം സംഭാവന നൽകി. “എനിക്ക് എന്റെ മകളെ കല്യാണം കഴിപ്പിക്കണം” എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരാൾ ഇന്ന് ഹാജരായാൽ അയാൾ ആ വ്യക്തിക്ക് കൊടുക്കും. വല്ല ബ്രാഹ്മണനും വന്നാൽ കൊടുക്കും. ആർക്കെങ്കിലും രണ്ടായിരം രൂപ വേണ്ടിവന്നാൽ അയാൾ അത് കൊടുക്കും. സംന്യാസിമാർക്കും മുനികൾക്കും ഇരിക്കാനും ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും ഒരു സ്ഥലം അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു; അതിനാൽ അദ്ദേഹം ധാരാളമായി സംഭാവന നൽകി, അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യസ്നേഹി എന്ന് വിളിച്ചത്! ‘ഞങ്ങൾ’ ഇതിനെല്ലാം സാക്ഷിയായിരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും കൊടുക്കുന്നതുപോലെ, അവന്റെ സമ്പത്ത് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പണത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണ്? എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യത്തിന് സംഭാവന നൽകിയാൽ, അത് പരിധികളില്ലാതെ വർദ്ധിക്കും. അതാണ് പണത്തിന്റെ സ്വഭാവം. നിങ്ങൾ പോക്കറ്റടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു സമ്പത്തും നിലനിൽക്കില്ല. ഞങ്ങൾ ഈ ബിസിനസുകാരെയെല്ലാം ഒരുമിച്ച് കൊണ്ടുവന്ന് അവരോട് ചോദിച്ചാൽ, “എങ്ങനെയുണ്ട്, പ്രിയ സുഹൃത്തേ? രണ്ടായിരം രൂപ ബാങ്കിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലേ?” അപ്പോൾ അവർ മറുപടി പറയും, "സർ, ഞാൻ പന്ത്രണ്ട് മാസം കൊണ്ട് ഒരു ലക്ഷം രൂപ സമ്പാദിച്ചു, പക്ഷേ എനിക്ക് സമ്പാദ്യമൊന്നുമില്ല." അതുകൊണ്ടാണ് “കള്ളന്റെ അമ്മ ഒഴിഞ്ഞ ഡ്രമ്മിൽ [ധാന്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന] തലവെച്ച് കരയും” എന്ന

പഴഞ്ചൊല്ല് അവർ കൊണ്ടുവന്നത്! ഡ്രമ്മിനുള്ളിൽ ഒന്നുമില്ല, അതിനാൽ അവൾ കരയാൻ നിർബന്ധിതയായി, അല്ലേ!

പണം കൈമാറുന്നതിനുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം സംഭാവനയാണ്, ഒരു യഥാർത്ഥ ദാതാവ് സ്വാഭാവികമായും ഒരു വിദഗ്ധനാണ്. ഒരാളെ കാണുമ്പോൾ, അയാൾക്ക് പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും, 'ഇയാൾ അൽപ്പം വിഡ്ഢിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു.' അതിനാൽ അയാൾ അവനോട് പറയും, "പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തേ, നിങ്ങളുടെ മകളുടെ വിവാഹത്തിന് പണം നൽകാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള വസ്ത്രവും മറ്റെന്തും ഇവിടെ നിന്ന് എടുക്കാം. അവൻ അവനോട്, "നിന്റെ മകളെ കൊണ്ടുവരിക" എന്ന് പറയും. എന്നിട്ട് അയാൾ അവൾക്ക് വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും മറ്റെല്ലാ സാധനങ്ങളും നൽകും. സ്വന്തം സ്ഥലത്ത് നിന്ന് ബന്ധുക്കൾക്ക് മധുരപലഹാരങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുക്കും. അവൻ ലൗകിക ഇടപാടുകൾ നന്നായി പിന്തുടരുന്നു, എന്നാൽ ഈ വ്യക്തി സംശയാസ്പദമാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കയ്യിൽ കാശ് കൊടുക്കുന്നത് ബുദ്ധിയല്ല. അതിനാൽ, ദാതാക്കൾ പോലും വിദഗ്ധരാണ്.

[31] ആർക്കാണ് നിങ്ങൾ പണം ദാനം ചെയ്യേണ്ടത്?

ദരിദ്രനായ ഒരാൾക്ക് നിങ്ങൾ പണം നൽകാം, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൂടുതൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ പക്കൽ എഴുപത്തയ്യായിരം രൂപ ഇതിനകം ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. ഇത് പാവപ്പെട്ടവരുടെ പേരിൽ പണം പിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് . ഇതെല്ലാം തീർച്ചയായും തുടരുന്ന ഒരു ബിസിനസ്സാണ്. എവിടെയാണ് സംഭാവന നൽകേണ്ടത്? അത് ആവശ്യപ്പെടാത്തവർക്കും ഉള്ളിൽ അടിച്ചമർത്തൽ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കും, സമ്മർദ്ദത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കും, സാധാരണക്കാർക്കും നിങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യണം. ഈ ആളുകൾ വളരെ കുടുങ്ങിപ്പോയതായി തോന്നുന്നു, മധ്യവർഗ്ഗം!

[32] ധാരണയോടെ സംഭാവന ചെയ്യുക

അറിവ് ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. എന്ത് അറിവാണ് ഉണ്ടായത്? അത്, 'ആളുകൾ തണുപ്പ് കൊണ്ട് മരിക്കുന്നുണ്ടാവണം.

വീടിനുള്ളിലെ തണുപ്പ് എനിക്ക് താങ്ങാനാവുന്നില്ല. മഞ്ഞു പെയ്യാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ്, പിന്നെ തെരുവിൽ കഴിയുന്നവരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും?' അങ്ങനെയുള്ള അറിവാണ് അവനു വേണ്ടി വന്നത്; ഇത് ഒരു തരം അറിവായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ! അറിവ് ഉയർന്നുവന്നു, അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമായിരുന്നു. അയാൾക്ക് ബാങ്കിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ വിലകുറഞ്ഞ ഗുണനിലവാരമുള്ള നൂറ്റി ഇരുപത്തിയഞ്ച് പുതപ്പുകൾ അവൻ വാങ്ങി! അടുത്ത ദിവസം നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അവൻ ആ ആളുകൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തേക്ക് പോയി അവരെ പുതപ്പ് കൊണ്ട് മൂടി. പിന്നെ അഞ്ചോ ഏഴോ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ആ സ്ഥലത്തു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഒരു പുതപ്പ് പോലും കാണാനില്ലായിരുന്നു. പുതിയ പുതപ്പുകളെല്ലാം വിറ്റ് ആ ആളുകൾ പണമുണ്ടാക്കി.

അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ഇത്തരത്തിൽ നൽകാൻ കഴിഞ്ഞു? നിങ്ങൾക്ക് പഴയ പുതപ്പുകൾ സെക്കൻഡ് ഹാൻഡ് (പഴയത്) സ്റ്റോറിൽ നിന്ന് വാങ്ങി അവർക്ക് നൽകാം. അവരിൽ നിന്ന് ആ പുതപ്പുകൾ വാങ്ങാൻ ആരും മെനക്കെടില്ല. ഒരാൾക്ക് എഴുപത് രൂപയുടെ ബഡ്ജറ്റാണ് നിങ്ങൾ പ്ലാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, എഴുപത് രൂപയ്ക്ക് ഒരു പുതപ്പ് വാങ്ങുന്നതിന് പകരം മൂന്ന് പഴയ പുതപ്പുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ വാങ്ങുക, ആ വ്യക്തിക്ക് മൂന്ന് പുതപ്പുകൾ നൽകുക. അവന് മൂന്ന് പുതപ്പുകൾ കൊണ്ട് സ്വയം മൂടാം; അവ വാങ്ങാൻ അവൻ ആരെയും കണ്ടെത്തുകയില്ല.

അതിനാൽ, കാലചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ കാലഘട്ടത്തിൽ, വളരെയധികം ആലോചിച്ച ശേഷം ഒരു സംഭാവന നൽകുക. [ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സമയചക്രത്തിന്റെ] പണം അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്താൽ മോശമാണ്. ഒരു സംഭാവന നൽകുമ്പോൾ പോലും, വളരെ ആലോചിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയൂ. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സംഭാവന നൽകാൻ പോലും കഴിയില്ല. പണ്ട്, യഥാർത്ഥ പണമുണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ എവിടെ സംഭാവന നൽകിയോ , അത് യഥാർത്ഥ സംഭാവനയായിരുന്നു.

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ പണം റൊക്കമായി സംഭാവന നൽകരുത്, നിങ്ങൾക്ക് എവിടെയെങ്കിലും നിന്ന് ഭക്ഷണം എടുത്ത് വിതരണം ചെയ്യാം. നിങ്ങൾ മധുരപലഹാരങ്ങൾ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മധുരപലഹാരങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ മധുരപലഹാരങ്ങളുടെ ഒരു പൊതി നൽകിയാൽ, അവൻ [നിങ്ങൾ അത് നൽകുന്ന വ്യക്തി] മറ്റൊരാളോട് പറഞ്ഞേക്കാം, "ഇത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പകുതി വിലയ്ക്ക് വിൽക്കും." ഇനി ഈ ലോകത്തോട് നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയും? നിങ്ങൾക്ക് ചെവ്ഡോ (ഇന്ത്യൻ സ്നാക്ക് മിക്സ്), പഫ്ഡ് റൈസ് (അവിൽ) ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് വറുത്തെടുത്ത വട വാങ്ങിക്കാം , അവയെ ചെറിയ കഷണങ്ങളാക്കി അവർക്ക് നൽകാം, "ഇതാ, ഇത് കഴിക്കൂ! എന്താണ് പ്രശ്നം? ഈ തൈരും കൂടി എടുക്കൂ. "എന്തിനാണ് അവരെ ഇങ്ങനെ തകർത്തത്?" എന്ന് അവർ ചോദിച്ചേക്കാം. അവർക്ക് സംശയം തോന്നാതിരിക്കാൻ, "ഈ തൈര് എടുക്കൂ, നിങ്ങൾക്ക് ദഹിവട (തൈരിൽ മുക്കിയ വട) ഉണ്ടാക്കാം" എന്ന് പറയുക. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റെന്താണ് ചെയ്യാൻ കഴിയുക? എന്തെങ്കിലും തന്ത്രം വേണം, അല്ലേ!.

നിങ്ങൾക്ക് ഈ ആളുകളെ നേരിടാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ല, അവർ അഭ്യർത്ഥിച്ച് വന്നാൽ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകുക. എന്നാൽ അവർക്ക് പണം നൽകരുത്. അല്ലെങ്കിൽ, ഇതെല്ലാം ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇത് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാത്രമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ആർക്കും ഈ ഇന്ത്യൻ കുഴപ്പം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല!

ഈ കുഴപ്പം പരിഹരിക്കാൻ നമ്മൾ ആരോടെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ, "ഇത് എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, എന്താണ് ഇത്? ദാനം ചെയ്ത പുതപ്പുകൾ എവിടെപ്പോയി? ഇതിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തുക. " അപ്പോൾ അവൻ പറയും, "CID [ക്രൈം ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്] വിളിക്കൂ." ഹേയ്, ഇത് സിഐഡിയുടെ പണിയല്ല. സിഐഡി ഇല്ലാതെ തന്നെ ഞങ്ങൾ ഇത് പരിഹരിക്കും. ഈ കുഴപ്പം ഒരു ഇന്ത്യൻ കുഴപ്പം ആണ്.

നിങ്ങൾക്ക് അത് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത്, നിങ്ങൾ സിഐഡിയുടെ സഹായത്തോടെ ആളുകളെ പിടിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആളുകൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് നമുക്കറിയാം! അടുത്ത ദിവസം വ്യാപാരിയുടെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുക

അപ്പോൾ എപ്പോഴാണ് ഒരാൾക്ക് പണത്തിന്റെ ഐശ്വര്യം ലഭിക്കുക? എന്തെങ്കിലും നിയമമോ ധാർമ്മികതയോ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അത് കൂടുതലോ കുറവോ ആയ അളവിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലേ! കാലചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം അൽപ്പം വിചിത്രമാണ്. അതിനാൽ, ചില അടിസ്ഥാന മൂല്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലേ! ഇത് ഇങ്ങനെ തുടരാൻ കഴിയുമോ?

അവർ എല്ലാം വിൽക്കുന്നു, സ്വന്തം പെൺമക്കളെ പോലും വിൽക്കുന്നു; പണത്തിനായി സ്വന്തം പെൺമക്കളെ പോലും അവർ വിറ്റു. അവർ ഇത് വരെ പോയിട്ടുണ്ട്! ഹേയ്, ഇത് ശരിയല്ല.

സംഭാവനയായി പണം നൽകരുത്. അവന്റെ പരിപാലനത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് സഹായിക്കാനാകും. നിങ്ങൾക്ക് അവനെ ഒരു തൊഴിൽ തുടങ്ങാൻ സഹായിക്കാം . അക്രമികൾക്ക് പണം നൽകിയാൽ അയാൾ കൂടുതൽ അക്രമം നടത്തും.

[33] സംഭാവന ചെയ്യുക, എന്നാൽ അവബോധത്തോടെ.

നിങ്ങളുടെ പണം ഉപയോഗശൂന്യമാകും എന്ന ചിന്തയിൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും മുഴുകരുത്. ഏത് സമയത്തും, എത്ര പണം ചെലവഴിച്ചാലും അത് ശരിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പണം ചെലവഴിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞത്, അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അത്യാഗ്രഹം കുറയുകയും തൽഫലമായി, ഇടയ്ക്കിടെ നൽകാനും കഴിയും.

പ്രായോഗിക അവബോധത്തോടെ (*ഉപയോഗ്*) ദാനം ചെയ്യുന്നത്, ബോധവൽക്കരണം (*ജാഗ്രതി*) ആണ്. നാം മംഗള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, ദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ദാനം എങ്ങനെയായിരിക്കണം? ആളുകൾ ആത്മീയമായി പ്രയോജനം നേടുന്നു എന്ന അവബോധത്തോടുകൂടിയ ഒന്നായിരിക്കണം അത്. നിങ്ങൾക്ക് പ്രശസ്തിയോ അംഗീകാരമോ ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന്

ഉറപ്പാക്കാൻ അജ്ഞാതമായി നൽകുക. അത് അവബോധത്തോടെ നൽകുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നു, അല്ലേ! അത് [മംഗളകരമായ] പ്രായോഗിക അവബോധമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ഒരാളുടെ പേര് [ഒരു ഫലകത്തിൽ] അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അവൻ വീണ്ടും നൽകില്ല.

ശുഭകരമായ (*ശുഭ*) പാതയിൽ പോലും, അത് എപ്പോഴാണ് അവബോധത്തോടെയുള്ള സംഭാവനയായി കണക്കാക്കുന്നത്? അത് മംഗളകരമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ, ഈ ജന്മത്തിലും അടുത്ത ജന്മത്തിലും അത് ഗുണകരമാകൂ. അപ്പോഴാണ് അത് ബോധവൽക്കരണത്തോടെയുള്ള സംഭാവനയായി കണക്കാക്കുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരു വ്യക്തി സംഭാവന നൽകുകയോ മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടാകാം, എന്നാൽ അവന്റെ അവബോധം ഇതിനപ്പുറം വ്യാപിക്കുന്നില്ല. ഓരോ പ്രവർത്തനവും അവബോധത്തോടെ ചെയ്താൽ അത് അടുത്ത ജന്മത്തിന് ഗുണകരമാകും. അല്ലാത്തപക്ഷം, അതെല്ലാം ഒരു 'ഉറങ്ങുന്ന അവസ്ഥ'യിലാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു സംഭാവന കൊടുക്കുമ്പോൾ, 'ഉറങ്ങി' നിൽക്കുമ്പോഴാണ് അയാൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്! ബോധവൽക്കരണത്തോടെ നാല് പൈസ സംഭാവന നൽകിയാലും അത് മതിയാകും! പകരം പ്രശസ്തിയും അംഗീകാരവും ലഭിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ഒരാൾ സംഭാവന നൽകുമ്പോൾ, അവൻ അത് ചെയ്യുന്നത് 'ഉറങ്ങുന്ന ' അവസ്ഥയിലാണ്. തന്റെ ഭാവി ജീവിതത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിനായി ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ 'ഉണർന്നവനായി' കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഗുണത്തേയും ദോഷത്തേയും കുറിച്ചുള്ള അവബോധം എന്നതിനർത്ഥം, ആത്മാവിന് ഗുണകരവും ഹാനികരവുമായവയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നാണ്! അവന്റെ അടുത്ത ജീവിതം എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് പറയാനാവില്ല, എന്നിട്ടും അവൻ ഈ ജന്മത്തിൽ സംഭാവനകൾ നൽകുന്നു, പിന്നെ എങ്ങനെ അവനെ 'ഉണർന്നിരിക്കുന്നവനായി' കണക്കാക്കും?!

[34] ഇങ്ങനെയാണ് തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്

ഈ മനുഷ്യൻ ആർക്കെങ്കിലും ദാനം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, അമിതമായ ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾ, "ഹേയ്, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഈ വ്യക്തിക്ക് നൽകുന്നത്?" അപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യൻ പറയും: "അയ്യോ, ഞാൻ കൊടുക്കട്ടെ, അവൻ ദരിദ്രനാണ്." അവൻ ഈ രീതിയിൽ പണം നൽകുന്നു, ആവശ്യമുള്ളവൻ അത് എടുക്കുന്നു. എന്നാൽ, അമിത ബുദ്ധിയുള്ള ആ വ്യക്തി താൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് സ്വയം ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചു. അതിനാൽ, അവൻ ആവശ്യമുള്ള സമയങ്ങളിൽ പോലും, അവനെ സഹായിക്കാൻ ആരെയും അവൻ കണ്ടെത്തുകയില്ല. അവൻ എവിടെ തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവോ, അവിടെയാണ് തടസ്സം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: തടസ്സങ്ങൾ സംസാരത്തിലൂടെ രൂപപ്പെടാതെ മനസ്സിലൂടെയാണ് [നിഷേധാത്മക ചിന്തകളാൽ] സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: മനസ്സിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന തടസ്സങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലം നൽകും. അവർ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഒരു പ്രഭാവം നൽകും, എന്നാൽ ഈ സംസാരം [തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്] ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രഭാവം നൽകും. അത് സംസാരത്തിലൂടെ ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അത് പണം പോലെ താൽക്കാലികമാണ് . അതിനാൽ അതിന്റെ ഫലവും തൽക്ഷണമായിരിക്കും, അതേസമയം മനസ്സിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ മൂർത്തമായ അസ്തിത്വത്തിലേക്ക് വരും.

[35]ഇങ്ങനെയാണ് തടസ്സങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നത്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇതിനർത്ഥം ഒരു നിഷേധാത്മക ചിന്ത ഉണ്ടാകാത്തിടത്തോളം അവബോധം നിലനിർത്തണം എന്നാണ്.

ദാദാശ്രീ: അത് സാധ്യമല്ല. അത്തരം ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അവയെ മായ്ക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ജോലി. അത്തരം ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകരുതെന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, അത് *നിശ്ചയ്* (ദൃഢനിശ്ചയം) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, [പ്രതീക്ഷിക്കാൻ] അത്തരമൊരു

ചിന്ത ഉണ്ടാകരുത്, അത് സംഭവിക്കില്ല. ചിന്ത ഉയരും, പക്ഷേ അത് 'ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിന് ' [കല്ലിൽ കൊത്തുന്നതിന്] മുമ്പ് നിങ്ങൾ അത് മായ്ക്കണം. ഈ വ്യക്തിക്ക് ദാനം നൽകേണ്ടതില്ല എന്ന ചിന്ത നിങ്ങൾക്കുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് *ജ്ഞാനം* (ആത്മജ്ഞാനം) ലഭിച്ചതിനാൽ, 'ഞാൻ എന്തിനാണ് ഇതിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചത്?' നീ അത് മായ്ക്കുക. കത്ത് മെയിൽബോക്സിൽ ഇടുന്നതിന് മുമ്പ് നിങ്ങൾ അത് മായ്ച്ചാൽ, പ്രശ്നമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, *ജ്ഞാനം* ഇല്ലാതെ ആർക്കും അത് മായ്ക്കാനാവില്ല, അല്ലേ! ആത്മസാക്ഷാത്കാരമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അത് മായ്ക്കാനാവില്ല, അല്ലേ?! നേരെമറിച്ച്, നിങ്ങൾ അവനോട് പറഞ്ഞാൽ, "എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു നെഗറ്റീവ് ചിന്ത ഉണ്ടായത്?" അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രതികരിക്കും, “എനിക്ക് ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകില്ല. ” അപ്പോൾ അവൻ അത് ആ രീതിയിൽ ഇരട്ടിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭ്രാന്തമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അഹം ചെയ്യുന്നു; നാശമുണ്ടാക്കുന്നതിനെ അഹം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഒരാൾ സ്വന്തം കാലിൽ വെടിവെച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു; അതിനെയാണ് ഈഗോ എന്ന് പറയുന്നത്.

ഇനി പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം മായ്ക്കാം, 'ഞാൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കരുത്. പിന്നെ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചതിന് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു.’ അപ്പോൾ അത് മായ്ക്കപ്പെടും. കാരണം, കത്ത് മെയിൽബോക്സിൽ വീഴുന്നതിന് മുമ്പ്, നിങ്ങൾ മാറ്റം വരുത്തുകയാണ്. ‘സംഭാവന നൽകേണ്ട എന്ന ചിന്ത നേരത്തെയുണ്ടായിരുന്നു. ആ ചിന്ത തെറ്റാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു സംഭാവന നൽകുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ കരുതുന്നു.’ അതിനാൽ മുമ്പത്തെ നിഷേധാത്മക ചിന്ത മായ്ക്കുന്നു.

സംഭാവനകൾ കൊടുക്കുക, മറ്റുള്ളവരെ നിർബന്ധിക്കുക, നിർബന്ധിത സ്വഭാവം നിലനിർത്തുക, മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുക, അതെല്ലാം ആപേക്ഷിക ധർമ്മമായി കണക്കാക്കുന്നു. മെറിറ്റ് കർമ്മം അതിലൂടെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ,

ശാരീരിക പോരാട്ടങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിലൂടെ, കൊള്ളയടിക്കുന്നതിലൂടെ, അപകീർത്തികരമായ കർമ്മം ബന്ധിതമാണ്. ഗുണവും ദോഷവും ഉള്ളിടത്ത് യഥാർത്ഥ ധർമ്മം നിലനിൽക്കില്ല. 'യഥാർത്ഥ' ധർമ്മം ഗുണദോഷ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തമാണ്.

[36] അഞ്ചാമത്തെ ഭാഗം മറ്റുള്ളവർക്കാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് പുണ്യം ഉണ്ടാകാൻ നാം ഈ ജന്മത്തിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ഈ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര പണം ലഭിച്ചാലും, അതിന്റെ അഞ്ചിലൊന്ന് ക്ഷേത്രത്തിൽ സംഭാവനയായി ദൈവത്തിന് നൽകുക, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുക. അതിനാൽ, അത്രയും 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' അവിടെ എത്തും! കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റുകൾ' നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുകയാണ്. ഈ ജന്മത്തിൽ ബന്ധിതമായ കർമ്മം [അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക്] മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകും. ഈ ജീവിതത്തിലെ സമ്പാദ്യം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഉപകാരപ്പെടും.

[37] ദൈവത്തിനു മാത്രം കൊടുക്കുന്ന ആചാരം

ഞാൻ മാർവാഡി ആളുകളെ സന്ദർശിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ [ഇന്ത്യയിലെ രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച വളരെ വിജയകരമായ ഒരു ബിസിനസ്സ് കമ്മ്യൂണിറ്റി], ഞാൻ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു, "എങ്ങനെയുണ്ട് ബിസിനസ്സ് ?" അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ബിസിനസ്സ് നന്നായി നടക്കുന്നു." ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, "എന്തെങ്കിലും ലാഭമുണ്ടോ?" അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "രണ്ട് മുതൽ നാല് ലക്ഷം രൂപ വരെ ലാഭമുണ്ട്!" ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, "നിങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് പണം സംഭാവന ചെയ്യാറുണ്ടോ?" അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ പ്രതിവർഷം ഞങ്ങളുടെ ലാഭത്തിന്റെ ഇരുപത് മുതൽ ഇരുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനം വരെ നൽകുന്നു." അവരോട് എന്തെങ്കിലും പറയാൻ ബാക്കിയുണ്ടോ? കൃഷിയിടത്തിൽ വിത്ത് പാകിയാൽ മാത്രമേ ധാന്യങ്ങൾ വളരുകയുള്ളൂ, അല്ലേ! വിത്ത്

വിതയ്ക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ധാന്യങ്ങൾ ലഭിക്കും? നിങ്ങൾ വിത്ത് പാകിയില്ലെങ്കിൽ! ഇത് തീർച്ചയായും മാർവാഡികളുടെ ഒരു ആചാരമാണ്, മതപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് സംഭാവന നൽകുക. അവർ ജ്ഞാനദാനത്തിനായി നൽകുന്നു, ഒരു മതപരമായ ആവശ്യത്തിനായി, അവർ മറ്റ് രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ഥലങ്ങളിൽ സംഭാവന നൽകുന്നു, അല്ലാതെ ഹൈസ്കൂളുകളിലേക്കോ മറ്റ് കാര്യങ്ങളിലേക്കോ നൽകുന്ന മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കല്ല, അവർ അവിടെ നൽകില്ല; അവർ മുൻ പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി മാത്രം നൽകുന്നു.

[38] ഒരാൾ ക്ഷേത്രത്തിനാണോ അതോ പാവങ്ങൾക്കാണോ ദാനം ചെയ്യേണ്ടത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ പോയിരുന്നു; ആളുകൾ പതിനായിരക്കണക്കിന് രൂപ ചിലവഴിക്കുന്നു [വിഗ്രഹം കൊത്തിയെടുത്ത] കല്ലിനായി. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും ജീവനുള്ള, ശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആളുകൾ ഈ ജീവജാലങ്ങളെ ശകാരിക്കുന്നു. അവർ ജനങ്ങളെ യാചിപ്പിക്കുന്നു, മറുവശത്ത്, അവർ ശിലാവിഗ്രഹങ്ങൾക്കായി കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിക്കുന്നു, എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, പക്ഷേ അവർ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ ധാരണയുടെ അഭാവം നിമിത്തമാണ്, അല്ലേ! കോപം, അഹങ്കാരം, വഞ്ചന, അത്യാഗ്രഹം എന്നിവയുടെ ബലഹീനത കാരണം അവർ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു, അല്ലേ!

ആളുകൾ പണം സമ്പാദിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുത. ഇപ്പോൾ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് വീട് നടത്തി കൊണ്ടുപോകാൻ ആവശ്യമായ പണം ഉണ്ടായിരിക്കാം, പക്ഷേ അവൻ ഇപ്പോഴും പണം സമ്പാദിക്കാൻ പോകുന്നു. അപ്പോ നമുക്ക് മനസ്സിലാകില്ലേ അവൻ തന്റെ ഓഹരിക്ക് അപ്പുറം ഉള്ളത് എടുക്കാൻ ആണ് ഇറങ്ങുന്നത് എന്ന്?! ലോകത്ത് എല്ലാവർക്കും ഒരേ ഓഹരിയാണ്. എന്നാൽ ഈ അത്യാഗ്രഹികൾ അധിക ഓഹരി എടുക്കുന്നു, മറ്റ് ചിലർക്ക് അവരുടെ വിഹിതം പോലും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ, ഈ

സാഹചര്യത്തിൽ പോലും, അവർ അത് ഫ്ളൂക്കിലൂടെയല്ല, അവരുടെ പുണ്യ കർമ്മത്തിലൂടെ നേടുന്നു.

നിങ്ങൾ കൂടുതൽ പുണ്യ കർമ്മം ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് പണം ലഭിക്കും, തുടർന്ന് നിങ്ങൾ ആ പണം ചെലവഴിക്കും. ഇത് കുമിഞ്ഞുകൂടാൻ തുടങ്ങിയെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. നിങ്ങൾ അത് ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ, അത് കുറയ്ക്കപ്പെടും, അല്ലേ? പുണ്യ കർമ്മം തീർച്ചയായും സമാഹരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് എങ്ങനെ കുറയ്ക്കണമെന്ന് [ചിലവഴിക്കണമെന്ന്] നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം, അല്ലേ?

അതിനാൽ, ക്ഷേത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആളുകൾ ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണ്. അവർക്ക് പരിഹാരങ്ങൾ വേണം. അവർ എവിടെയാണ് *ദർശൻ* (ഭക്തിപരമായ ദർശനം) നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? അവർക്ക് നാണക്കേട് തോന്നാത്തിടത്ത് *ദർശൻ* നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ മുന്നിൽ അവർക്ക് ലജ്ജ തോന്നുന്നു, അതേസമയം നിങ്ങൾ അവരോട് പറഞ്ഞാൽ ഒരാൾ ഒരു വിഗ്രഹത്തിന് മുന്നിൽ നൃത്തം ചെയ്യും. അവൻ തനിയെ [ഭക്തിയുടെ അവസ്ഥയിൽ] നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചാടുകയും ചെയ്യുന്നു! എന്നിരുന്നാലും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ മുന്നിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ അയാൾക്ക് ലജ്ജ തോന്നുന്നു. ഈ [വിഗ്രഹം] ജീവനുള്ളതല്ല, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മുന്നിൽ അയാൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ജീവനുള്ള ഒരാളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് ഒരാൾ ഇത് ചെയ്താൽ, അയാൾക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കും, അയാൾക്ക് സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിക്കും, അയാൾക്ക് പരമമായ മോക്ഷം ലഭിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, അയാൾക്ക് കഴിയില്ല, അല്ലേ! അയാൾക്ക് അത്തരം പുണ്യ കർമ്മമില്ല!

ദൈവത്തിനു നൽകുന്നതെന്തും പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കാതെയല്ല, പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിച്ചാണ്. 'ഭഗവാനെ, എന്റെ മകന് ഒരു മകനെ നൽകേണമേ! എന്റെ മകൻ [അവന്റെ പരീക്ഷകളിൽ] വിജയിക്കട്ടെ. വീട്ടിലെ വൃദ്ധന് തളർവാതം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു, സുഖം പ്രാപിക്കട്ടെ.' അതിനായി ഇരുന്നൂറ്റി ഒന്ന്

രൂപ സംഭാവനയായി നൽകുന്നു. ഇപ്പോൾ, അത് ഇവിടെ ആരാണ് നൽകാൻ പോകുന്നത് [ദാദാശ്രീയുടെ *സത്സംഗത്തിൽ*: ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കമ്പനി അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടുകെട്ട്]? അങ്ങനെയൊരു ഫാക്ടറി നമുക്കുണ്ടോ? ഇവിടെ ഒരാൾ കൊടുത്താലും ആരു സ്വീകരിക്കും?

[39] അതും തീർച്ചയായും അക്രമമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു വ്യവസായി അവിഹിത ലാഭം ഉണ്ടാക്കാൻ ചായുമ്പോൾ , ചില വ്യവസായിയോ ബിസിനസുകാരനോ അധ്വാനത്തിന് ആനുപാതികമായി കുറഞ്ഞ പ്രതിഫലം നൽകുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രയത്നവും ചെയ്യാതെ വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് അക്രമ പ്രവർത്തനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ?

ദാദാശ്രീ: അതെല്ലാം തീർച്ചയായും അക്രമമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ, ഒരു പ്രയത്നവുമില്ലാതെ പണം സമ്പാദിച്ച അയാൾ, ആ പണം ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് ഏത് തരത്തിലുള്ള അക്രമമായി കണക്കാക്കും?

ദാദാശ്രീ: ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി എത്രമാത്രം ഉപയോഗിച്ചാലും അയാൾ എത്രമാത്രം ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവോ അത്രയും കുറഞ്ഞ ബാധ്യതയാണ് അയാൾക്കുള്ളത്. എത്ര സമ്പാദിച്ചാലും ഒരു ലക്ഷം രൂപ സമ്പാദിച്ചിട്ട് എൺപതിനായിരം രൂപയുടെ ആശുപത്രി പണിതാൽ ആ തുകയ്ക്ക് അയാൾ ഉത്തരവാദിയല്ല. ഇരുപതിനായിരം രൂപയ്ക്ക് മാത്രമാണ് അയാൾ ഉത്തരവാദി. അതിനാൽ, ഇത് ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്, അത് തെറ്റല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആളുകൾ സമ്പത്ത് ശേഖരിക്കുന്നു; അത് അക്രമമായി കണക്കാക്കുമോ ഇല്ലയോ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് തീർച്ചയായും അക്രമമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുക എന്നത് അക്രമമാണ്. ഇത് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപയോഗപ്രദമല്ല, അല്ലേ!

[40] വന്ന വഴിക്ക് അത് പോകുന്നു

ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പേരിലും, മതത്തിന്റെ പേരിലും ആണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: സംഭാവന നൽകുന്ന വ്യക്തി വിശ്വസിക്കുന്നു, 'ആ വ്യക്തിയിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിട്ടാണ് ഞാൻ അത് നൽകിയത്.' എന്നാൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി അത് എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ അറിയാനാകും?

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പണം തെറ്റായ രീതിയിൽ സമ്പാദിച്ചാൽ മാത്രമേ അത് തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. നിയമവിരുദ്ധമായി സമ്പാദിച്ച പണം എത്രയുണ്ടെങ്കിലും അത് തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും , നിയമപരമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിക്കുന്ന പണം നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും!

[41] വലിയ തുക മോഷ്ടിക്കുകയും ചെറിയ സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ ദാനം ചെയ്താൽ അവൻ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ദേവനായി മാറുന്നു എന്ന് പലരും പറയാറുണ്ട്, അത് ശരിയാണോ?

ദാദാശ്രീ: പണം ദാനം ചെയ്തിട്ടും [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] നരകത്തിൽ പോകുന്നവർ വരെയുണ്ട്. ആരോ അവരുടെ മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതിനെ തുടർന്നാണ് അവർ സംഭാവന നൽകുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ ദുഷംകാലത്തിൽ (സമയചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ യുഗം പ്രധാനമായും ദുരിതങ്ങളാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, മിക്കവാറും സന്തോഷമില്ല), സംഭാവന നൽകാൻ പോലും ആളുകൾക്ക് പണമില്ല. ദുഷ്കാലത്തിൽ ഉള്ള പണം ദുഷ്-കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സമ്പാദിക്കുന്ന പണമാണ്. അതിനാൽ, നേരെമറിച്ച്, ആ പണം സംഭാവന ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് ദോഷം വരുത്തുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ അത് ദാനത്തിനുവേണ്ടി നൽകുന്നതിനേക്കാൾ, ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന

ആർക്കെങ്കിലും നൽകിയാൽ, അവന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നീക്കാൻ നിങ്ങൾ അത് നൽകിയാൽ, അത് നല്ലതാണ്. പ്രശസ്തിക്ക് വേണ്ടി സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ട് എന്ത് കാര്യം? വിശക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക; വസ്ത്രമില്ലാത്തവന് വസ്ത്രം നൽകുക. അല്ലാത്തപക്ഷം, കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, സംഭാവനയ്ക്കുള്ള പണം നിങ്ങൾക്ക് എവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കും? അവിടെ, സംഭാവന നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നതാണ് ഏറ്റവും മികച്ച കാര്യം. പോസിറ്റീവ് ചിന്തകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. സംഭാവനയ്ക്കുള്ള പണം നിങ്ങൾക്ക് എവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കും? യഥാർത്ഥ പണം വന്നിട്ടില്ല, അല്ലേ! യഥാർത്ഥ പണം മിച്ചമായി അവശേഷിക്കുന്നില്ല. വലിയ തുക സംഭാവന നൽകുന്നവർ പുസ്തകങ്ങളിൽ വരുന്ന പണമാണ്, മേശയുടെ കീഴിലുള്ള പണമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സംഭാവന നൽകുന്നവർക്ക് അത് തെറ്റല്ല. കാരണം, ഒരാൾ അത് തെറ്റായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ നേടിയെടുക്കുന്നു, പക്ഷേ അവൻ അത് ശരിയായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു, അതിനാൽ കുറഞ്ഞത് അവൻ അപകീർത്തികരമായ കർമ്മത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകും! അവൻ പറമ്പിൽ (ഫാമിൽ) ഒരു വിത്ത് നട്ടു, അങ്ങനെ അത് വളർന്നു, അതിനാൽ അയാൾക്ക് അത്രയും ഫലം ലഭിക്കുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു ആത്മീയ രചനയിൽ ഒരു വാക്യമുണ്ട്, 'കള്ളക്കടത്തുകാർ ഒരു ടോക്കൺ സംഭാവന നൽകി [കർമ്മത്തിൽ നിന്ന്] മോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.' (*ദാൻ ചോരി കർനാരാവ് സോയ്ദാനേ ഛുത്വ മാതേ.*) അതിനാൽ, ഒരു വശത്ത്, ഒരാൾ കള്ളക്കടത്തത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു, തുടർന്ന്. മറുവശത്ത്, അവർ സംഭാവനകൾ നൽകുന്നു, അതിനാൽ അവർ അത്രയെങ്കിലും നേടി, അല്ലേ? നമുക്ക് അത് പറയാമോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അവർ നേട്ടമുണ്ടാക്കി എന്ന് പറയാനാവില്ല. അത് [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. അത് അശാസ്ത്രീയമായ ഉദ്ദേശ്യമാണ്. കള്ളക്കടത്തുകാരൻ മോഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട് ടോക്കൺ സംഭാവന നൽകി; പകരം, അവൻ പണമൊന്നും നൽകാതെ നേരെ നിവർന്നുനിൽക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഇതുപോലെയാണ്, ആറ് മാസത്തെ ജയിൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്; ശിക്ഷക്ക് നടുവിൽ

രണ്ട് ദിവസത്തേക്ക് ഒരു പൂന്തോട്ടം സന്ദർശിക്കാൻ അനുവദിച്ചതിൽ എന്താണ് അർത്ഥം?

ഈ [വാക്യം] അറിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, ഒരു വ്യക്തി കരിഞ്ചന്തയിൽ, കള്ളക്കടത്ത് നടത്തി, തന്റെ പേര് കളങ്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ അമ്പതിനായിരം രൂപ സംഭാവന ചെയ്യുന്നു, അതിനാൽ അവന്റെ പ്രശസ്തി നശിപ്പിക്കപ്പെടരുത്, അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ഒരു സംഭാവന നൽകുന്നത്. ഇത് ഒരു ടോക്കൺ സംഭാവനയായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് സദ്ഗുണമുള്ള ആളുകൾ ഇല്ല , അല്ലേ ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു വ്യക്തി പൂർണ്ണമായും സദ്ഗുണമുള്ളവൻ ആയിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല, അല്ലേ! എന്നാൽ ഇത് ദശലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ സമ്പാദിക്കുകയും പിന്നീട് ഒരു ലക്ഷം രൂപ സംഭാവന ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഉയർന്ന വ്യക്തികൾക്കുള്ളതാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ അത് ചെയ്യുന്നത്? അങ്ങനെ അവരുടെ പ്രശസ്തിക്ക് മങ്ങലേൽക്കില്ല. കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മാത്രമാണ് ടോക്കൺ സംഭാവന നൽകുന്ന രീതി തുടരുന്നത്. ഇത് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. സംഭാവന നൽകുന്ന മറ്റ് ആളുകളിൽ ചില വീട്ടുകാരുണ്ട്, അവരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ശരാശരിയാണ്; അങ്ങനെയുള്ളവർ സംഭാവന നൽകുന്നതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. നേരെമറിച്ച്, ആ ആളുകൾ [അശാസ്ത്രീയമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിക്കുന്ന] ഒരു ടോക്കൺ സംഭാവന നൽകുന്നു, അതിനാൽ അവരുടെ പ്രശസ്തി കളങ്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ, സ്വന്തം പ്രവൃത്തി മറയ്ക്കാൻ അവർ കള്ളക്കളികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു! മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് അവർ സംഭാവന നൽകുന്നത് !!

നിലവിൽ, അവർ പണം സംഭാവന ചെയ്യുകയാണോ അതോ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയാണോ?! കൂടാതെ എന്ത് സംഭാവന നൽകിയാലും [കടത്ത് വഴി സമ്പാദിച്ച പണം ഉപയോഗിച്ച്] MISA [ഇന്ത്യയുടെ മെയിന്റനൻസ് ഓഫ് ഇന്റേണൽ സെക്യൂരിറ്റി

ആക്ടിന്റെ] ലംഘനമാണ്.

[42] ആ ധനം പുണ്യം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: കള്ളപ്പണം ദാനം ചെയ്യുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: കള്ളപ്പണം ദാനം ചെയ്യുന്നത് അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒരാൾ പട്ടിണി കിടക്കുകയും ആരെങ്കിലും അയാൾക്ക് 'കറുത്ത' പണം നൽകുകയും ചെയ്താൽ, ആ പണം ഭക്ഷണം വാങ്ങാൻ ഉപയോഗിച്ചേക്കാം! പിന്നെ 'കള്ള'പ്പണത്തിന് നിയമപ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിലും മറ്റൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. ആ പണം ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിൽ പണമടയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചാൽ, അവർ അത് സ്വീകരിക്കുമോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ അത് സ്വീകരിക്കും.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അങ്ങനെ മാതൃക തുടരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇക്കാലത്ത്, മതത്തിന് വേണ്ടിയാണ് കള്ളപ്പണം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, അതിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തിയിലൂടെ പുണ്യ കർമ്മമാണോ നേടുന്നത് ?

ദാദാശ്രീ: അത് തീർച്ചയായും ആണ് ! ഒരാൾ അത്രയും കൊടുത്തു, അല്ലേ! അവൻ തനിക്കു വന്നതു തന്നു, അല്ലേ! അതിനാൽ, പ്രേരണയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, അതനുസരിച്ച് പുണ്യ കർമ്മം ആയി മാറുന്നു! അദ്ദേഹം ഇത്രയും പണം സംഭാവന നൽകിയത് മാത്രമല്ല കണക്കിലെടുക്കുന്നത്. പണം നൽകിയത് തർക്കമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. അതല്ലാതെ, പണം എവിടെ നിന്ന് വന്നു, എന്താണ് പ്രേരണ, ഈ കണക്കുകൂട്ടലുകളെല്ലാം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ബാക്കിയുള്ളത് അവന്റെതാണ്. പിന്നെ അവന്റെ പ്രേരണ എന്തായിരുന്നു? 'സർക്കാർ അത് തട്ടിയെടുക്കും, പകരം ഇവിടെ ഇട്ടാലോ!'

[43] സമൃദ്ധമായി, പ്രതീക്ഷകളില്ലാതെ നൽകുക

ചോദ്യകർത്താവ്: കള്ളപ്പണം ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഇപ്പോഴും മതത്തിന്റെ പേരിൽ ടാഗ് ചെയ്യപ്പെടുന്നു, അത്

മതപരമായ ആവശ്യത്തിന് ചെലവഴിച്ചതാണെന്ന്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, എന്നാൽ അത് മതപരമായ ആവശ്യത്തിനായി ചെലവഴിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. കള്ളപ്പണം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത് ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും, കള്ളപ്പണം വലിയ കാര്യമല്ല. 'കള്ളപ്പണം' എന്നാൽ അത് ആളുകൾ അവരുടെ കൈവശം വരുന്ന അധികമുള്ള പണം ഗവൺമെന്റിന് നികുതി കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി കണക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്. സർക്കാർ ഈടാക്കുന്ന നികുതി ജനങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്ന് അർത്ഥം . ഇത് അവർ നൽകാൻ തയ്യാറുള്ളതിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ്, അതിനാൽ ആളുകൾ പണം മറയ്ക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ പ്രതിഫലമായി എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് ദാനം ചെയ്യുന്നതിനെ വേദങ്ങളിൽ പോലും നിരോധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനെ വിമർശിക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അവൻ തിരിച്ചൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാത്തതാണ് നല്ലത്. അവൻ പകരം എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ആ സംഭാവന റദ്ദാക്കപ്പെടും, അത് വിലയില്ലാത്തതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത് വെറും അഞ്ച് രൂപ മാത്രം കൊടുക്കൂ, പകരം ഒന്നും തിരിച്ച് പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കൊടുക്കൂ.

[44] അത് വേഷം മാറിയ പോലെയാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ബ്ലാക്ക് മണി പോകുന്നിടത്തെല്ലാം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് പൂർണ്ണമായി സഹായിക്കില്ല. ബ്ലാക്ക്മണി എന്റെ വഴിയിലും വരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, പത്തോ പതിനഞ്ചോ ശതമാനം വരെ, അതിൽ കൂടുതലല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇത് സഹായിക്കുന്നില്ലേ, എവിടെ ഉപയോഗിച്ചാലും അത് സഹായകരമല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് സഹായിക്കില്ല. ഇത് കാഴ്ചയിൽ സഹായിക്കുന്നു, പക്ഷേ അത് വിട്ടുപോകാൻ അധിക സമയം എടുക്കുന്നില്ല. അവയെല്ലാം യുദ്ധ നിലവാരമുള്ള ഘടനകളാണ്. എല്ലാ ഘടനകളും യുദ്ധ നിലവാരത്തിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്! നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്, അല്ലേ! അവയെല്ലാം വേഷം മാറിയിരിക്കുന്നു . വേഷ പകർച്ചകളിൽ നിങ്ങൾ എന്തിന് സന്തോഷിക്കണം?

[45] ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള ആളുകളുടെ ക്രമാനുഗതമായ അധഃപതനം

മുൻകാലങ്ങളിൽ വലിയ മനുഷ്യസ്നേഹികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മനസ്സിന്റെയും സംസാരത്തിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും ഐക്യം ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ആ മഹാനായ മനുഷ്യസ്നേഹികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഭഗവാൻ അവരെ *ശ്രേഷ്ഠി* (ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള വ്യക്തി) എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ, ചെന്നൈയിൽ അവർ ആ *ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ ഷെട്ടി* എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് ക്രമേണ ചുരുങ്ങി *ശ്രേഷ്ഠിയിൽ* നിന്ന് ഷെട്ടിയിലേക്ക് മാറി, ഇവിടെ [ഗുജറാത്തിൽ], അത് ക്രമേണ ചുരുങ്ങി *സേട്ട്* [ഒരു കുടുംബപ്പേര് അല്ലെങ്കിൽ അവസാന നാമം] ആയിത്തീർന്നു.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഒരു മില്ലുടമയുടെ സെക്രട്ടറിയുമായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു, "*ഷേത്ത്* (ബോസ്) എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും? അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിന് പുറത്ത് പോയോ? " നാലോ അഞ്ചോ ദിവസമെടുക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് എന്നോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ." ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "തീർച്ചയായും." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇ' ഒഴിവാക്കി അതിനെ ഒരു 'എ' ആക്കി മാറ്റുന്നത് മൂല്യവത്താണ് [*സേട്ട്* (ബോസ്) *ഷാത്ത്* (വഞ്ചകൻ)]." ഞാൻ അവനോട് വിശദീകരിച്ചു, "അവൻ നൽകുന്ന ശമ്പളത്തിൽ നിങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒന്നും പറയരുത്." അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ മാറ്റുമ്പോൾ, എന്താണ് അവശേഷിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: *ഷാത്ത്* (വഞ്ചകൻ) അവശേഷിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് പറയാൻ കഴിയില്ല! ഇതാണ് വന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി. മഹാനായ *ജഗദൂഷയും* [പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജൈന വ്യാപാരിയും ഗുജറാത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രശസ്ത മനുഷ്യസ്നേഹിയും] മറ്റ് സമ്പന്നരായ വ്യാപാരികളും ഉണ്ടായിരുന്നു! അവരെ *ഷെതിയ* (ബഹുമാനപ്പെട്ട, സമ്പന്നനായ വ്യാപാരി) എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്.

[46] ഫലം ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ച്

പലരും സംഭാവന നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അത് അവരുടെ മനസ്സുകൊണ്ട് നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, എന്നിട്ടും "എനിക്ക് ദാനം ചെയ്യണം" എന്ന് അവർ പറയുന്നു, അവരും അത് ചെയ്യുന്നു, അവർ സംഭാവന നൽകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവർ അത് ആന്തരികമായി നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതിനാൽ, അത് ഫലം കൊടുക്കുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾ തന്റെ മനസ്സിൽ കൊടുക്കുന്നു, കൊടുക്കാൻ അവനു വകയില്ല, അവൻ പറയുന്നു, "എനിക്ക് കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷേ എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല." അതിന്റെ ഫലം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ അവന് ലഭിക്കും. കാരണം, അത് കൊടുക്കുന്നത് പോലെ നല്ലതാണ്. അത് ഭഗവാൻ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആനുകൂല്യത്തിന്റെ പകുതിയെങ്കിലും അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

ഒരാൾ ജൈന ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ഒരു രൂപ മാത്രം നൽകി, അതേസമയം ഒരു ധനികനായ വ്യവസായിയായ മറ്റൊരാൾ ക്ഷേത്രത്തിന് ആയിരം രൂപ നോട്ട് നൽകി. അത് നോക്കുമ്പോൾ, 'അയ്യോ, എനിക്ക് മാർഗമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ നൽകുമായിരുന്നു,' എന്ന ചിന്ത നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതിനാൽ, അത് നിങ്ങൾക്ക് ക്രെഡിറ്റ് ലഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയില്ല. ഇവിടെ, മൂല്യം നൽകുന്നതിൽ അല്ല, മൂല്യം ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ (ഭാവ്) ആണ്. ഇതാണ് വിതരാഗ് (തികച്ചും വേർപിരിഞ്ഞ) പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ശാസ്ത്രം.

ദാനം ചെയ്യുന്നവന്റെ പക്കൽ ഉള്ളത് പലമടങ്ങ് വർദ്ധിക്കും. എന്നാൽ അത് എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? മനസ്സിലും സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും ഐക്യത്തോടെ ദാനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവന് ഇഹലോകത്ത് ലഭിക്കുന്ന ഫലത്തിന് അവസാനമുണ്ടാകില്ല! ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പറയുന്നു, ‘‘ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തി കാരണം എനിക്ക് നൽകേണ്ടിവന്നു, അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ നൽകില്ലായിരുന്നു. ആ സ്വാധീനമുള്ള വ്യക്തി എന്നെ നൽകാൻ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതിനാൽ എനിക്ക് നൽകേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അതുതന്നെയാണ് ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ, മനഃപൂർവ്വം നൽകുമ്പോൾ, അത് ഉപയോഗപ്രദമാണ്. ആരുടെയെങ്കിലും സമ്മർദ്ദം കാരണം ആളുകൾ കൊടുക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഓ, ചിലർ തങ്ങളുടെ മഹത്വം നിലനിറുത്താനും തങ്ങൾക്കുതന്നെ പേരുനൽകാനും അവരുടെ അന്തസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കാനും സംഭാവന ചെയ്യുന്നു. ആന്തരികമായി, അവർക്ക് തോന്നുന്നു, ‘ഇത് കൊടുക്കുന്നത് വിലമതിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ ഞങ്ങൾ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ അത് മോശമായി കാണപ്പെടും, അതിനാൽ ഫലം അങ്ങനെയായിരിക്കും. ഒരാൾക്ക് ആന്തരികമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് ഫലം ലഭിക്കുന്നു. കൂടാതെ, [നൽകാനുള്ള പണം] ഇല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ, "എനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അത് നൽകുമായിരുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അയാൾക്ക് എന്ത് ഫലമാണ് ലഭിക്കുക?

[47] സ്ഥൂല കർമ്മം: സൂക്ഷ്മ കർമ്മം

ഒരു ധനികനായ വ്യവസായി അമ്പതിനായിരം രൂപ സംഭാവന നൽകി. അവന്റെ സുഹൃത്ത് അവനോട് ചോദിച്ചു, "നീ എന്തിനാണ് ഇത്രയും പണം നൽകിയത്?" വ്യവസായി മറുപടി പറഞ്ഞു, ‘‘ഒരു രൂപ പോലും സംഭാവന നൽകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മേയറുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലമാണ് എനിക്ക് അത് നൽകേണ്ടി വന്നത്. ഇനി ഇതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കും? അമ്പതിനായിരം രൂപ ദാനം

ചെയ്യുന്നത് മൊത്തത്തിലുള്ള പൂർവ്വ കർമ്മമാണ്; വ്യവസായി അതിന്റെ ഫലം ഇവിടെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ആളുകൾ അവനെ പുകഴ്ത്തുന്നു, അവനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു, അതിനിടയിൽ ബിസിനസുകാരൻ സൂക്ഷ്മമായ കർമ്മമായി എന്താണ് ചാർജ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്? 'ഒരു രൂപ പോലും ദാനം ചെയ്യാൻ എനിക്ക് മനസ്സില്ല.' അതിന്റെ ഫലം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ അവന് ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ട് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഒരു രൂപ പോലും സംഭാവന നൽകാൻ വ്യവസായിക്ക് കഴിയില്ല. ഇപ്പോൾ, അത്തരമൊരു സൂക്ഷ്മമായ കാര്യം ആർക്കാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക?

ദരിദ്രനായ മറ്റൊരു വ്യക്തി ഉണ്ടെന്ന് കരുതുക. അതേ ആളുകൾ [സമ്പന്നനായ വ്യവസായിയിൽ നിന്ന് സംഭാവന തേടിയവർ] സംഭാവന വാങ്ങാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദരിദ്രനായ വ്യക്തി പറയുന്നു, ''എന്ടെ കയ്യിൽ ഇപ്പോൾ അഞ്ച് രൂപയേ ഉള്ളൂ, അതെല്ലാം എടുത്തോളൂ . പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എന്റെ കയ്യിൽ അഞ്ഞൂറായിരം രൂപ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ അതെല്ലാം നൽകുമായിരുന്നു! ഹൃദയത്തിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം ഇത് പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ, ഈ വ്യക്തി നൽകിയത് അഞ്ച് രൂപ മാത്രം, ഇത് അവന്റെ കർമ്മ നിർവഹണത്തിന്റെ ഫലമാണ്. എന്നാൽ എന്താണ് അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മമായി ചാർജ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്? അഞ്ഞൂറായിരം രൂപ കൊടുക്കണം; അതിനാൽ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ, അത് [ചാർജ്ജ് ചെയ്ത സൂക്ഷ്മമായ കർമ്മം] ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുമ്പോൾ അയാൾക്ക് അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപ നൽകാൻ കഴിയും.

ദാനം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുണ്ടെന്ന് കരുതുക, അവൻ വളരെ ഭക്തനും ശ്രദ്ധനുമാണ് [പുറത്ത്] അവൻ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് സംഭാവന നൽകുന്നു, അവൻ ദിവസം മുഴുവൻ ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു, അതിനാൽ ലോകജനത അവനെ ഒരു മതവിശ്വാസിയായി കണക്കാക്കും. ഇപ്പോൾ, ആന്തരികമായി, ആ വ്യക്തിക്ക്, 'എനിക്ക് എങ്ങനെ പണം ശേഖരിക്കാം , അതെങ്ങനെ ആസ്വദിക്കാം!' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകളുണ്ടെങ്കിൽ, തന്റേതല്ലാത്ത പണം എടുക്കാൻ അയാൾക്ക് അതിയായ

ആഗ്രഹമുണ്ട്. അവിഹിത ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ അവൻ തയ്യാറാണ്!

അതുകൊണ്ട് തന്നെ തന്റെ ഒരു ക്രുപ പോലും ദൈവം ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യുന്നില്ല. അതിനുള്ള കാരണം എന്താണ്? കാരണം, [അവൻ ബാഹ്യമായി ചെയ്യുന്ന] എല്ലാം മൊത്തത്തിലുള്ള ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുന്ന കർമ്മമാണ്, ആ സ്ഥൂലമായ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം ഇവിടെ [ഈ ജന്മത്തിൽ] അവന് ലഭിക്കും. ഈ മൊത്തത്തിലുള്ള ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുന്ന കർമ്മം അടുത്ത ജന്മത്തിനുള്ള കർമ്മമാണെന്ന് ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഒരാൾക്ക് അതിന്റെ ഫലം ഇവിടെത്തന്നെ ലഭിക്കുന്നു, അതേസമയം സൂക്ഷ്മമായ കർമ്മം ആന്തരികമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആളുകൾക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. അതിന്റെ ഫലം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കും!

ഇന്ന് ഒരു വ്യക്തി മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ മോഷണം സ്ഥൂലമായ കർമ്മമാണ്. അതിന്റെ ഫലം അവൻ ഈ ജന്മത്തിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, അവൻ അപമാനിതനാകുന്നു, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ അവനെ മർദ്ദിച്ചു; അവൻ ആ ഫലങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ [ഈ ജീവിതത്തിൽ] സ്വീകരിക്കുന്നു.

[48] പണം സ്വീകരിക്കാൻ കർമ്മം ചാർജ് ചെയ്യുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാവരും പണത്തിൻറെ പിന്നാലെയാണ്. അതിനാൽ അത് കൂടുതൽ ചാർജിംഗിലേക്ക് നയിക്കും, അല്ലേ? അപ്പോൾ അവർക്ക് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ കൂടുതൽ പണം ലഭിക്കണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: 'എനിക്ക് *ധർമ്മത്തിന്* (മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്നതിന്; നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിന്, ശരിയായ പ്രവൃത്തികൾക്ക്) പണം ചെലവഴിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു,' എന്ന് നിങ്ങൾ ചാർജ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ലഭിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ, 'എനിക്ക് പണം ലഭിക്കട്ടെ' എന്ന

ഉദ്ദേശശുദ്ധി അവൻ ആന്തരികമായി നിലനിർത്തിയാൽ, അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യം നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ ഫലമായി, അവൻ കർമ്മം ചുമത്തുന്നു, അതിനാൽ പ്രകൃതി അവന് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ പണം നൽകില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, ഇല്ല. അതിലൂടെ സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തി പണം സമ്പാദിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് ലഭിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച പണം പോലും അയാൾക്ക് ലഭിക്കില്ല. നേരെമറിച്ച്, തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നത് അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ച് സമ്പാദിക്കുന്നതല്ല; അത് നേടിയെടുക്കുന്നത് ഗുണപരമായ കർമ്മം കൊണ്ടാണ്.

'ചാർജ്ജ്' എന്നാൽ സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നതിന് ഒരാൾ മെറിറ്റ് കർമ്മം ഈടാക്കണം എന്നാണ്. മാത്രമല്ല, ഒരാൾക്ക് പണം മാത്രം ലഭിക്കില്ല. മെറിറ്റ് കർമ്മം ഈടാക്കുമ്പോൾ, അയാൾക്ക് പണത്തിന് വലിയ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നതിനാൽ അതിനോടുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ പണം സമ്പാദിക്കും. "എനിക്ക് ധാർമ്മികമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം മതി" എന്ന് മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞേക്കാം. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് ധാർമ്മികത മാത്രം ലഭിക്കും, അയാൾക്ക് പണമില്ലായിരിക്കാം. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മെറിറ്റ് കർമ്മത്തിന്റെ ടെൻഡർ പൂരിപ്പിക്കുന്നു, അതായത്, 'എനിക്ക് ഇത് വേണം.' അത് നേടുമ്പോൾ, മെറിറ്റ് കർമ്മം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. "എനിക്ക് ബംഗ്ലാവുകളും കാറുകളും വേണം, എനിക്ക് ഇത് വേണം, എനിക്ക് അത് വേണം" എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞേക്കാം. അതുകൊണ്ട് പുണ്യം കർമ്മം അതിൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. അവന് ധർമ്മത്തിന് വേണ്ടി ഒന്നും അവശേഷിക്കില്ല. മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞേക്കാം, "എനിക്ക് ധാർമ്മികത മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. എനിക്ക് കാറുകൾ വേണ്ട. എനിക്ക് ഇത്രയും വലിപ്പമുള്ള രണ്ട് മുറികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും അത് മതി , പക്ഷേ എനിക്ക് പ്രാഥമികമായി ധാർമ്മികതയാണ് വേണ്ടത്. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് ധാർമ്മികത കൂടുതലും മറ്റ് കാര്യങ്ങളും കുറവായിരിക്കും. അതിനാൽ ആ മെറിറ്റ് കർമ്മത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, അവൻ ഒരിക്കൽ കൂടി

ടെൻഡർ പൂരിപ്പിക്കുന്നു.

[49] അത്തരം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടെ, സംഭാവന ഉപയോഗശൂന്യമാണ്!

അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, *വീതരാഗ്* ഭഗവാന്മാരുടെ ഈ ശാസ്ത്രം നിങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഗംഭീരമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നില്ലേ?! ഇത് തീർച്ചയായും വളരെ ഗംഭീരമാണ്! നിങ്ങൾ ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ, *ജ്ഞാനി പുരുഷനിൽ* നിന്ന് (ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവനും, അത് മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകാൻ കഴിയുന്നവനും) ധാരണ ശേഖരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ *സമ്യക്* ആക്കുകയും ചെയ്യുക (ഒരുവനെ സ്വധർമ്മത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത്), അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് [ആത്മീയമായി] പുരോഗമിക്കാൻ കഴിയും. ലൗകികമായ ഇടപാടുകളിൽ പോലും ആളുകൾ എന്നിലൂടെ *സമ്യക്* ആകാനുള്ള ബുദ്ധി നേടുന്നു. അവർ ജ്ഞാനം എടുത്തില്ലെങ്കിലും, അവർ എന്റെ അടുത്ത് കുറച്ച് നേരം ഇരുന്നാൽ, അവരുടെ ബുദ്ധി *സമ്യക്* ആയിത്തീരും, അവർക്ക് പുരോഗതി നേടാം! ഈ *ജ്ഞാനം* ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരാളുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? ഒരു വ്യക്തി ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അത് പ്രയോജനകരമാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: *ജ്ഞാനം* നേടാതെ, ഇത് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തതാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇത് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത തരത്തിലാണ്. അത് ചർച്ച ചെയ്യാൻ പോലും യോഗ്യമല്ല. ഒരാൾ അമ്പതിനായിരം രൂപ സംഭാവന നൽകിയാലും അവൻ നിങ്ങളോട് എന്താണ് പറയുന്നത്? "ഈ പ്രമുഖ വ്യവസായിയുടെ സമ്മർദ്ദം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സംഭാവന നൽകുന്നത്, ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല." അവൻ മാത്രം അതിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞാൽ പോരാ, നിങ്ങളെയും അറിയിക്കുന്നു. അവൻ മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുന്നു, "ഞാൻ വളരെ കൗശലമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണ്." ലോകത്ത് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നു, അല്ലേ? അത് [ദാനം] അനാവശ്യമായി പാഴാകുന്നു. അതിനാൽ, സത്സംഗത്തിൽ

തുടരുന്നവർക്ക് അവരുടെ ജോലി കഴിഞ്ഞു, അല്ലേ! ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രശ്നങ്ങളും ഇല്ലാതായി, അല്ലേ!

[50] സംഭാവന നൽകുക, എന്നാൽ അജ്ഞാതമായി!

ചോദ്യകർത്താവ്: ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിൽ മാത്രം ഉത്ക്കണ്ഠയുള്ളവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രശസ്തിക്ക് യാതൊരു സ്വാധീനവുമില്ല, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: പ്രശസ്തി വളരെ ദോഷകരമായ കാര്യമാണ്. ഒരുവൻ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ പാതയിലായിരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ പ്രശസ്തി വ്യാപകമായി പ്രചരിക്കും, പക്ഷേ ആ പ്രശസ്തിയിൽ അയാൾക്ക് താൽപ്പര്യമില്ല. പ്രശസ്തി തീർച്ചയായും വ്യാപിക്കും, അല്ലേ! തിളങ്ങുന്ന ഒരു വജ്രത്തെ നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും പറയും, "അത് വളരെ തിളക്കമുള്ളതാണ്, അതിന് നിരവധി മുഖങ്ങളുണ്ട്." ആളുകൾ അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്, എന്നാൽ ഒരാൾ സ്വയം അതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നില്ല. ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ പ്രശസ്തിയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ, ആളുകൾ തീർച്ചയായും പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നവരാണ്. പ്രശസ്തിക്ക് ഒരു യാചനയുണ്ട്, അതുകൊണ്ടാണ് ഒരാൾ ഒരു ഹൈസ്കൂളിലേക്കോ ആശുപത്രിയിലേക്കോ ഒരു ലക്ഷം രൂപ സംഭാവന ചെയ്യുന്നത്, പക്ഷേ അതിനുള്ള അംഗീകാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ, അത് അവന് മതിയാകും!

മാത്രമല്ല, ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ, സംഭാവന അജ്ഞാതമായി സൂക്ഷിക്കാൻ അവർ പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ, അപൂർവമായ ഒരാൾ മാത്രമാണ് അജ്ഞാതമായി സംഭാവന നൽകുന്നത്. മറ്റെല്ലാവരും ദാനം ചെയ്യുന്നത് അവർക്ക് പ്രശസ്തിക്കായി യാചന ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ആളുകൾ അവരെ പ്രശംസിക്കുന്നു, "ഈ വ്യവസായിക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ! അദ്ദേഹം ഒരു ലക്ഷം രൂപ സംഭാവന നൽകി! അങ്ങനെ അയാൾക്ക് [ദാനം നൽകിയതിന്റെ] പ്രതിഫലം ഇവിടെത്തന്നെ [ഈ ജീവിതത്തിൽ] ലഭിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ കൊടുത്തപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രതിഫലം അയാൾക്ക്

ഇവിടെത്തന്നെ കിട്ടി. അജ്ഞാതത്വം പാലിച്ച ഒരാൾക്ക്, അവൻ അടുത്ത ജീവിതത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം സൂക്ഷിച്ചു. പ്രതിഫലം അനിവാര്യമായും കൈമാറും. നിങ്ങൾ അത് സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, അതിന് തീർച്ചയായും ഒരു പ്രതിഫലമുണ്ട്.

സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചാണ് ദാനം നൽകേണ്ടത്. ബാക്കി എല്ലാം കൊള്ളാം; അത് ലൗകിക ഇടപെടലിന്റെ ഭാഗമാണ്. സംഭാവന നൽകാൻ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെമേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയേക്കാം. മറ്റൊരാൾ ഒരു വ്യക്തിക്ക് പുഷ്പമാല നൽകിയേക്കാം, അതിനാൽ അവൻ ദാനം ചെയ്യുന്നു.

സംഭാവന അജ്ഞാതമായിരിക്കണം. ഈ മാർവാഡികൾ സ്വകാര്യമായി ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് പണം നൽകുന്ന രീതി! ആരും അറിയാതെ വരുമ്പോൾ അത് ഫലം നൽകുന്നു.

[51] ആ ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങൾ നല്ലതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ഹീരാബയുടെ (ദാദാജിയുടെ ഭാര്യ) മരണശേഷം നിങ്ങൾ പണം [ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി] ചെലവഴിച്ചു, അത് ലൗകിക ഇടപാടുകളിൽ എന്തായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ലൗകികമായ അർത്ഥത്തിൽ അത് നല്ലതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ വ്യവഹാരങ്ങളുമായി നാം ഒത്തു ചേരേണ്ടതുണ്ട്. സാമൂഹ്യ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ അതിരുകൾക്ക് അകത്ത് നമുക്ക് നില്ക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ ഇടപെടലുകളിൽ ഇത് തീർച്ചയായും അങ്ങനെയാണ്, എന്നാൽ ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ ഇത് നന്നായി കാണപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ നല്ലതായി തോന്നാൻ വേണ്ടിയല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. ഹീരാബയ്ക്ക് ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. നല്ലതോ ചീത്തയോ നോക്കുന്നത് ഞാൻ കാര്യമാക്കുന്നില്ല, എന്നിരുന്നാലും,

'നാം' അത് മോശമായി കാണപ്പെടാത്ത വിധത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് നിങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്, പക്ഷേ ഞങ്ങളുടെ കാര്യമോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ സ്വയം പെരുമാറണം [ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി], വളരെയധികം നിർബന്ധിക്കരുത്, എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ രീതിയിൽ സ്വയം പെരുമാറുക.

[52] പ്രശംസ തേടുന്നതിൽ മെറിറ്റ് കർമ്മം ചെലവഴിക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ പറയുന്നത് പോലെയാണ് നിയമം എങ്കിൽ, ഹീരാബായ പോയതിന് ശേഷം നിങ്ങൾ [നല്ല കാര്യത്തിനായി] എന്ത് ചിലവഴിച്ചാലും അതിനുള്ള കർമ്മം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും.

ദാദാശ്രീ: എനിക്ക് എന്ത് ലഭിക്കും? എനിക്ക് അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. എനിക്ക് ഇതുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല, അല്ലേ! മെറിറ്റ് കർമ്മം ഈ രീതിയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച്, ആളുകൾ പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ, അതിൽ പുണ്യം കർമ്മം ചെലവഴിക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ, ആരെങ്കിലും മോശമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ, ആളുകൾ പറയും: "വിഡ്ഢിയെ നോക്കൂ, അവൻ എല്ലാം നശിപ്പിച്ചു." അങ്ങനെ എല്ലാം ഇവിടെയും ഇപ്പോളും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ പണിതപ്പോൾ ഇവിടെയും ഇപ്പോളും പ്രശംസ ലഭിച്ചു. പിന്നീട് [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഒന്നും നേടാനില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്കായി നിർമ്മിച്ചതാണ്, അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചു, അത് നല്ല ചിന്തകളിലേക്ക് നയിച്ചു.

ദാദാശ്രീ: അത് വേറെ കാര്യം. എന്നാൽ ആളുകൾ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ പുണ്യം കർമ്മം ഇവിടെ തന്നെ ചിലവഴിക്കപ്പെടുന്നു.

[53] മറ്റൊരാൾക്ക് വേണ്ടി ആർക്കെങ്കിലും (അത്) സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രശംസ ആ പണം ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ ചിലവഴിച്ചത്, അവർക്കാണ് , നമുക്കല്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി നാം എന്ത് കർമ്മം ചെയ്താലും, അതിന്റെ ഫലം അവനിലേക്കാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി നാം എന്ത് നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്താലും, അതിന്റെ ഫലം അവനു ലഭിക്കും. നമുക്കത് ലഭിക്കുന്നില്ല. അത് ചെയ്യുന്നവന് അത് കിട്ടില്ല.

ദാദാശ്രീ: ദാദാശ്രീ: ഞങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നു, മറ്റേയാൾക്ക് അത് ലഭിക്കുന്നു ?നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു കാര്യം കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആ വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി ഞങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ആരുടെയെങ്കിലും പേരിൽ ഇത് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?! അവന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ എന്തായിരിക്കും പ്രശ്നം? ഇല്ല ഇല്ല.

അത് വ്യത്യസ്തമല്ല. ആളുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെ കബളിപ്പിക്കുകയും അവരെ തെറ്റായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അത് ആരുടെയെങ്കിലും പേരിൽ ആണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്! അവൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തതിനാൽ നാം [അവന്റെ പേരിൽ] ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുണ്ടോ? ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാം നിയമത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു!

[54] സ്വയം ഊർജ്ജം അവിടെ പൂക്കുന്നു

കൂടാതെ, അത് [സ്വാർത്ഥതയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന] കൂടെ വരും [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] . ഇതൊന്നും കൂടെ വരില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ പ്രതിഫലം ഉടനടി ലഭിക്കും; നിങ്ങൾക്ക് ഉടനടി പ്രശംസ ലഭിക്കും. സ്വയത്തിനുവേണ്ടി സംരക്ഷിച്ചതും കൂടെ വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് കൂടെ വരുമെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അവിടെ കൊടുക്കുന്നത് സ്വയത്തിനുവേണ്ടിയാണ്; അതിനാൽ, ആത്മശക്തി വളരെയധികം പൂക്കുന്നു. അത് നിങ്ങളോടൊപ്പം വരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇവിടെ എന്ത് ചെലവഴിച്ചാലും ഒരാൾക്ക് അതിനുള്ള പ്രശംസ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അവന് അത് കിട്ടി. അവന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

[55] പ്രശംസയുടെ വിരുന്ന്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ സംഭാവനകൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ, ആ പണം മതപരവും ഗുണകരവുമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ ആളുകൾ പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ ഫലം നഷ്ടപ്പെടില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു വ്യക്തി വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകുമ്പോൾ, അത് എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെടുകയും എല്ലാവരും അവനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരും അറിയാത്ത മറ്റ് സംഭാവനകളും ഉണ്ട്, അതിനാൽ ആരും സ്തുതി പാടുന്നില്ല, അതിനാൽ അവ പ്രയോജനങ്ങൾ നൽകുന്നു! നിങ്ങൾ ഈ കുഴപ്പത്തിൽ അകപ്പെടരുത്. ആളുകൾ നിങ്ങളെ [സ്തുതികളോടെ] ' പുകഴ്ത്തുക ' എന്ന ഉദ്ദേശ്യം നിങ്ങൾക്ക് ആന്തരികമായി ഇല്ല! ഇത്രയും ഉദ്ദേശം മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ! ലോകം പോലും മഹാവീർ ഭഗവാനെ സ്തുതിച്ചു! എന്നാൽ അദ്ദേഹം സ്വയം അവയെ സ്വീകരിക്കില്ല, അല്ലേ? ഈ ദാദയെപ്പോലും ആളുകൾ സ്തുതിക്കുന്നു! എന്നാൽ അവൻ തന്നെ അവ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല, അല്ലേ! ഈ വിശക്കുന്ന ആളുകൾ ഉടൻ അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ സംഭാവന നൽകിയ കാര്യം വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആളുകൾ സ്തുതി പാടുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കില്ല, പക്ഷേ നിങ്ങൾ അവ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ എന്താണ് പ്രശ്നം? അവയെ സ്വീകരിച്ചാലേ 'രോഗം' കടന്നുവരൂ, അല്ലേ?! സ്തുതികൾ സ്വീകരിക്കാത്തവന് ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. അവൻ പ്രശംസകൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ അയാൾക്ക് ഒരു നഷ്ടവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. സ്തുതിക്കുന്നവൻ പുണ്യ കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നു. നല്ല പ്രവൃത്തികളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിലൂടെ പുണ്യ കർമ്മ

ബന്ധിതമാണ്. അങ്ങനെയാണ് എല്ലാം രഹസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങളാണ്.

സ്തുതി പാടുന്നവന് അത് പ്രയോജനകരമാണ്. മാത്രവുമല്ല, കേൾക്കുന്നവരിൽ സദുദ്ദേശ്യത്തിന്റെ വിത്തുകൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു, [അവർക്ക് തോന്നുന്നു,] 'ഇത് ചെയ്യുന്നത് മൂല്യവത്താണ്, ഞങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിട്ടുപോലുമില്ല!'.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മുടെ ശരീരം, മനസ്സ്, സമ്പത്ത് എന്നിവയിലൂടെ നാം നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു, എന്നാൽ ആരെങ്കിലും നമ്മെക്കുറിച്ച് മോശമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറയുകയും നമ്മെ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്തുചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളെ അപമാനിക്കുന്നവൻ വളരെ അധികം അപകീർത്തികരമായ കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഈ പ്രക്രിയയിൽ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മം കഴുകിക്കളയപ്പെടുകയും നിങ്ങളെ അപമാനിക്കുന്നയാൾ ഒരു *നിമിത്തമായി* മാറുകയും ചെയ്യുന്നു (പ്രക്രിയയിൽ കേവലം സഹായകമായ ഒരു പ്രകടമായ കർമ്മം നടത്തുന്നയാൾ).

[56] പ്രശംസയോടുള്ള സ്നേഹം

ഞാൻ എന്റെത്തന്നെ സ്വഭാവം അപഗ്രഥിക്കുന്നു! ഞാൻ കോൺട്രാക്റ്ററായിരുന്ന സമയത്ത്, അഗാസിലുള്ള ശ്രീമദ് രാജ്ചന്ദ്രന്റെ ആശ്രമം സന്ദർശിക്കാറുണ്ട്. അക്കാലത്ത് പണം എനിക്കൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. നൂറു രൂപാ നോട്ടിന് അന്ന് വലിയ മൂല്യമുണ്ടായിരുന്നു. സംഭാവന നല്കുമ്പോൾ അത് ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പുവരുത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു നൂറു രൂപാ നോട്ടു കൊടുത്ത് എഴുപത്തഞ്ചു രൂപാ തിരിച്ചു തരാൻ ആവശ്യപ്പെടും. അതു മുഴുവനും കൊടുക്കാൻ എനിക്കൊരു പ്രശ്നവുമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ, അന്ന് എന്റെ മനസ്സ് വളരെ കടും പിടിത്തമുള്ളതും പിശുക്കുള്ളതുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ബാക്കി പൈസ വാങ്ങുമായിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, ആ സമയത്തും നിങ്ങൾ ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുമായിരുന്നോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, പക്ഷെ ഞാൻ പറയുന്നത് ഈ സ്വഭാവം, പ്രകൃതി (അന്തർലീനമായ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ) ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല, അല്ലേ! അപ്പോൾ ഞാൻ ഉള്ളിൽ പരിശോധിച്ചു. അതുപോലെ, ആളുകൾ എന്നോട് പറയും, "നീ വളരെ മാന്യനാണ്!" ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു, 'എങ്ങനെയാണ് ഈ മാന്യൻ?!' ഞാൻ ഇവിടെ പിശുക്ക് കാണിക്കുന്നു. പിന്നെ, പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, എന്നെ പ്രശംസിക്കുന്നിടത്ത് ഞാൻ ഒരു ലക്ഷം രൂപ ചെലവഴിക്കുമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു രൂപ പോലും നൽകില്ലെന്നും ഞാൻ കണ്ടെത്തി. ആ പ്രകൃതം തീർത്തും പിശുക്ക് കാട്ടിയിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഒരു മതസംഘടനയോ മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ പ്രശംസയില്ലാത്തിടത്ത്, ഞാൻ നൽകില്ല, അവർ എന്നെ പ്രശംസിച്ചാൽ, എന്റെ സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ ഞാൻ നൽകും. ഒരു കടം വാങ്ങികൊണ്ട് പോലും ഞാൻ ഇത് ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ, പ്രശംസകൾ എത്രത്തോളം നിലനിൽക്കും? മൂന്ന് ദിവസം. പിന്നീട് ഒന്നുമില്ല. മൂന്നു ദിവസം ഓർത്തു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒന്നുമില്ല.

നോക്കു, ഞാൻ ഇത് ഓർക്കുന്നു. ഞാൻ നൂറു രൂപ കൊടുത്ത് എഴുപത്തഞ്ച് രൂപ തിരിച്ചു വാങ്ങും. എനിക്കിപ്പോഴും അത് കാണാൻ കഴിയും. എനിക്ക് ആ ഓഫീസ് കാണാം. എന്നാൽ ഞാൻ [എന്നോടുതന്നെ] പറഞ്ഞു, 'ഇത് എന്തൊരു പെരുമാറ്റമാണ്!' ഈ ആളുകൾ എത്ര വിശാലമനസ്കരാണ്! ഞാൻ എന്റെ പെരുമാറ്റരീതി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്റെ പെരുമാറ്റരീതി പൂർണ്ണമായും. ഒരു തരത്തിൽ ഞാനും വിശാലമനസ്കനായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, എന്നെ പുകഴ്ത്തുകയും എന്നെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ എനിക്ക് ആവശ്യമാണ്. അവർ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ , അത് പ്രവർത്തിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, അതാണ് മനുഷ്യസ്വാഭാവം.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതാണ് പ്രകൃതി, അതെല്ലാം പ്രകൃതിയാണ്.

അതിലുപരി, ഈ വ്യക്തി, [ഒരു വാണിയ: കച്ചവടക്കാരും , പണമിടപാടുകാരും, വ്യാപാരികളും പരമ്പരാഗതമായ ഇന്ത്യൻ ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ജാതി] അവിടെ ഇരുന്നു, അവൻ

കൗശലക്കാരനാണ്. സ്തുതികളാൽ അവൻ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നില്ല. [അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു,] 'ഇത് ഭാവിയിലേക്കുള്ള ക്രെഡിറ്റ് ലഭിക്കുമോ അതോ ഇവിടെ തന്നെ അവസാനിക്കുമോ?' പ്രശംസകൾ ലഭിക്കുന്നിടത്ത് ഇത് [ഗുണ കർമ്മം] ഉപയോഗശൂന്യമാകും. ഞാൻ അതിന്റെ ഫലം എടുത്തു, ഞാൻ അത് രുചിച്ചു, എന്നാൽ ഈ വ്യക്തി പ്രശംസകൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അവൻ അവിടെ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഒരു 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' ആയി ഫലം തിരയുന്നു; അവർ വളരെ കൗശലക്കാരും വിവേകശാലികളുമാണ്, അല്ലേ! അവർ നമ്മളെക്കാൾ ബുദ്ധിശാലികളാണ്. ഞങ്ങൾ, ക്ഷത്രിയർ (പട്ടാളക്കാരൻറെ ജാതി), അമിതമായി ചിന്തിക്കില്ല, ഞങ്ങൾ അതിൽ ചാടുന്നു! എല്ലാ തീർത്ഥങ്കർ ഭഗവാന്മാരും (മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള തികച്ചും പ്രബുദ്ധരായ ജ്ഞാനികൾ) ക്ഷത്രിയർ ആയിരുന്നു. സന്യാസിമാർ തന്നെ പറയുന്നു, "നമുക്ക് തീർത്ഥങ്കരനാകാൻ കഴിയില്ല. കാരണം, നമ്മൾ സന്യാസിയാകുമ്പോൾ, നമ്മൾ പലതും ത്യജിക്കുന്നു, പക്ഷേ നമ്മൾ ഇപ്പോഴും ഒരു സ്വർണ്ണ നാണയം മറയ്ക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാലോ?" അതാണ് അവരുടെ പ്രധാന ഗ്രന്ഥി, എന്നാൽ നിങ്ങൾ [ഒരു ക്ഷത്രിയൻ] ഉടനടി എല്ലാം ത്യജിക്കും. പണം നൽകാമെന്ന വാഗ്ദാനത്തിന്റെ അർത്ഥം ഒരു വാഗ്ദാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല! നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊന്നും അറിയില്ല, അല്ലേ? ഉള്ളിൽ മറ്റൊരു ധാരണയില്ല. താങ്കൾ ഒട്ടും ചിന്തകനല്ല. എന്നാൽ അവർ [വാണിയ] നേരത്തെ മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ നേരത്തെ മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു!

ദാദാശ്രീ: അതെ, ആ ആളുകൾ മുക്തി നേടുന്നു. അവർ കൈവല്യമായ അറിവ് (കേവൽ ജ്ഞാനം) നേടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ക്ഷത്രിയർക്ക് മാത്രമേ തീർത്ഥങ്കരന്മാരാകാൻ കഴിയൂ. ക്ഷത്രിയന്മാരെല്ലാം എന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നു, "ഞങ്ങളെ ക്ഷത്രിയരായി കണക്കാക്കുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം [വാണിയന്മാർക്ക് അറിയാവുന്ന] ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. അവർ വളരെ

അഗാധമായി ചിന്തിക്കുന്നവരാണ്.'' അവർ ബുദ്ധിമാന്മാരാണ്! അവർ എല്ലാം ചിന്തിക്കുന്നു, നടപടിയെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ വളരെയധികം മുൻകരുതൽ എടുക്കുന്നു. ക്ഷത്രിയർക്ക് പശ്ചാത്താപത്തിന് അവസാനമില്ല. അതേസമയം അവർക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കാനുള്ളത് വളരെ കുറവാണ്.

[57] ... പക്ഷേ അത് ഒരു ദാതാവിന്റെ പ്രദർശനത്തിൽ പാഴായി

ഒരു വ്യക്തി ഒരു ലക്ഷം രൂപ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും അവന്റെ പേര് ദാതാക്കളുടെ ഫലകത്തിൽ കൊത്തിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരാൾ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു രൂപ മാത്രം നൽകുന്നു, എന്നാൽ അയാൾ അത് അജ്ഞാതനായി നൽകുന്നു; അപ്പോൾ ഈ അജ്ഞാത സംഭാവനയ്ക്ക് വലിയ മൂല്യമുണ്ട്, ഒരു രൂപ മാത്രം സംഭാവന ചെയ്താലും. ഒരു ദാതാക്കളുടെ ഫലകം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം ബാലൻസ് ഷീറ്റ് തീർത്തു എന്നാണ്. നിങ്ങൾ എനിക്ക് നൂറു രൂപ നോട്ട് തന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് [നൂറു രൂപ വിലയുള്ള] ചില്ലറ തരുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് എടുക്കാൻ ഒന്നുമില്ല, നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ ഒന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല! നിങ്ങൾ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നൽകി, നിങ്ങളുടെ പേര് ദാതാക്കളുടെ ഫലകത്തിൽ കൊത്തിവച്ചിരുന്നു, അതിനാൽ കൂടുതൽ കൈമാറ്റം അവശേഷിക്കുന്നില്ല, അല്ലേ! നിങ്ങൾ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിനാലാണിത്, പകരം ഒരു ദാതാക്കളുടെ ഫലകം സ്ഥാപിച്ചു. സ്വകാര്യമായി ഒരു രൂപ മാത്രം സംഭാവന ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് പകരം ഒന്നും വാങ്ങിയിട്ടില്ല, അതിനാൽ അവന്റെ ബാലൻസ് തീർപ്പാക്കിയിട്ടില്ല.

'ഞങ്ങൾ' ക്ഷേത്രങ്ങളും മറ്റും സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ, ചുവരുകൾ മുഴുവൻ ദാതാക്കളുടെ ഫലകങ്ങളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവ ദാതാക്കളുടെ ഫലകങ്ങളാൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു! ആ ദാതാക്കളുടെ ഫലകങ്ങളുടെ മൂല്യം എന്താണ്? അത് തിരിച്ചറിവിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്!

അംഗീകാരത്തിനായി അമിതമായ തുക ഉള്ളിടത്ത്, ആളുകൾ അവരെ നോക്കാൻ പോലും മെനക്കെടുന്നില്ല. അവർ ചിന്തിക്കുന്നു, 'എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് വായിക്കുന്നത്?' ക്ഷേത്രത്തിൽ മുഴുവൻ ഒരു ദാതാവിന്റെ ഫലകം മാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ, ഒരാൾക്ക് അത് വായിക്കാൻ സമയമുണ്ടാകും, പക്ഷേ ഇവിടെ അമിതമായ തുകയുണ്ട്, ചുവരുകൾ മുഴുവൻ ദാതാക്കളുടെ ഫലകങ്ങളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. , അപ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കും? എന്നിരുന്നാലും, ആളുകൾ പറയുന്നു, "എന്റെ പേരിൽ ഒരു ദാതാക്കളുടെ ഫലകം ഇടുക!" ആളുകൾക്ക് ദാതാക്കളുടെ ഫലകങ്ങൾ മാത്രമേ ഇഷ്ടമുള്ളൂ, അല്ലേ!

[58] പ്രസിദ്ധിക്കുവേണ്ടി അവരുടെ പേരു വാങ്ങുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു തിരിച്ച് അറിവും ഇല്ലാതെ നല്കുന്നതിൽ ഒരു അർത്ഥവും ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അല്ല, തിരിച്ച് അറിവ് ഒന്നും ഇല്ലാതെ അല്ല ആളുകൾ നല്കുന്നത്. അവർ വളരെ സൂത്ര ശാലികൾ ആണ്. അവർ അവർക്ക് നേട്ടം ഉള്ളതു മാത്രമെ ചെയ്യൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ധർമ്മം മനസ്സിലാക്കാതെ, അവർ അംഗീകാരത്തിനായി നൽകുന്നു, ദാതാവിന്റെ ഫലകം സ്ഥാപിക്കാൻ അവർ നൽകുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അംഗീകാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, അത് അംഗീകാരത്തിനായി മാറിയത് അടുത്തിടെയാണ്! പണ്ട് അത് അംഗീകാരത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. ഈ *കലിയുഗം* (ചിന്ത, സംസാരം, പ്രവർത്തി എന്നിവയിലെ ഐക്യമില്ലായ്മയുടെ സവിശേഷതയായ സമയചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം; *ദുഷംകാൽ* എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു) കാരണം അവർ തങ്ങളുടെ പേര് വിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയത് അടുത്തിടെയാണ്. അല്ലാതെ പണ്ടൊക്കെ അംഗീകാരത്തിനായി ഇങ്ങനെ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും കൊടുക്കും, അപ്പോൾ ഭഗവാൻ അവരെ എന്ത് വിളിക്കും? ഭഗവാൻ അവരെ *ശ്രേഷ്ഠി* (ഉയർന്ന ഗുണമുള്ള വ്യക്തി) എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ, അവരെ സേട്ട് (വിജയിയായ വ്യവസായി അല്ലെങ്കിൽ ഉടമ; ഒരു കുടുംബപ്പേര്) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.

[59] ശുഭകരമായ ആന്തരിക ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നത് തുടരുക

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു വശത്ത്, എനിക്ക് എല്ലാം സംഭാവനയായി നൽകണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്, പക്ഷേ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അങ്ങനെ നൽകാൻ സാധ്യതയില്ല! കൊടുക്കാൻ എളുപ്പമാണോ? ദാനം കൊടുക്കുക എന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണ്! എന്നിരുന്നാലും, ഉദ്ദേശ്യം നിലനിർത്തുക. ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി പണം നൽകുന്നത് നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല. നിങ്ങൾക്ക് [നൽകാനുള്ള] ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കാം, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഫലം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും. ഒരു 'സ്പിന്നിംഗ് ടോപ്പിന്' എങ്ങനെ സംഭാവന നൽകാൻ കഴിയും? അവൻ അത് നൽകുമ്പോൾ, *വ്യവസ്ഥിതിയാണ്* (ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ഒത്തുചേരലിന്റെ ഫലം) അവനെ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ നൽകുന്നത്. ഒരു വ്യക്തി സംഭാവന നൽകുന്നു, കാരണം *വ്യവസ്ഥിതിയാണ്* അവനെ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു വ്യക്തി ദാനം നൽകുന്നില്ല, കാരണം *വ്യവസ്ഥിതി* അവനെ ദാനം ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ കൊടുക്കുന്നതിനോ വിതരാഗ് പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് ഭ്രമാത്മകമായ ആസക്തി (*മോഹ*) ഇല്ല. അവർ *ശുദ്ധ ഉപയോഗികളാണ്* (ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ശുദ്ധമായ അവബോധം ഉള്ളവർ)!

ഒരു ദാനം നൽകുമ്പോൾ, 'ഞാൻ ഒരു ദാനം ചെയ്യുന്നു' എന്ന ഉദ്ദേശം ഉദിച്ചാൽ, പുണ്യ കർമ്മത്തിന്റെ പരമാണു (നിർജീവ പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതുമായ കണിക) ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ തെറ്റായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മത്തിന്റെ പരമാണു ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നീട്, ഫലം നൽകുന്ന സമയത്ത്, അത് സുഖകരമായ ഫലമോ അസുഖകരമായ

ഫലമോ നൽകുന്നു. ഒരാൾക്ക് സ്വയം (അജ്ഞാനി) അജ്ഞത ഉള്ളിടത്തോളം, അവൻ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നു, അവൻ സുഖവും വേദനയും അനുഭവിക്കുന്നു. ഒരു ജ്ഞാനി അത് അനുഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അദ്ദേഹം അത് അറിയുന്നത് തുടരുന്നു.

[60] പണത്തിന്റെ നല്ല ഉപയോഗം എന്താണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: പുണ്യ കർമ്മം നിമിത്തം ഒരാൾ ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ കുമിഞ്ഞുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതുക, എന്നിട്ട് അത് ദരിദ്രരായ ആളുകൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യണോ അതോ തനിക്കായി ഉപയോഗിക്കണോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, കുടുംബാംഗങ്ങൾ അസന്തുഷ്ടരാകാത്ത വിധത്തിൽ ആ പണം ഉപയോഗിക്കണം. അവൻ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് ചോദിക്കണം, "നിങ്ങൾക്ക് [സാമ്പത്തിക] ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒന്നുമില്ല, അല്ലേ?" "ഇല്ല, ഞങ്ങൾക്കില്ല" എന്ന് അവർ മറുപടി നൽകിയാൽ, അത് പണം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവന്റെ പരിധിയാണ്. അപ്പോൾ അവൻ അതനുസരിച്ച് ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ, തീർച്ചയായും അയാൾ അത് നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കണം, വേണ്ടേ?

ദാദാശ്രീ: എല്ലാ പണവും ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കണം. വീടിനുപയോഗിക്കുന്ന പണമെല്ലാം അഴുക്ക് ചാലിൽ എത്തും. അതിനാൽ, ഇത് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് ഒരു 'സേഫ്-സൈഡ്' സൃഷ്ടിക്കുന്നു [സുരക്ഷാകവചം ; സുരക്ഷ] നിങ്ങൾക്കായി. അതെ, നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ നിന്ന് [അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക്] അത് നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ഒരു 'സുരക്ഷിതത്വം' സൃഷ്ടിക്കാനാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഒരു തരത്തിൽ, അത് നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കാം, അല്ലേ!

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഇത് നിങ്ങളുടെ 'സുരക്ഷിതത്വത്തിനായി' നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകുന്നത് പോലെയാണ്. അതിനാൽ,

മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്ന രീതിയിൽ ഇത് ഉപയോഗിക്കുക. അതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ 'സുരക്ഷിതത്വം' ആണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് പണത്തിന്റെ ശരിയായ ഉപയോഗം?

ദാദാശ്രീ: സമൂഹത്തിന് ഗുണ കരമായ രീതിയിലോ, ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയോ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആണ് നല്ല ഉപയോഗം.

[61] 'ഞങ്ങളുടെ' ഉദ്ദേശം പോലും എല്ലാ കാലത്തും നിലനിന്നു

എന്റെ കയ്യിൽ പണമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാനും പണം സംഭാവന ചെയ്യുമായിരുന്നു, പക്ഷേ ഇതുവരെ അത്തരമൊരു പണം എനിക്ക് വന്നിട്ടില്ല, വന്നാൽ, അത് നൽകാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഞാൻ എല്ലാം എന്നോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകുന്നത് പോലെയല്ല ഇത്! എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകുക! എന്നിരുന്നാലും, ലോകത്തിന് പണം നൽകുന്നതിനുപകരം, അവർക്ക് ഈ ലോകത്ത് എങ്ങനെ സന്തുഷ്ടരാകാമെന്നും അവരുടെ ജീവിതം എങ്ങനെ ജീവിക്കാമെന്നും ഉള്ള ഒരു പാത ഞാൻ അവർക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു. പണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിങ്ങൾ ഒരാൾക്ക് പതിനായിരം രൂപ നൽകിയാൽ, അടുത്ത ദിവസം അയാൾ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കും. പണം ഇങ്ങനെ കൊടുക്കാൻ പാടില്ല. ഈ രീതിയിൽ പണം നൽകുന്നത് കുറ്റകരമാണ്. അത് ഒരു വ്യക്തിയെ മടിയനാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു പിതാവ് തന്റെ മകന് അമിതമായി പണം നൽകരുത്; അല്ലെങ്കിൽ മകൻ മദ്യപാനിയാകും. ഒരു വ്യക്തിക്ക് എളുപ്പത്തിൽ എടുക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചാൽ, അത്രയേയുള്ളൂ, അവൻ തെറ്റായ പാതയിലേക്ക് പോകുന്നു!

[62] ഒരു വ്യക്തി തന്റെ മക്കൾക്ക് പണം നൽകണോ അതോ ദാനം ചെയ്യണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: പുണ്യ കർമ്മം വെളിവാകുന്നതിനാൽ ആവശ്യത്തിലധികം പണം കിട്ടിയാലോ?

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അത് ചെലവഴിക്കണം. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കായി വളരെയധികം ലാഭിക്കരുത്. അവരെ പഠിപ്പിക്കുക, അവർക്കായി എല്ലാം പൂർത്തിയാക്കുക, ഒരു ജോലി നേടാൻ അവരെ സഹായിക്കുക, അങ്ങനെ അവർ ജോലി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങും. അതുകൊണ്ട് അവർക്കായി അധികം മാറ്റിവെക്കരുത്. കുറച്ച് പണം ബാങ്കിൽ സൂക്ഷിക്കുക, പതിനായിരം മുതൽ ഇരുപതിനായിരം രൂപ വരെ, അതിനാൽ അവർക്കു എപ്പോഴെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിടുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് അവർക്കു നൽകാം. നിങ്ങൾ പണം മാറ്റിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരോട് പറയരുത്. അതെ, അല്ലാത്തപക്ഷം, അവർക്കു ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ലെങ്കിലും, അവർ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടിൽ അകപ്പെടും.

ഒരാൾ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ എന്റെ മക്കൾക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കണ്ടേ?" ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് കൊടുക്കുക; നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്നത് എല്ലാം അവർക്കും കൊടുക്കു. ഇടക്കാലത്ത് നേടിയതെല്ലാം നിങ്ങളുടേതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നുന്നിടത്തെല്ലാം അത് ചാരിറ്റിക്ക് നൽകുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: സർക്കാർ നിയമമനുസരിച്ച് പോലും, പൂർവ്വിക സ്വത്ത് മക്കൾക്ക് കൈമാറണം, അതേസമയം പിതാവിന് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം സമ്പാദിക്കുന്ന പണം ഉപയോഗിച്ച് എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും അത് സ്വയം ചെയ്യണം! ഞങ്ങളുടെ പാത പറയുന്നത്, നിങ്ങളുടേത് എന്താണെങ്കിലും, ആ പണം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുക, അത് [ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനായി] ഉപയോഗിക്കുക, അപ്പോൾ അത് നിങ്ങളോടൊപ്പം വരും. കാരണം, ഈ *ജ്ഞാനം* എടുത്തതിന് ശേഷം, നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ ജീവൻ ശേഷിക്കുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ! നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിന് പുറത്ത് പോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ കുറച്ച് ഭക്ഷണം നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇതെല്ലാം ആവശ്യമില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ ട്രസ്റ്റിയായി തുടരുമ്പോൾ അത് മികച്ചതായി കണക്കാക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: ട്രസ്റ്റിയായി തുടരുന്നതാണ് നല്ലത്. എന്നാൽ ഒരാൾക്ക് അങ്ങനെ തുടരാനാവില്ല, എല്ലാവർക്കും അങ്ങനെ തുടരാനാവില്ല. മാത്രമല്ല, ഒരാൾക്ക് പൂർണ്ണമായും ട്രസ്റ്റിയായി തുടരാനാവില്ല. ഒരു ട്രസ്റ്റി എന്നാൽ അവൻ ഡിറ്റാച്ച്മെന്റോടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൂർണമായി ട്രസ്റ്റിയായി തുടരാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അയാൾക്ക് അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു പരിധിവരെ അയാൾക്ക് അങ്ങനെ തന്നെ തുടരാം.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് നിങ്ങൾ എത്ര നൽകണം? നിന്റെ അച്ഛൻ നിനക്ക് തന്നത് എന്തും. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും തന്നില്ലെങ്കിലും, നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നൽകണം.

ധാരാളം സമ്പത്തുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടികൾ എപ്പോഴെങ്കിലും മദ്യപാനികളാകുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അവർ ചെയ്യുന്നു. അവർ മദ്യപാനികളാകുന്ന തരത്തിൽ നമ്മൾ അവർക്ക് കൊടുക്കരുത്, പക്ഷേ നമ്മൾ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: പരിമിതമായ തുക മാത്രമേ നൽകാവൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ കൂടുതൽ സമ്പത്ത് നൽകിയാൽ, അത് സംഭവിക്കാം.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് അവന് മുക്തി നേടുന്നതിന് എപ്പോഴും ഹാനികരമായിരിക്കും. അത് പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നത് ഒരു അപരാധമാണ്. എല്ലാ വിദേശികളും ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നു! അവർ എത്ര ജ്ഞാനികളാണ്!! ഈ [ഇന്ത്യക്കാർക്ക്] ഏഴ് തലമുറകളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്ന അത്യാഗ്രഹമുണ്ട്! 'എന്റെ ഏഴാം തലമുറയിലെ കുട്ടികൾക്ക് ഇതുണ്ടാകണം.' ഈ ആളുകൾ എത്ര അത്യാഗ്രഹികളാണ്! നിങ്ങളുടെ മക്കളെ സമ്പാദിക്കാൻ

സഹായിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ കടമയാണ്, അതാണ് നിങ്ങളുടെ കടമ, നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളെ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകണം. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ, അവർ പെൺമക്കൾക്ക് പങ്കാളികളായി ഒരു വിഹിതം നൽകുന്നു, അല്ലേ? നിങ്ങൾ അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചിലവ് വരും, അല്ലേ? കൂടാതെ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് ഒരു നിശ്ചിത തുക നൽകണം. നിങ്ങൾ അവൾക്ക് ആഭരണങ്ങൾ നൽകുന്നു, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും അവൾക്ക് അത് നൽകും, അല്ലേ! എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളുടേതായത് നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ചെലവഴിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ നമ്മുടെ മക്കൾക്ക് ഒരു വീടും, ബിസിനസ്സും, കുറച്ച് പണവും വായ്പയായി നൽകണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മില്യൺ ഡോളറോ അര മില്യൺ ഡോളറോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മകന് വേണ്ടി അവൻ താമസിക്കുന്ന വീട് നിങ്ങൾ വാങ്ങണം. തുടർന്ന്, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു ബിസിനസ്സ് സജ്ജീകരിക്കാൻ അവനെ സഹായിക്കുക. ഏത് ബിസിനസ്സാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുക, തുടർന്ന് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ബിസിനസ്സ് സജ്ജീകരിക്കാൻ സഹായിക്കുക. ഇരുപത്തയ്യായിരം മുതൽ മുപ്പതിനായിരം വരെ ബാങ്കിൽ നിന്ന് വായ്പയായി ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കുക. അയാൾ ആ ലോൺ അടച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾ അവനും ഒരു നിശ്ചിത തുക നൽകണം. അയാൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള തുകയുടെ പകുതി നിങ്ങളും ബാക്കി പകുതി ബാങ്കിൽ നിന്ന് വായ്പയായും നൽകണം, അതിനാൽ അയാൾ വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നു. അർത്ഥം, അവൻ മദ്യം കുടിക്കാൻ തുടങ്ങാതിരിക്കാൻ, അവനെ വിരലിൽ നിർത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരാളെ ആവശ്യമുണ്ട്. അപ്പോൾ, "ഈ വർഷം എനിക്ക് കടം തിരിച്ചടക്കാൻ കഴിയില്ല" എന്ന് നിങ്ങളുടെ മകൻ പറഞ്ഞാൽ. എന്നിട്ട് അവനോട് പറയുക, "ഞാൻ നിനക്ക് അയ്യായിരം കടം തരാം, എന്നാൽ നീ അത് വേഗം തിരികെ തരണം." അതുകൊണ്ട് നീ അവന് അയ്യായിരം കടം കൊടുക്കണം. പിന്നീട്, ആ അയ്യായിരത്തെക്കുറിച്ച് അവനെ

ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. "ആ തുക ഉടൻ തിരികെ നൽകണമെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്." നിങ്ങൾ അവനെ ഇങ്ങനെ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ നൽകുമ്പോൾ, അവൻ പറയും, "ഇപ്പോൾ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തരുത്." അതിനാൽ ഇത് വളരെ നല്ലതാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഇനി കടം വാങ്ങാൻ വരില്ല എന്നർത്ഥം. "എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തരുത്" എന്ന് അവൻ പറയുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാകരുത്. ഇനി കടം വാങ്ങാനെങ്കിലും വരില്ലല്ലോ!

അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ 'സുരക്ഷിത വശം' നിലനിർത്തുക മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ മകന്റെ മുന്നിൽ മോശമായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മകൻ പറയും, "എന്റെ അച്ഛൻ നല്ലവനാണ്, പക്ഷേ എന്റെ സ്വഭാവം നേരുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നെഗറ്റീവ് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ എന്റെ അച്ഛൻ വളരെ നല്ലവനാണ്! അതിനാൽ ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഓടിപ്പോകുക[ഈ രീതിയിൽ].

[63] മാതൃകാപരമായ വിൽപത്രം

മകൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിത അനുപാതം നൽകുക. മകന് കൊടുക്കുക, പക്ഷേ ഒരു നിശ്ചിത അനുപാതം മാത്രം. മൂലധനത്തിന്റെ പകുതി നിങ്ങൾ നിലനിർത്തണം. അതായത് സ്വകാര്യം! നിങ്ങൾ അത് പ്രഖ്യാപിക്കരുത് എന്നാണ്. നിങ്ങൾക്ക് മറ്റെല്ലാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യാം, "നമ്മൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും അത് ആവശ്യമാണ്, അല്ലേ?"

അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇത് വ്യവസ്ഥാപിതമായി, ശരിയായ ധാരണയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ വ്യക്തിയുടെ മരണശേഷം പ്രമാണം എങ്ങനെയായിരിക്കണം?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, മരണശേഷം അല്ല; നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര തുകയുണ്ടെങ്കിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇരുന്നൂറ്റമ്പതിനായിരം രൂപ മൂലധനമുണ്ടെങ്കിൽ, മരിക്കുന്നതുവരെ അത് സൂക്ഷിക്കരുത്. കഴിയുന്നിടത്തോളം, ഒരു 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' ഉണ്ടാക്കുക.

ആശുപത്രികൾക്കും, ജ്ഞാനദാനത്തിനും, അതുപോലുള്ള എല്ലാത്തിനും നൽകി ഒരു 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' ഉണ്ടാക്കുക, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് ബാക്കിയുള്ളത് നൽകുക. നിങ്ങൾ ഈ തുക അൽപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. അവർക്ക് [കുട്ടികൾക്ക്] അടങ്ങാത്ത അത്യാഗ്രഹമുണ്ട്, അതിനാൽ ആ അടങ്ങാത്ത അത്യാഗ്രഹം തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ, അമ്പതിനായിരം മാറ്റിവയ്ക്കുക. എന്നിട്ട് ബാക്കിയുള്ള രണ്ട് ലക്ഷം രൂപ 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' ആക്കി മാറ്റുക; എന്താകും നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ പണം കൊണ്ട് എന്ത് ചെയ്യും? ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ മുൻകാല ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള എല്ലാ 'ഓവർഡ്രാഫ്റ്റുകളും' ഉപയോഗിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഈ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു 'ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ്' ഉണ്ടാക്കേണ്ടതില്ലേ? അതെ, നിങ്ങൾ ഇത് ആർക്കും നൽകിയിട്ടില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ ഉപകാരത്തിനായി, മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് ഒരു 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. സ്വന്തം മക്കൾക്ക് മാത്രം നൽകിയവർ അതിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവർ അതിൽ ഖേദിക്കുന്നു! നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ സ്വന്തം നന്മയ്ക്കായി എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. നിങ്ങൾ വന്ന് എന്നോട് ഇത് ചർച്ച ചെയ്യണം.

അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്, പണം പാഴാക്കുന്നതിന് പകരം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക, അങ്ങനെ അത് ഒരു നല്ല കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കു. അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്പെടും, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്ന് പോകുമ്പോൾ, അവർ നാല് തേങ്ങ കെട്ടും [ഹിന്ദു ആചാരപ്രകാരം], അല്ലേ! അതിലുപരിയായി, നിങ്ങളുടെ മകൻ പറയും, "വിലകുറഞ്ഞതും വെള്ളമില്ലാത്തതുമായവ എനിക്ക് തരൂ!" നിങ്ങളുടെ പക്കൽ മിച്ചം വരുന്ന പണമുണ്ടെങ്കിൽ അത് നല്ല കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുക. അത്രമാത്രം നിങ്ങളുടേതാണ്, ബാക്കിയുള്ളത് ചാലിലേക്ക് പോകുന്നു...!

ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നിട്ടും 'ഞങ്ങൾ' ഇത് പറയുന്നു!

[64] ഇങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ വീട്ടുന്നത്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു അഞ്ഞൂറു രൂപ ദാനം നല്കുന്നതും, മടക്കിത്തരാൻ കഴിയാത്ത ഒരാൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നതും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം?

ദാദാശ്രീ: ഒരു ദാനം നൽകുക എന്നത് വ്യത്യസ്തമായ കാര്യമാണ്. രണ്ടാമത്തെ കാര്യത്തിൽ, ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ കടക്കാരനാകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സംഭാവനയ്ക്ക് മറ്റെന്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. നിങ്ങളുടെ ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചൊന്നും നൽകുന്നില്ല. അതേസമയം, നിങ്ങൾ പണം കടം നൽകിയ വ്യക്തിയാണ് അത് തിരികെ നൽകുന്ന വ്യക്തി. ആത്യന്തികമായി, അത് സ്ത്രീധനത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണെങ്കിലും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പണം തിരികെ നൽകും.നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലുള്ളവർ പറയാറില്ലേ, ‘‘ആൺകുട്ടി ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ്, എന്നാൽ അവന്റെ കുടുംബം വളരെ കുലീനമാണ്. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് സ്ത്രീധനമായി അമ്പതിനായിരം രൂപ നൽകുക! എന്തിനാണ് അവർ ഈ സ്ത്രീധനം നൽകുന്നത്? ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തിരിച്ചടയ്ക്കാത്ത പണമാണ്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ അക്കൗണ്ടുകളും ഇങ്ങനെയാണ്. മകളെ കൊടുക്കുക മാത്രമല്ല പണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ കണക്കുകളും ഇങ്ങനെ തീർപ്പാക്കുകയാണ്.

[65] ഒന്നും ആവശ്യമില്ലാത്ത ആളുടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം

ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് അയ്യായിരം ഡോളർ തട്ടിയെടുത്താൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെ പലതവണ തട്ടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? മനസ്സിൽ ഒന്നും ഉദിക്കുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല.

ദാദാശ്രീ: അത് കൊള്ളാം; അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ

ബുദ്ധിയുള്ളവനാണ്. പണം തീർച്ചയായും തട്ടിയെടുക്കപ്പെടാൻ വരുന്നു. ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കാനായില്ലെങ്കിൽ, അത് അവിടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ട്, അത് നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, അത് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. പണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇതാണ്, അതിനാൽ അത് ശരിയായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അത് തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതിൽ ചിലത് ശരിയായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു, മിക്കതും തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: നേരായ വഴി കാണിക്കൂ. ഇത് ശരിയായ വഴിയാണോ തെറ്റായ വഴിയാണോ എന്ന് എനിക്ക് എങ്ങനെ അറിയാനാകും?

ദാദാശ്രീ: ശരിയായ രീതിയുടെ കാര്യത്തിൽ... 'ഞങ്ങൾ' ഒരു രൂപ പോലും സ്വീകരിക്കില്ല. സ്വന്തം പണം കൊടുത്താണ് ഞാൻ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത്. ഈ ശരീരത്തിന്റെ ഉടമ ഞാനല്ല! കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്താറു വർഷമായി ഞാൻ ഈ ശരീരത്തിന്റെ ഉടമയല്ല. ഈ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഉടമ ഞാനല്ല. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് എന്നിൽ കുറച്ച് വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നിൽ കുറച്ച് വിശ്വാസമർപ്പിക്കുമ്പോൾ, "നിങ്ങളുടെ പണം ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥലത്ത് നൽകുക, അത് ഒരു നല്ല കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കും" എന്ന് എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്ക് എന്നിൽ കുറച്ച് ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കി, ഞാൻ ഇത് നിങ്ങളോട് പറയുമ്പോൾ, അതിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല,

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും അതാണ് ശരിയായ മാർഗം. പിന്നെ എന്തുണ്ട്? ഉപദേശകൻ വിശ്വസ്തനായിരിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്ന്! ചെറിയ കമ്മീഷൻ പോലും വാങ്ങാത്തവൻ! ഒരു പൈസ പോലും കമ്മീഷൻ ഇല്ലെങ്കിൽ, അപ്പോഴാണ് അവനെ വിശ്വസ്തനായി കണക്കാക്കുന്നത്! 'ഞങ്ങൾ'

അങ്ങനെ വിശ്വസ്തരായ ആരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. അന്യായമായി കമ്മീഷൻ വാങ്ങുന്നവരെയാണ് 'ഞങ്ങൾ' കണ്ടത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, ദയവായി ഞങ്ങൾക്ക് വഴി കാണിക്കുന്നത് തുടരുക.

ദാദാശ്രീ: കമ്മീഷൻ ഉള്ളിടത്തെല്ലാം പണം തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു ! ഒരു ഗുമസ്തനെ നിയമിക്കുന്നതിനായി ഈ ആത്മീയ സംഘടനയുടെ (ദാദായുടെ അനുയായികൾ രൂപീകരിച്ച അസോസിയേഷൻ) നാല് അണ (ഒരു മുൻ ഇന്ത്യൻ കറൻസി യൂണിറ്റ്, അത് ഒരു രൂപയുടെ 1/16 ഭാഗത്തിന് തുല്യമാണ്) പോലും ഇതുവരെ ചെലവഴിച്ചിട്ടില്ല! എല്ലാവരും സ്വന്തം പണം കൊണ്ടാണ് ജോലി പൂർത്തിയാക്കുന്നത്, ഈ ആത്മീയ സംഘടന ഇങ്ങനെയാണ്, ഒരു ശുദ്ധമായ സ്ഥാപനം! അതിനാൽ, ഇതാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം. നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴെല്ലാം നൽകുക, മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ പക്കൽ പണമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ അത് നൽകരുത്. ഇപ്പോൾ, ഈ വ്യക്തി ചോദിച്ചാൽ, "എനിക്ക് വീണ്ടും നൽകാമോ, ദാദാ?" അപ്പോൾ ഞാൻ പറയും, "ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ ബിസിനസ്സ് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത് തുടരുക. " അവൻ ഇതിനകം ഒരിക്കൽ തന്നു! ഇവിടെ വീണ്ടും നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല! നിങ്ങളുടെ പക്കൽ പണമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച് നൽകുക! നിങ്ങൾക്ക് പത്ത് പൗണ്ട് ആയി ഉയർത്താനുള്ള ശേഷിയുണ്ടെങ്കിൽ, എട്ട് പൗണ്ട് ആയി ഉയർത്തുക, പതിനെട്ട് പൗണ്ട് ഉയർത്തരുത്. അസന്തുഷ്ടനാകാൻ വേണ്ടിയല്ല ഇത് ചെയ്യുന്നത്! എന്നിരുന്നാലും, മിച്ചമുള്ള പണം തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ 'ഞങ്ങൾ' ഈ വഴി കാണിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ചിത്ത് (അറിവിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും ആന്തരിക ഘടകം) അത്യാഗ്രഹത്തിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു, ചലിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ടാണ് ജ്ഞാനി പുരുഷൻ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് നൽകണമെന്ന് കാണിക്കുന്നത്.

[66] സിമന്ധർ സ്വാമിയുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് ധനം ദാനം നല്കൂ.

നിങ്ങളുടെ പക്കൽ അധികമായി പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് സിമന്ധർ സ്വാമിയുടെ (കേവല ജ്ഞാനിയായ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭഗവാൻ, അദ്ദേഹത്തിലൂടെ അന്തിമ മോക്ഷം നേടാൻ കഴിയുന്ന ഭഗവാൻ) ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിലും മികച്ചതായി ഒന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെ പക്കൽ പണം കുറവാണെങ്കിൽ, മഹാത്മാക്കളെ (അക്രം വിജ്ഞാനത്തിൽ ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം ചെയ്തവർ) പോറ്റുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചമായി ഒന്നുമില്ല! അതിലും കുറവ് പണമുണ്ടെങ്കിൽ, ആവശ്യമുള്ള ഒരാൾക്ക് നൽകുക. അതും കാശ് കൊടുക്കരുത്, അവർക്ക് ഭക്ഷണവും പാനീയങ്ങളും മറ്റും അയച്ച് കൊടുക്കൂ! പണം കുറവാണെങ്കിലും, നിങ്ങൾക്ക് സംഭാവന നൽകാൻ കഴിയും, അല്ലേ?

[67] സിമന്ധർ സ്വാമിയെ തിരിച്ചറിയുക

നിങ്ങൾ സിമന്ധർ സ്വാമിയെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ട്, അല്ലേ? 'അദ്ദേഹം' നിലവിൽ *മഹാവിദെഹ ക്ഷേത്രത്തിലെ* (മനുഷ്യർ വസിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിലെ മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്ന്) ഒരു *തീർത്ഥങ്കരനാണ്* (മറ്റുള്ളവർക്ക് മോക്ഷം കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്ന കേവല ജ്ഞാനിയായ ഒരു ഭഗവാൻ)! 'അദ്ദേഹം' ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട് .

സിമന്ധർ സ്വാമിക്ക് എത്ര വയസ്സ് ആയിരിക്കും ,അറുപതോ എഴുപതോ ? 'അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഒരു ലക്ഷത്തി എഴുപത്തി അയ്യായിരം (1,75,000) വർഷം പ്രായമുണ്ട്! 'അദ്ദേഹം' ഇനിയും ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തയ്യായിരം (1,25,000) വർഷം ജീവിക്കാൻ പോകുന്നു! ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹവുമായി ഒരു ലിങ്ക് (ബന്ധം) സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. കാരണം അതാണ് നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം. ഒരു ആയുസ്സ് കൂടി അവശേഷിക്കുന്നു. അന്തിമ വിമോചനം (*മോക്ഷം*) ഇവിടെ നിന്ന് നേരിട്ട് സംഭവിക്കില്ല. ഒരു ആയുസ്സ് കൂടി അവശേഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കാൻ പോകുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഒരു ബന്ധം

സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

ഈ ഭഗവാൻ ലോകം മുഴുവൻ മോക്ഷം നൽകും. ലോകം മുഴുവൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കും! ലോകം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിൻറെ നിമിത്തത്തിലൂടെ മോക്ഷം പ്രാപിക്കും! കാരണം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനകം അന്തിമ മോക്ഷം (കേവൽ ജ്ഞാൻ) നേടിയിട്ടുള്ളവർക്ക് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല; [അവരെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ] പുണ്യ കർമ്മം മാത്രമേ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

[68] പ്രത്യേക ഭക്തി ഉള്ളിടത്ത് ദാനം നൽകുക

നമുക്ക് *മോക്ഷത്തിലേക്ക്* പോകണം; *മോക്ഷത്തിലേക്ക്* പോകാൻ നമുക്ക് മതിയായ പുണ്യ കർമ്മം ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾ ഇവിടെ സിമന്ധർ സ്വാമിക്ക് വേണ്ടി എത്ര [ആരാധന, ഭക്തി, സംഭാവന] ചെയ്താലും അതെല്ലാം കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നു. അത് ആവശ്യത്തിലധികം. ഇത് കുറവാണെന്നല്ല. നിങ്ങൾ എത്ര തീരുമാനിച്ചാലും കൊടുക്കുക, അതെല്ലാം ചെയ്യുക; അതോടെ എല്ലാം വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, ഇതിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. പിന്നെ, നിങ്ങൾ ആശുപത്രികളോ മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് മറ്റൊരു ദിശയിലാണ്. അതും പുണ്യം നേടുന്ന പുണ്യ കർമ്മമാണ്, എന്നാൽ ഇത് *പാപാനുബന്ധി പുണ്യമാണ്* (ഈ ജീവിതത്തിലെ ഗുണപരമായ കർമ്മത്തിന്റെ കർമ്മഫലം, അത് അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് ദോഷകരമായ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു), അത് നിങ്ങളെ ഡീമെറിറ്റ് (പാപ) കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതേസമയം, ഇത് [സിമന്ധർ സ്വാമിക്ക് വേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും] *പുണ്യാനുബന്ധി പുണ്യമാണ്* (ഈ ജന്മത്തിലെ മെറിറ്റ് കർമ്മത്തിന്റെ കർമ്മഫലം, അത് അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് ഗുണപരമായ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു).

[69] അവർ ജീവനുള്ളതും ഉണർന്നിരിക്കുന്നതും ആയ ദൈവങ്ങളോട് സാമ്യമുള്ളവരാണ്

ഇന്ന് പണത്തിന്റെ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ഉപയോഗം

എന്താണ്? ഒരാൾ ചോദിച്ചേക്കാം, "ഇത് പുറത്ത് സംഭാവന നൽകാനാണോ? കോളേജുകൾക്ക് പണം നൽകാനാണോ? അല്ല, നമ്മുടെ *മഹാത്മാക്കളെ* പോറ്റാൻ. അവർക്ക് സംതൃപ്തി നൽകുക എന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ല സമീപനം. ഇതുപോലുള്ള *മഹാത്മാക്കളെ* ലോകത്ത് ഒരിടത്തും കാണാനാകില്ല. അവിടെ [മഹാത്മാക്കൾ ഉള്ളിടത്ത്], *സത്യയുഗ്* (ചിന്തകളിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഐക്യം കാണിക്കുന്ന സമയചക്രത്തിന്റെ യുഗം) തീർച്ചയായും പ്രകടമാണ്. നിങ്ങൾ അവരെ സന്ദർശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദിവസം മുഴുവൻ അവരുടെ ഒരേയൊരു ആഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും എന്നതാണ്.

നിങ്ങളുടെ പക്കൽ പണമില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് [ഏതെങ്കിലും മഹാത്മാവിന്റെ സ്ഥലത്ത്] ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ താമസിക്കുകയോ ചെയ്യാം, അതെല്ലാം ഞങ്ങളുടേതാണ്. അത് പൊതുവായതാണ്. ആർക്കെങ്കിലും [പണം] മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉപയോഗിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് [പണം] സമൃദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ, അത് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും സന്തോഷം നൽകാൻ ഉപയോഗിക്കുക, അതാണ് നല്ലത്, അതിനപ്പുറം, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും സന്തോഷത്തിനായി അത് ഉപയോഗിക്കുക.

അല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും നൽകിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള അംഗീകാരം ലഭിക്കും, എന്നാൽ ഇത് യഥാർത്ഥമാണ്. ഈ *മഹാത്മാക്കൾ* പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമാണെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. അവർ എങ്ങനെയുള്ളവരാണെന്നത് പ്രശ്നമല്ല. അവർക്ക് പണം കുറവായിരിക്കാം, എന്നിട്ടും അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ശുദ്ധമാണ്, മാത്രമല്ല, അവർക്ക് വളരെ നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ട്. *പ്രകൃതി* (സഹജമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ) ഓരോ വ്യക്തിക്കും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഈ *മഹാത്മാക്കൾ* ജീവിക്കുന്നതും ഉണർന്നിരിക്കുന്നതുമായ ദൈവങ്ങൾക്ക് സമാനമാണ്. അവരുടെ ഉള്ളിൽ ആത്മാവ് പ്രകടമായിരിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം പോലും അവർ ആത്മാവിനെ മറക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ഉള്ളിൽ ആത്മാവ് പ്രകടമായിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവിടെ സന്നിഹിതനാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആളുകൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ഫലം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കുന്നു, പക്ഷേ ഇവിടെ തന്നെ നിങ്ങൾ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടും, അത്രമാത്രം. അതിന്റെ ഫലം ഇവിടെ തന്നെ കിട്ടും. അവിടെ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] നിങ്ങളെ പ്രശംസിക്കാത്ത ആ [ദാനത്തിന്റെ] ഫലം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനാൽ ഒരാൾ അത് [ദാനം നൽകിയതിന്റെ ഫലമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പുണ്യം] അവനോടൊപ്പം എടുക്കണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകണം. [തന്നതിന്റെ ഫലമായുള്ള കർമ്മം] പത്ത് രൂപ, നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകണം, ഇവിടെ നിങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചാൽ അത് ഉപയോഗശൂന്യമായി.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നാളെ മുതൽ ഞങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഭക്ഷണം നല്കുന്നത് നിർത്തണോ?

ദാദാശ്രീ: ആളുകൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധമാണ്. നിർബന്ധമായത് നടപ്പിലാക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല.

ഇത് എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? നിങ്ങൾ മഹാത്മാക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകണം; മറ്റുള്ളവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നത് വ്യത്യസ്തമായ കാര്യമാണ്. അതിന് നിങ്ങൾ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടും. ഇവിടെ ആരും നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്താൻ വന്നിട്ടില്ല. അത്തരം മഹാത്മാക്കളെ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും കണ്ടെത്തുകയില്ല, അവരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മണരെയും ഈ ലോകത്ത് കണ്ടെത്തുകയുമില്ല. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്നും എടുക്കാൻ അവർക്ക് ആഗ്രഹമില്ല, ഈ മഹാത്മാക്കൾക്ക് ഒരു നിഗൂഢ ലക്ഷ്യവുമില്ല. ഈ മഹാത്മാക്കൾ എങ്ങനെയുള്ളവരാണ്? ഒരുതരത്തിലുള്ള മുതലെടുപ്പിലും അവർ ഇടപെടുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള മഹാത്മാക്കളെ നിങ്ങൾ എവിടെ കണ്ടെത്തും?! ലോകം മുഴുവൻ സ്വാർത്ഥമാണ്; ഈ മഹാത്മാക്കൾ യഥാർത്ഥ ആളുകളാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർ ഈ

ലോകത്ത് ഒരിടത്തും ഉണ്ടാകില്ല!

ഈ ഡോക്ടർ എന്നെങ്കിലും ഉപകാരപ്പെടും എന്ന ശ്രദ്ധലക്ഷ്യം അവർ [*മഹാത്മാക്കൾ*]ക്കില്ല. ഇത്തരമൊരു ചിന്ത അവരുടെ മനസ്സിൽ പോലും ഉദിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ ആളുകൾ (ആത്മബോധമില്ലാതെ) ഒരു ഡോക്ടറെ കാണുമ്പോൾ , അവർ ഉടനെ ചിന്തിക്കുന്നു, 'അവൻ എന്നെങ്കിലും ഉപകാരപ്പെടും'. അല്ലയോ മനുഷ്യാ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നത്? മരുന്ന് കിട്ടാൻ വേണ്ടിയോ?! നിങ്ങൾ ആരോഗ്യവാനാണ്, എന്നിട്ടും മരുന്ന് വാങ്ങാൻ വേണ്ടി ഓടുകയാണ്.

ഈ *മഹാത്മാക്കളെ* കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നത് ഒന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി; അവർ ദൈവത്തെപ്പോലെയാണ്, എന്നാൽ ഈ *മഹാത്മാക്കൾ* അത് അറിയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അവർക്ക് ചായ നൽകുകയും ഭക്ഷണം നൽകുകയും അവർക്ക് മറ്റ് എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അത് ഏറ്റവും വലിയ *യജ്ഞമായി* കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു (ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യത്തോടെ യാഗമായി തീയിൽ അർപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഹൈന്ദവ ആചാരം), ഇത് ഒരു ഒന്നാംതരം *യജ്ഞമാണ്.* അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാൻ ഒരാൾ അവരുടെ വളകൾ വിറ്റാലും അത് വളരെ നല്ലതാണ്. വളകൾ സമാധാനം നൽകുന്നില്ല. ഒരാൾ മഹാത്മാക്കളോടൊപ്പം ഇരുന്നാൽ, അവർക്ക് വഞ്ചനാപരമായ ഉദ്ദേശ്യമില്ല. അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നത്ര മഹാത്മാക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകണം. ഒരു കപ്പ് ചായ അവർക്ക് വിളമ്പിയാലും മതിയാകും.

[70] അത്തരം ധാരണകൾ നൽകേണ്ടതുണ്ട്!

ഒരാൾ എന്നോട് ഉപദേശം ചോദിക്കുകയായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, "എനിക്ക് സംഭാവന നൽകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്, അപ്പോൾ ഞാൻ അത് എങ്ങനെ നൽകണം?" അതുകൊണ്ട് ഞാൻ വിചാരിച്ചു, 'ഇയാൾക്ക് പണം കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ധാരണയില്ല.' ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു, "നിങ്ങളുടെ പക്കൽ പണമുണ്ടോ?" അതിന് അദ്ദേഹം, " ഉണ്ട് " എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു, "ഇത് ഇങ്ങനെ തരൂ." ഈ വ്യക്തിക്ക് വളരെ ശുദ്ധമായ

ഹൃദയമുണ്ടെന്നും അവൻ നിഷ്കളങ്കനാണെന്നും എനിക്കറിയാം, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ശരിയായ ധാരണ ആവശ്യമാണ്.

എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്ന് വെച്ചാൽ, 'ഞങ്ങൾ' ഒരാളെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയപ്പോളാണ് സംഭവിച്ചത്. അദ്ദേഹം എന്നെ തിരിച്ച് അയക്കാൻ ഒരു ഡ്രൈവറെ അയച്ചു, പ്രത്യേകിച്ച് എന്നെ തിരിച്ച് അയക്കാൻ. ആ [ശുദ്ധഹൃദയനും നിഷ്കളങ്കനുമായ] മനുഷ്യൻ ഡോക്ടറോട് പറഞ്ഞു, "ദാദായെ കാറിൽ തിരികെ കൊണ്ടുപോകരുത്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുവിടാം." അതിനാൽ, അവൻ എന്നെ കൊണ്ടുവിടാൻ വന്നു, ഞങ്ങൾ ഒരു സംഭാഷണം നടത്തി! അദ്ദേഹം എന്നോട് ഉപദേശം ചോദിക്കുകയായിരുന്നു, "എനിക്ക് പണം സംഭാവന ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷേ ഞാൻ അത് എവിടെ നൽകണം, എങ്ങനെ നൽകണം?" [ഞാൻ പറഞ്ഞു,] "നിങ്ങൾ ബംഗ്ലാവ് പണിയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പണം സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം." അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു ബംഗ്ലാവ് പണിതു, ഞാൻ ഒരു സിനിമ നിർമ്മിച്ചു. അടുത്തിടെ, ഞാൻ എന്റെ പട്ടണത്തിൽ ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തയ്യായിരം (1,25,000) രൂപ സംഭാവന നൽകി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു *ആപ്തവാണി* (ദാദാശ്രീയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന് സമാഹരിച്ച പതിനാല് വാല്യങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര) അച്ചടിച്ചെടുക്കുക." ഉടനെ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹമാണ് എന്റെ കൽപ്പന. ഇത് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആരും എനിക്ക് അത്തരം ധാരണ തരുന്നില്ല. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, "ഈ മാസത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ അത് ഉടൻ അച്ചടിക്കും." എന്നിട്ട് എന്നോട് ചോദിച്ചു, "എത്ര വില വരും?" അതിന് ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഇതിന് ഇരുപതിനായിരം രൂപ വരും." ഉടനെ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഇത്രയും പുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ അച്ചടിച്ച തരാം!" അതിൽ തിരക്കുകൂട്ടരുതെന്ന് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ട് സംഭാവന കൊടുക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാവാത്ത ഇതുപോലൊരു കപടമില്ലാത്ത ഒരാൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ചോദിച്ചാൽ, 'ഞങ്ങൾ' അവന് വഴി കാണിക്കും . ഈ വ്യക്തി നിഷ്കളങ്കനാണെന്ന് 'ഞങ്ങൾക്ക്' അറിയാം. അയാൾക്ക് മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ, 'ഞങ്ങൾ' അവന് വഴി കാണിക്കും. അല്ലാതെ ബുദ്ധിയുള്ളവരോട് 'നമ്മൾ' പറയേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ! അല്ലെങ്കിൽ, അവർക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടും. 'ഞങ്ങൾ' അവരെ വേദനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 'നമുക്ക്' പണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ദാനം ചെയ്യുക. കാരണം, ജ്ഞാനം പോലെയുള്ള ദാനം ലോകത്ത് വേറെയില്ല!

ആരെങ്കിലും ഈ അറിവിന്റെ [ദാദാശ്രീയുടെ] പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ ഉള്ളിൽ വളരെയധികം മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പണമുണ്ടെങ്കിൽ സംഭാവന ചെയ്യുക; നിങ്ങൾക്കത് ഇല്ലെങ്കിൽ, ഇവിടെ അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല!

[71] കൂടുതലുള്ളതു മാത്രം ദാനം ചെയ്യുക

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് മിച്ചമായി കണക്കാക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരു മിച്ചത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിങ്ങൾ ഇന്ന് സംഭാവന നൽകുകയും അത് നാളെ ചില ആശങ്കകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത് മിച്ചമായി കണക്കാക്കില്ല. ആറ് മാസത്തേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് സംഭാവന നൽകാം, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്.

എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്താൽ [സിമന്ധർ സ്വാമിക്ക് സംഭാവന നൽകി ഒരു 'ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ്' സൃഷ്ടിക്കുക], നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നവും നേരിടേണ്ടിവരില്ല. ഈ ജോലി സ്വന്തമായി പൂർത്തിയാകും. ഇത് ഭഗവാന്റെ കാര്യമാണ് . ഇത് ചെയ്യുന്നവരുടെ വരുമാനം യാന്ത്രികമായി നിലനിൽക്കും. എന്നിരുന്നാലും, എനിക്ക് നിങ്ങളെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അന്ധമായി നൽകാൻ ഞാൻ എന്തിന് നിങ്ങളോട് പറയണം? എന്തിനാണ് ഞാൻ നിന്നോട് ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം അന്ധമായി

ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നന്മയ്ക്കായി മാത്രമാണ് ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത്, 'കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ നൽകിയതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഈ കാര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഈ ജന്മത്തിൽ തന്നാൽ, പിന്നെയും [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും. ഇത് തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം 'ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റ്' ആണ്. എനിക്ക് അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഒരു നല്ല സ്ഥലം നൽകാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നു, അത്രമാത്രം. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ നൽകിയത് ഈ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ കൊയ്യുകയാണ്. എല്ലാവരും ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരാണെന്നാണോ? ബുദ്ധിയുടെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ലഭിച്ചില്ല എന്നതാണ് ഉത്തരം. ഇത് തീർച്ചയായും ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്ന് മുന്നോട്ട് പോയി! നിങ്ങൾ ബാങ്കിൽ ഒരു 'ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ്' ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ ചെക്ക് ലഭിക്കും. മാത്രവുമല്ല, ബുദ്ധി നല്ലതാണെങ്കിൽ [ദാനം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് ചായ്‌വുള്ളവൻ] , പണം വീണ്ടും ദാനത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു.

[72] സംഭാവന സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും അത്തരം സൂക്ഷ്മമായ ധാരണ

ഇവിടെ, അച്ചടിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്ക് മാത്രമാണ് ചെലവ്, പുസ്തകങ്ങൾക്കുള്ള പണം തീർച്ചയായും സ്വയമേവ ലഭിക്കുമെന്ന ആത്മവിശ്വാസമുണ്ട്. അതിനു പിന്നിൽ സജീവമായ തെളിവുകൾ (നിമിത്ത്) ഉണ്ട്, അവയെല്ലാം ഒത്തുചേരും. 'നമുക്ക്' നിലവിളിക്കുകയോ യാചിക്കുകയോ വേണ്ട. 'നമ്മൾ' ആരോടെങ്കിലും അത് ചോദിച്ചാൽ അയാൾക്ക് വേദനിച്ചേക്കാം. അവൻ പറയും, "ഇത്രയും വലിയ തുക?" "ഇത്രയും വലിയ തുക" എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ അതിനർത്ഥം അയാൾക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നു എന്നാണ്. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ സ്ഥിരീകരണം ലഭിക്കും, അല്ലേ? ആർക്കെങ്കിലും വിഷമം തോന്നിയാൽ, 'നമ്മുടെ' *ധർമ്മത്തിൽ* (ധാർമ്മിക കടമ) ഞങ്ങൾ നിലനിന്നിട്ടില്ല എന്നാണ് . അതിനാൽ, 'നമുക്ക്' കുറഞ്ഞത് പോലും

ചോദിക്കാൻ കഴിയില്ല. അയാൾ മനസ്സോടെ പറഞ്ഞാൽ 'ഞങ്ങൾ' പണം എടുക്കും. *ജ്ഞാനദാനം* മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ 'നമുക്ക്' അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയൂ. അങ്ങനെ ദാനം ചെയ്തവരെല്ലാം *ജ്ഞാനദാനം* മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷമാണ് ദാനം ചെയ്തത്. അവർ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നാളിതുവരെ 'ഞങ്ങൾ' ആരോടും അത് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പണം പ്രശംസനീയമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു , നിങ്ങൾക്ക് കർമ്മം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത് സംഭവിക്കൂ. നിയമാനുസൃതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പണം സമ്പാദിച്ചാൽ മാത്രമേ അവ അച്ചടിക്കാൻ കഴിയൂ, അല്ലാത്തപക്ഷം അവ അച്ചടിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇത് പ്രവർത്തിക്കില്ല, അല്ലേ!

[73] ഇവിടെ മത്സരമില്ല

അല്ലാതെ മത്സരത്തിന് വേണ്ടി അത് വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. ഇവിടെ മത്സരത്തിന് സ്ഥാനമില്ല, ആരാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്ന പ്രതിജ്ഞയെടുത്തത്, 'ഇയാൾ ഇത്രയും തുക പണയം വച്ചു, മറ്റൊരാൾ ഇത്രയും പണയം വച്ചു!' എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിതരാഗ് ഭഗവാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയൊരു മത്സരമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, കാലചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത് സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. ദുഷ്കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളാണിവ. ഇങ്ങനെ മത്സരിക്കുന്നത് ഗുരുതരമായ രോഗമാണ്. ശത്രുതയുടെ സ്വഭാവമുള്ള ഇടപാടുകളിൽ ആളുകൾ ഏർപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ, അത്തരം സ്വഭാവസവിശേഷതകളൊന്നുമില്ല. ഇവിടെ പണം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

[74] ദാദായുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നുള്ള സംസാരം

ആളുകളിൽ നിന്ന് ധാരാളം കത്തുകൾ വരുന്നു, അവയെല്ലാം അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ പ്രയാസമാണ്. പ്രിന്റിംഗ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ വേറെയും. 'ഞങ്ങൾ' ഈ [പുസ്തകങ്ങൾ] ആദ്യമായി സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്യും. അതിനുശേഷം, അധികമുള്ളവ

സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം അച്ചടിക്കാൻ ആളുകൾ ശ്രദ്ധിക്കും. ഇപ്പോൾ, പ്രകടമാക്കിയ ഈ ജ്ഞാനം മറക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് പ്രധാനം. അതുകൊണ്ടാണ് അത് അച്ചടിക്കേണ്ടത്. പിന്നീട്, ആരെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ അനിവാര്യമായും വരുകയും [അധിക അച്ചടിയുടെ] ഉത്തരവാദിത്തം സ്വമേധയാ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ നിർബന്ധമായി ഒന്നുമില്ല. 'നമുക്ക്' ഇവിടെ നിയമങ്ങളൊന്നുമില്ല. ‘നിയമമില്ല’ എന്നത് നിയമമാണ്.

[75] നിങ്ങളേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് വിട്ടു കളയുന്നതാണ് പരമാനന്ദം

എപ്പോഴാണ് ഒരാൾ *സമാധി* (മാനസികവും ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രേരിതമായ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥ) കൈവരിക്കുക? ലോകത്ത് തനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ഒരാൾ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴാണ്. ലോകത്ത് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്ന കാര്യം എന്താണ്? അത് പണമാണ്. അതിനാൽ അത് ഉപേക്ഷിക്കുക. ആരോ എന്നോട് പറഞ്ഞു, "പണം ഉപേക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് കൂടുതൽ വരാൻ തുടങ്ങി." അതിന് ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "അത് കൂടുതൽ വന്നാൽ, അത് കൂടുതൽ ഉപേക്ഷിക്കുക." നിങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടത് നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ സമാധി ഉണ്ടാകുന്നു.

[76] മോക്ഷത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ഇതുപോലെയാണ്

ഈ വ്യക്തി തനിക്കുള്ളത് മഹാമനസ്കതയോടെ നൽകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു, "മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി എന്താണ്?" ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഇത് തീർച്ചയായും മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴിയാണ്. മോക്ഷത്തിന് ഇതല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് മാർഗ്ഗം? മോക്ഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളത് മഹാമനസ്കതയോടെ നൽകുക. അത് മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ആത്യന്തികമായി, നിങ്ങൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരും, അല്ലേ? അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ മോക്ഷത്തിലേക്ക് കടന്നുപോകാൻ കഴിഞ്ഞ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ? നിങ്ങൾ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു?

നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളത് മറ്റുള്ളവർക്ക് മഹാമനസ്കതയോടെ നൽകുക. അതും ഒരു നല്ല ലക്ഷ്യത്തിനോ, മോക്ഷത്തിനോ, മോക്ഷം തേടുന്നവർക്കോ, ആത്മീയമോഹികൾക്കോ, ജ്ഞാനത്തിനോ വേണ്ടി, നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളതെല്ലാം മഹാമനസ്കതയോടെ നൽകുക. അതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

ആത്മീയ പദാവലി

ഗുജറാത്തി വാക്ക്	മലയാളം പരിഭാഷ
ആഹാർദാൻ	ആഹാര ദാനം ; പുറമേ അറിയപ്പെടുന്ന അന്നദാനം
അഭയ ദാൻ	ഒരു ജീവിയിലും ഭയം ജനിപ്പിക്കുകയോ വേദനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പെരുമാറ്റരീതിയിലുള്ളതാണ് അഭയദാൻ
അജ്ഞാനി	ആത്മാവിനെ അറിയാത്തവൻ
അന്നദാൻ	അന്നദാനം ; പുറമേ അറിയപ്പെടുന്ന ആഹാരദാനം
ഔഷധ ദാൻ	ഔഷധദാനം
ഭാവ്	ഉദ്ദേശം
ബ്രാഹ്മിൻ	ബ്രാഹ്മണർ ഹിന്ദുക്കളിൽ ഉയർന്ന സാമൂഹിക പദവിയിൽ ഉള്ളവർ, പരമ്പരാഗതമായി പുരോഹിതരും പണ്ഡിതന്മാരും ആയിരുന്ന വ്യവസ്ഥ ജാതി
ചിത്	അറിവിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും ആന്തരിക ഘടകം
ദാൻ	ദാനം
ദർശൻ	ഭക്തിനിർഭരമായ വീക്ഷണം
ധർമ്മ	മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്ന ധർമ്മം; നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിലനിർത്തൽ; ശരിയായ നടപടി; ധാർമ്മിക കടമ; മതം
ദുഃശങ്കാൽ	കാലചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ യുഗമാണ് ദുഷംകാലം, പ്രധാനമായും ദുരിതങ്ങളാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന, മിക്കവാറും സന്തോഷമില്ല
ജ്ഞാൻ	ആത്മജ്ഞാനം
ജ്ഞാൻ ദാൻ	അറിവിന്റെ ജ്ഞാനദാനം
ജ്ഞാനി	ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവൻ, മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവൻ

ജ്ഞാനി പുരുഷ്	ജ്ഞാനി പുരുഷൻ ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവൻ, മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവൻ
കലിയുഗ്	കാല ചക്രത്തിന്റെ കലി യുഗത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം, ചിന്തയിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഐക്യമില്ലായ്മയുടെ സവിശേഷതയാണ്; ദുഷംകാൽ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു
ക്ഷത്രിയ	യോദ്ധാക്കളുടെ ജാതി
ലക്ഷ്മിജി	സമ്പത്തിന്റെ ദേവത; പണത്തിന്റെ ഹിന്ദു വ്യക്തിത്വം
മഹാത്മാ	അക്രം വിജ്ഞാനത്തിൽ മഹാത്മാവ് സ്വയം സാക്ഷാത്കരിച്ചവർ
മായ	മിഥ്യാബന്ധം
മോഹ	മിഥ്യാബന്ധം
മോക്ഷ	മുക്തി
നിമിത്	ഈ പ്രക്രിയയിൽ കേവലം സഹായകമായ ഒരു പ്രത്യക്ഷ കർമ്മം നിമിത്തം; സജീവ തെളിവുകൾ
പാപ്	പാപ കർമ്മം
പാപാനുബന്ധി - പുണ്യ	പാപ കർമ്മഫലം - ഈ ജീവിതം, അടുത്ത ജീവിതത്തിനായി അപകീർത്തികരമായ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു
പരമാണു	നിർജീവ പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറുതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതുമായ കണികയാണ് പർമാണു
പ്രകൃതി	പ്രകൃതിയുടെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ
പുണ്യ	പുണ്യ കർമ്മം
പുണ്യാനുബന്ധി - പുണ്യ	പുണ്യ കർമ്മഫലം - ഈ ജീവിതം, അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

സമാധി	മാനസികവും ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രേരിത ദുരിതങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥയാണ് സമാധി
സമ്യക്	ഒരുവനെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന സംയക്
സത് സംഘ്	സത്സംഗ കമ്പനി അല്ലെങ്കിൽ ആത്മപ്രാപ്തിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മ
സേട്ട്	വിജയകരമായ വ്യവസായി അല്ലെങ്കിൽ ഉടമ; മുതലാളി; ഒരു കുടുംബപ്പേരും
സേത്തിയ	ബഹുമാനപ്പെട്ട, സമ്പന്നനായ വ്യാപാരി
ശ്രേഷ്ട്ടി	ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തി
ശുഭാ	ശുഭം
തീർത്ഥങ്കർ	മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന സമ്പൂർണ്ണ പ്രബുദ്ധനായ തീർത്ഥങ്കരൻ
ഉപയോഗ്	അവബോധം പ്രയോഗിച്ച
വാണിയ	പരമ്പരാഗത ഇന്ത്യൻ ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ വ്യാപാരികളും പണമിടപാടുകാരും വ്യാപാരികളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ജാതിയിലെ അംഗമാണ് വാണിയ
വീതരാഗ് ലോർഡ്	തികച്ചും വേർപിരിഞ്ഞ ഭഗവാൻ
വ്യവസ്ഥിത്	ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ വ്യവസ്ഥിത ഫലം

<u>Books of Dada Bhagwan Foundation</u>

1. Adjust everywhere (എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക)
2. Worries (വ്യസനങ്ങൾ)
3. Death: Before, During and After -മരണം (മുമ്പും, മരണസമയത്തും, അതിനുശേഷവും...)
4. Avoid Clashes (സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക)
5. The Fault is of the Sufferer (തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ്)
6. Whatever Happened is Justice (സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്)
7. Practice of Humanity (മനുഷ്യ ധർമ്മം)
8. Anger (കോപം)
9. Right Understanding to Help Others (സേവനം - പരോപകാരം)
10. The Essence of All Religions (സർവ്വ മത സാരം)
11. Who Am I? (ഞാൻ ആരാണ്?)
12. Self-Realisation (ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം)
13. Noble Use of Money (പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം)
14. Pure Love (പരിശുദ്ധ പ്രേമം)
15. Shree Simandhar Swami: The Living God
16. Truth & Untruth
17. Autobiograpy of Gnani Purush A.M Patel
18. The Science of Karma
19. Science of Speech
20. Generation Gap
21. Science of Money
22. Ahimsa : Non-violence
23. Brahmcharya: Celibacy Attained with understanding
24. Harmony in Married Life
25. Pratikraman: The master key that resolves all conflicts
26. The Guru and the Disciple
27. Flawless Vision
28. Life without Conflict
29. Aptavanies (1 to 14)

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, English, German, Spanish Russian etc.**
- **Few books are available in 'E' books in *Dada Bhagwan mobile App*.**
- **'Dadavani' Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English, available in 'E' books**

www.dadabhagwan.org

Dada Bhagwan Parivar

Adalaj: **Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway,**
Post: Adalaj, Dist. Gandhinagar, Gujarat, India – 382421
Tele: +91 9328661166 / 9328661177
Email: info@dadabhagwan.org

Amravati	**9422915064**	**Jalandhar**	**9814063043**
Bangalore	**9590979099**	**Kanpur**	**9452525981**
Bhopal	**9425024405**	**Kolkotta**	**9830093230**
Bhuvaneshwar	**8763073111**	**Mumbai**	**9323528901**
Chandigarh	**9780732237**	**Patna**	**7352723132**
Chennai	**7200740000**	**Pune**	**9422660497**
Delhi	**9810098564**	**Raipur**	**9329644433**
Hyderabad	**9989877786**	**Sangli**	**9423870798**
Indore	**9039936173**	**Varanasi**	**9795228541**
Jaipur	**9351408285**		

U.S.A. Dada Bhagwan Vignan Institute **Tel: +1 877-505-DADA(3232)** **Email:info@us.dadabhagwan.org**	**U.K.:Dada Darshan (UK)** **Tel: +44 330-111-DADA(3232)** **Email:info@uk.dadabhagwan.org**
Germany : +49 700 32327474 **UAE : +97 1557316937** **Kenya : +25 4722722063** **Dubai : +921 501364530**	**Australia : +61 421127947** **New Zealand : +6421 0376434** **Singapore : +65 81129229**

സംഭാവനയുടെ ഒഴുക്ക്

ദാനം നാല് തരത്തിലുണ്ട്: ആദ്യത്തേത് അന്നദാനം, രണ്ടാമത്തേത് ഔഷധ ദാനം, മൂന്നാമത്തേത് ജ്ഞാനദാനം, നാലാമത്തേത് അഭയദാനം (ഏതൊരു ജീവിയെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഭയമോ വേദനയോ ഉണ്ടാക്കാത്ത പെരുമാറ്റം.)

വിശക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുക എന്നത് അന്നദാനമാണ്. രോഗിയായ ഒരാൾക്ക് സൗജന്യമായി മരുന്ന് നൽകുന്നത് ഔഷധ ദാനമാണ്. ആളുകൾക്ക് ശരിയായ ധാരണ നൽകുകയും അവരെ ശരിയായ പാതയിൽ നയിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയ നേട്ടത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വിജ്ഞാന ദാനമാണ്. ഒരു ജീവിയെയും ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത രീതിയിൽ പെരുമാറുന്നതിനെ അഭയദാനം എന്ന് വിളിക്കുന്നു

-ദാദാശ്രീ

मूल दीपक से प्रकटे दीपमाला

dadabhagwan.org

ISBN 978-93-91375-38-6

Printed in India

Price ₹75